

ஏஷன்...

குளிர்கால ஒன்றுகூடல் சிறப்பிதழ் - 2010

கேளிர் ஒன் றியம்

KELIR ONRIYAM

THANISHI & BROTHERS

Tamil, Hindi, English, Telugu, & Malayalam

DVD Rentals & Sales, CD Sales

VIDEO TRANSFER, PAL to NTSC & NTSC to PAL

Also VHS to DVD copying service provided

Money Transfer, Sweet Paan

உங்களுக்கு தேவையான புதிய பழைய
தமிழ் திரைப்படங்கள், பாடல்கள், நாடகங்கள்,
சுவையான பீடா மற்றும் சுவாமிப்படங்கள்,
எம்டெம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

#5-5633 Finch Ave East, Scarborough, On M1B 5K9

Tel : 416 332 0961 Fax : 416 332 8959

செ. என். நூலாம்

நூலாம்...

KELIR ONRIYAM
கேளிர் ஒன்றியம்

குளிர்கால ஒன்றுகூடல் சிறப்பிதழ் - 2010

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

வாழ்வேலை - 3

KELIR ORRIYAM
கெளிர் ஓரியம்

கெளிர் ஓரியம் - போன்றுப் போன்று கொண்டு வருகின்ற ஒரு முறை

KELIR ONRIYAM
கேளிர் ஒன்றியம்

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

தலைவரிடமிருந்து...

President

K. Navam

Secretary

M. Packiyanathan

Treasurer

T. Sabesan

Auditor

T. Sarvesan

Editor

T. Ramesh

Committee Members

L. Vaseekaran

K. Kajendran

S. Aravindhan

Mrs. S. Anusha

P. Ponnarasan

G. Elison

V. Varatharajah

S. Sivabalasingham

R. Sivaratnam

அல்வாய், வதிரி, கொற்றாவத்தை ஆகிய மூன்று கிராமங்களையும், அவற்றை அண்டியுள்ள ஏனைய கிராமங்களையும் சேர்ந்த எம்மவர், கண்டாவில் இணைந்து நிறுவிய அமைப்பே கேளிர் ஒன்றியம். கணியன் பூங்குன்றனாரின் ‘யாவரும் கேளிர்’ எனும் கவிவரியைத் தாரக மந்திரமாகக் கொண்ட கேளிர் ஒன்றியம், தனது குளிர்கால ஒன்றுகூடலை இவ்வாண்டு நடத்துவதையிட்டு யிக்க மகிழ்ச்சி! இந்த அமைப்பின் தலைவர் எனும் வகையில் இந்திகழ்வையொட்டி வெளியிடப்படும் ‘யாதும்’ இதழுக்கென இச்செய்தியை வழங்குவதில் எனக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி!

கடந்த கால் நாற்றாண்டுக்கு மேலாக இலங்கையில் இடம்பெற்றுவரும் அரசியல் நெருக்கடிகள் காரணமாக தமிழின்தவர்களாகிய நாங்கள் பெரிதும் பாதிப்புக்குள்ளாகி இருக்கின்றோம். எம்மவருள் பெரும்பாலானோர் எமது நாட்டிலிருந்து வேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் பிடிஞ்சி எறியப்பட்டுள்ளோம். தீக்குத் தீக்காக உலகின் மூலை முடுக கெங்கும் தூக்கி வீசப்பட்டுள்ளோம். இதேவேளை புகுந்த மண்ணோடும் பூரணமாக ஒட்டி உறவாட முடியாத வகையில் – Nostalgia – எனப்படும் ‘அலைந்துழல்வு’ எங்களுள் அனைக்கரைத் துயரத்தில் ஆழ்த்தி அலைக்கழித்து வருகின்றது.

புலம்பெயர்வால் விளைந்த ‘அலைந்துழல்வு’ தரும் துயரத்திலிருந்து தற்காலிகமாகவேனும் விடுபட உதவும் வகையில், எமது உறவுகளையும் தொடர்புகளையும் பேணிக்கொள்வதற்கும், எமது இனத்துவ அடையாளங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும், புகுந்த நாடுகளில் எமது கலை கலாசாரங்களை ஒரளாவுக்காவது உயிர் ப்புடன் வைத்துக் கொள்வதற்கும் பிரயத்தனங்களை மேற்கொண்டு வருகின்றோம். அவற்றின் ஓர் அங்கமாகவே புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் ஊர்ச் சங்கங்கள், பழையமாணவர் சங்கங்கள் என்பன உருவாக்கப்படுகின்றன. கேளிர் ஒன்றியமும் அவ்வாறான முயற்சியின் ஒரு பெறுபேறுதான்!

எமது அமைப்பு வெறும் ஒன்றுகூடலுடனும் உண்டு களிப்பதானும் நின்றுவிடலாகது. அது தனது நிகழ்கால நிர்வாகத் துடனும், உறுப்பினர்களுடனும், ஊரவர் களுடனும், ஏனைய வெளிநாடுகளில் உள்ள எம்மவர்களுடனும் நெருங்கிய உறவைப் பேணவேண்டும். எமது ஊர்களின் சமகாலத் தேவைகளைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். அத் தேவைகளின் அடிப்படையில் எமது ஊர்களின் அபிவிருத் தீக்கு இயன்றலை பங்களிப்பை வழங்கவேண்டும். அதற்கென அனைவரும் ஒருங்கிணைந்து நின்று, ஆக்கபூர்வமான பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கேளிர் ஒன்றியம் இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு தொடர்ந்து செயற்படவேண்டும் என்றும், அதன் முயற்சிகள் யாவும் வெற்றிபெறவேண்டும் என்றும், அமைப்பின் இவ்வாண்டுக்கான குளிர்கால ஒன்றுகூடல் நிகழ்வுகள் இனிதே இடம்பெறவேண்டும் என்றும் நான் பெரிதும் அவாவறுகிறேன்.

உறவைப் பேணுவோம்; ஊருக்கு உதவவோம்!

க. நவம்

18 - 12 - 2010

Tel: 416-792-9326

29 Schmirler Terrace, Scarborough, ON. M1E 5K6

email: packs100@hotmail.com

KELIR ONRIYAM

கேளிர் ஒன்றியம்

President

K. Navam

Secretary

M. Packianathan

Treasurer

T. Sabesan

Auditor

T. Sarvesan

Editor

T. Ramesh

Committee Members

L. Vaseekaran

K. Kajendran

S. Aravindhan

Mrs. S. Anusha

P. Ponnarasan

G. Elison

V. Varatharajah

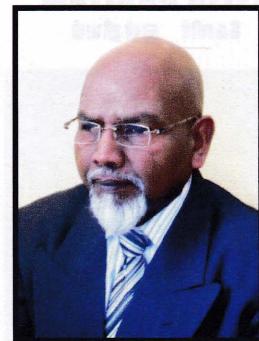
S. Sivabalasingham

R. Sivaratnam

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

செயலாளரிடமிருந்து....

பேரன் பிற்குரிய கேளிர் ஒன்றிய உறுப்பினர்களே! அன்பேயுருவான குழந்தைகளே! எல்லோருக்கும் எமது கேளிர் ஒன்றியச் சார்பில் வணக்கத் தினைத் தெரிவித்து கொள்ளுகிறேன்.

எமது வருடாந்த ஒன்றுகூடலையொட்டி எம்மால் வெளியிடப்படுகின்ற “2010 மாதும்” என்கின்ற சஞ்சிகையூடாக உங்களைச் சந்திப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன். கடந்த வருடம் எமது இனத்திற்கேற்பட்ட அவலத்தினால் எமது ஒன்றுகூடலும் நடாத்தப்பெறவில்லை அதன் காரணமாக எமது சஞ்சிகையினையும் வெளியிட முடியவில்லை என்பது யாவரும் அறிந்ததே.

கடந்த காலத்தில் எமது ஊரவர்களை ஒன்றுகூட்டுவதிலும் இன்றைய தலைமுறையினராகிய எமது இளம் சிறார்களுக்கு எமது சொந்தபந்தங்களின் தொடர்புகளை நன்றாகவே எமது அமைப்பும் ஒன்று கூடலும் உணர்த்தியுள்ளதென்றே கருதுகிறோம். இது தொடரவேண்டும் என்பதே எமது எல்லோரது விருப்பமாகும்.

இம் முறை புதிய உதவேகத்துடன் எமது அமைப்பானது அதன் முன்னைய பெயராகிய “நண்பர்களின் கூட்டு” என்னும் பெயரினை “கேளிர் ஒன்றியம்” என்ற பெயராக மாற்றி 2010 விற்கு இயங்குகின்றோம். எமது செய்துகுழுவானது கூட்டுப்பொறுப்புடன் செயற்பட்டு பல திட்டங்களைத் தயாரித்து நடைமுறைப்படுத்தவார்களோம்.

எமது அமைப்பானது வருடாவரும் ஒன்றுகூடல்களை நடாத்துவதுபோல் தொடர்ச்சியான சேவைகளையும் செய்துவரவேண்டும். Charity Starts from Home என்பது ஆங்கிலத்தில் தொன்றுவழங்கும் ஒரு வசனமாகும். அதாவது வீட்டிலிருந்தே தர்மம் தொடங்குகின்றதென்பதே அதன் கருத்தாகும். எமது எதிர்காலச் சிறார்கள் கண்டாவில் எமது ஊரவர்களை நன்கு அறிந்து அவர்களோடு தொடர்பு வைத்திருக்க எமது அமைப்பு உதவியதுபோல் நாம் பிறந்த ஊர்களையும் மறவாது ஊரவர்களையும் மறவாதிருக்க சில சமூகசேவைக் கைங்கரியங்களை எமது ஊர்களுக்குச் செய்து எமது சிறார்களுக்கு ஒரு உதாரண புருசர்களாக வாழுவேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களும் அதனைத் தொடர்ந்து செய்து எமது ஊரவர்களுடனும் தொடர்பில் இருப்பார்களன்பதே எனது அசையாத நம்பிக்கையாகும். எமது மக்களை மக்கள் சேவைக்காக ஊக்குவிப்போம். நன்றி.

சந்தோசமாக இரவு விருந்தினை அனுபவியுங்கள். புதுவருட வாழ்த்துக்கள்.

வணக்கம்

முருகேச பாக்கியநாதன்

18 - 12 - 2010

Tel: 416-792-9326

29 Schmirler Terrace, Scarborough, ON. M1E 5K6

email: packs100@hotmail.com

கல்வி வாய்ப்புகளும் சமூக நகர்வும் - வடமராட்சியிலுள்ள ஒடுக்கப்பட்டோர் பற்றிய நோக்கு

- பேராசிரியர் மா. கருணாநிதி -

அறிமுகம்

உலகளாவிய இலக்கியங்கள் ஒடுக்கப்பட்டோர், ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்னும் என்னக்கருவை மிகவும் பரந்த பொருளில் குறிப்பிடுகின்றன என்பது மட்டுமன்றி, அவ்வெண்ணைக்கருவை வரையறைசெய்வதும் மிகக்கடினமாகும். சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ரீதியாகச் சுரண்டப்பட்டு தமது அடிப்படை மனித உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் வாழும் சகலரும் ஒடுக்கப்பட்டவர்களாவர். ஏனைய மக்களைப் போன்று உரிமைகள் வழங்கப்படாமல் நியாயமற்ற முறையில் நடத்தப்படும் மக்கள் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் என ஒக்ஸ்.போட் அகராதி (Oxford Learner's Dictionary, 2000) வரைவிலக்கணம் தந்துள்ளது. பிரத்தானிய ஏகாதிபத்திய ஆட்சியாளர் ஆசிய, ஆபிரிக்க மற்றும் லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் வாழ்ந்த மக்களைக் குடியேற்றவாதத்தின் பெயரால் சரண்டலுக்குள்ளாக்கினர். மாக்சிய சித்தாந்தத்தின் அடிப்படையில் எடுத்துக்காட்டப்படும் வர்க்க முரண்பாடுகள் ஆனால் வர்க்கத்தினர் பாட்டாளி வர்க்கத்தினரை ஒடுக்கினர். சரண்டினர் என்கிறது. தென்னாபிரிக்காவில் நிறபேத ஆட்சியின்கீழ் பெரும்பான்மைக் கறுப்பு இனத்தவரை வெள்ளையினச் சிறுபான்மையினர் தமது ஆட்சியின்கீழ் ஒடுக்கினர். யாழ்ப்பாணத்தில் தொழிற்பிரபின்படி அமைந்த சாதிமுறையில் தமிழர்கள் தமிழர்களை சிறுபான்மையினரென ஒடுக்கினர். இவ்வாறு ஒடுக்குமுறை உலகளாவிய ரீதியில் பல்வேறு கோலங்களில் இடம்பெற்று வருகிறது.

கல்வி சமூகமொன்றினை உள்ளவாகே பேணுவதற்கும் அல்லது பல்வேறு வகைப்பட்ட ஒடுக்குமுறைகளின்றும் மக்களை விடுபடச் செய்வதற்கும் உதவும் என்பது சமூக விஞ்ஞானி கார்ஸ் மார்க்சின் கருத்தாகும். (Karl Marks quoted in Haralambos, 1994) ஒடுக்கப்பட்டோரின் கல்வி பற்றி ஆராய்ந்த பிரேசில் நாட்டுக் கல்வியியலாளர் போலோ :பி.பிரேய்றி (Paulo Freire, 1987) கல்வி வழங்கும் முறையினால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு வலுவழுத்தாம் என்னும் கல்விசார்ந்த என்னக்கருவை முன்வைத்தார். மேற்கூறியவற்றை ஆழமாகக் அவதானித்துவரும் நாடுகள், ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் சமூக மேம்பாட்டுக்கான கல்வியில் ஈடுபாடுகாட்டி வருகின்றன. வடமராட்சியில் வாழ்ந்துவரும் தகுதியும் ஆற்றலும் இயலுமையும் கொண்ட சமூகக் குழுவினர் அப்பிரதேசத்தில் நீண்டகாலமாகப் பேணப்பட்டுவந்த சமூக சமத்துவமின்மையால் கல்வி வாய்ப்புகளைத் தவறவிட்டிருந்தமையை வரலாறு தெளிவாகக் கூறும். இத்தகைய குழமைவில்கூட சமூக முன்னோடிகள் தமது தளராத முயற்சியினால் ஏனைய சமூகக் குழுவினருக்கு இனையாக சமூகரீதியாகப் பின்தள்ளப்பட்ட மக்களின் கல்விக் கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமை முக்கியமானது. அந்த அடித்தளத்தை உறுதியாகப் பின்பற்றிக் கல்வியிலும் கல்விசார்ந்த தொழில்களிலும் ஈடுபாடுகாட்டிய பொழுது சமூக அந்தஸ்து உயர்வதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையானது வடமராட்சியில் வாழ்ந்துவரும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் கல்வி வாய்ப்புகளையும் அதனால் ஏற்பட்டுள்ள சமூக நகர்வினையும் ஆராய், முற்படுகிறது.

சமூக அடுக்கமைப்பு

இந்தியாவில் விரித்தியடைந்த சமூக அடுக்கமைப்பின் செல்வாக்கு இலங்கையிலும் பரவியுள்ளது. தொழில் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள சமூகக் குழுக்களுக்கிடையில் கௌரவம், அதிகாரம் மற்றும் செல்வம் என்ற அடிப்படைகளில் சமத்துவமின்மை தோன்றியுள்ளது. சமூகவியல் ஆய்வாளரின் கருத்தில் சமூக அடுக்கமைப்பு மற்றும் அதன் வழியேயான சமத்துவமின்மைகள் தவிர்க்கமுடியாதவை. உயிரியல், சமூகம், பொருளாதாரம் மற்றும் கலாசார அடிப்படையில் உருவாகும் சமத்துவமின்மைகளை முதலாளித்துவ

நாடுகளிலும் சமூகவுடைமை நாடுகளிலும் காணலாம். ஆயினும் அங்கு சமத்துமின்மைக்கான காரணங்கள் இனங்காணப்பட்டு சமூகக் குழுக்களுக்கு இடையிலான இடைவெளிகளைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்வாறான காரணிகளுள் கல்வி முக்கியமானதாகக் கருதப்படுவதுடன் 1960களின் பின்னர் ஆரம்பக்கல்வியில் ஏற்பட்டுள்ள துரித விரிவாக்கம் கல்வியில் பங்கேற்போர் தொகையை உலகளாவிய ரீதியில் அதிகரிக்கச் செய்ததுடன் மக்களின் சமூகப் பெறுமானங்களையும் மேலோங்கச் செய்துள்ளது.

சமூகநகர்வு

ஒருவர் அல்லது ஒரு சமூகக்கும் ஒரு சமூக நிலையிலிருந்து இன்னொரு சமூக நிலைக்கு மாறுதல் சமூக நகர்வு எனச் சமூகவியலாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர் (Ivor Morris, 1974: Goldthorpe, 1980: Nicholas, 1990). இன்னொரு வகையில் தனிப்பட ஒருவர் அல்லது குழுக்கள் தமது சமூக வகுப்பிலிருந்து இன்னொரு சமூக வகுப்பில் சேர்ந்து கொள்வது சமூக நகர்வாகக் கருதப்படுகிறது. முதலாளித்துவ சமூகங்களிலே சமூகநகர்வுக்கான வாய்ப்புகள் கல்வியினால் அல்லது செல்வநிலையினால் மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன. தொழில் அடிப்படையிலான சமூக நகர்வுபற்றி நோக்கும்பொழுது தொழிலின் உயர்மதிப்பு, பெறுமானங்கள் மற்றும் தொழில் திருப்தி பற்றிய அவதானங்கள் உண்டு. உயர்மதிப்புள்ள தொழில்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது, அவற்றின் வழியாக வருமான மாற்றும் சமூக பொருளாதார அந்தஸ்தில் உண்டாகும் மாற்றங்கள் சமூக நகர்வாகக் கருதப்படுகின்றன. இவ்வாறான மாற்றங்கள் மூடிய சமூகங்களிலும் (Closed Societies) பார்க்க திறந்த சமூகங்களில் (Open Societies) அதிகமாக ஏற்படுதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் நிறையவுள்ளன. கைத்தொழில் மயப்பட்ட நாடுகள் திறந்த சமூகங்களாக இருப்பதனால் சாதிமுறையிலான மூடிய சமூகங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் சமூகநகர்வுக்கான வாய்ப்புகளை நிறையவே கொண்டிருக்கின்றன. திறந்த சமூகங்களில் போட்டி அடிப்படையில் வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுவதால், போட்டிக்கான தகுதியுடையவர்கள் வாய்ப்புகளை பெற்றுக்கொள்ளலாம். அவ்வாறான வாய்ப்புகள் கல்வித்துக்கைமையினால் உருவாகும். மூடிய சமூகங்களில் வாய்ப்புகள் வழிவழியே வருகின்றபோது ஒருவருடைய அடைவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படுவதில்லை. திறந்த சமூக அமைப்பில் அந்தஸ்து அடையக்கூடிய விடயமாதலால் சமூக அடுக்கமைப்பில் ஒருவருடைய சமூக அந்தஸ்தானது அவருடைய ஆற்றல், முயற்சி அல்லது திறமையின் அடிப்படையில் உருவாகிறது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் குடும்பம், பால்நிலை, நிறும், சாதிமுறை, சமயம் முதலியன செல்வாக்கினை இழந்துவிடுகின்றன. சமூக அந்தஸ்தில் மாற்றங்களைக் கொண்டு வருவதில் கல்வி முக்கியத்துவம் பெறுகின்றது. முழுமையான மூடிய சமூக அமைப்பையோ அல்லது முழுமையான திறந்த சமூக அமைப்பையோ எங்கும் காணமுடியாது. ஆயினும் சமூக சமத்துவம் அல்லது சகலருக்கும் சமவாய்ப்பினை வழங்கக்கூடிய விதத்தில் மாற்றங்களை மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு இடமளித்தல் அத்தியாவசியமானது. பின்தங்கியுள்ள சமூகங்களை முன்னேற்றும் விதத்தில் கல்வியை வழங்குதல், புதிய தொழில் வாய்ப்புகளை பயன்படுத்துவதற்கு ஊக்கம் காட்டுதல் அவற்றில் ஈடுபாடுகாட்டுதல், திறமைகளை வெளிப்படுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்துதல் வாயிலாக ஒரு சமூகம் திறந்த சமூகமாக மாறுவதற்கான வாய்ப்புகள் உள்ளன.

வடமராட்சியின் சமூக அமைப்பில் ஆரம்பகாலங்களில் இறுக்கமான மூடிய சமூகமொன்றுக்கான பண்புகள் கூடுதலாக நிலவிவந்தன. ஆயினும், காலம் மற்றும் மன மாற்றங்களால் உண்டான நெகிழ்ச்சி, சமூகம் மற்றும் பொருளாதாரம் மற்றும் சமூக எதிர்பார்ப்புகளிலும் மாற்றங்களை உண்டுபண்ணின. ஆயினும் சமூக மரபுகள் மற்றும் சடங்குகளைப் பின்பற்றுவதில் இருந்த இறுக்கத்தன்மையில் புரட்சிகரமான மாற்றங்கள் பரந்தளவில் ஏற்படவில்லை. சமூகத்தாரம் (social distance) பேணப்படுகிறது. ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் என்ற வகையில் மூன்று அல்லது நான்கு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இருந்தநிலை இப்பொழுது இல்லையானாலும் சந்தர்ப்பம் நோக்கி அவை வெவ்வேறு வடிவங்களில் மேற்கிளம்பி வருதலும் உண்டு. கல்வி வாய்ப்புகளிலிலும் இவ்வாறான நிலைமைகள் இருக்கவே செய்கின்றன. சமூகங்களின் விடுதலையிலும் மேம்பாட்டிலும் ஆர்வங்கொண்டு கடுமையாக உழைத்த முன்னோர்கள் பல போராட்டங்களை நடத்தியதன் பலாபலன்களை இன்றைய தலைமுறையினர் அனுபவித்து வருகின்றனர்.

ஆரம்பகாலக் கல்வி நிறுவனங்களும் நகர்வுக்கான வாய்ப்புகளும்

வடமராட்சியின் கல்விப் பாரம்பரியத்தின் அடித்தளமாக, தமிழ் கல்வி வலியுறுத்திய ஒழுக்க

விழுமியங்களை விருத்திசெய்தல், கலாசாரம், நுண்கலை, இலக்கியம், பொழுதுபோக்கு முதலிய விடயங்கள் அமைந்தன. இத்தகைய விடயங்களைத் தந்தையிடமிருந்தும் குருசீடு முறையிலும் கற்று வந்தனர். இம்மருபு காலப்போக்கில் தீண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களாக மாற்றும் பெற்றன (சிவலிங்கராசா, 1984). தீண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களில் தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம், சோதிடக்கலை கணிதம் மற்றும் சமயம் முதலிய விடயங்கள் போதிக்கப்பட்டன. உடுப்பிட்டி, புலோலி ஆகிய இடங்களில் நடத்தப்பட்டு வந்த தீண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் பெயர் பெற்றனவை. அக்காலத்துத் தீண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் சமவாய்ப்பினை வழங்கவில்லை. இவைகூட ஒரு வகையில் உயர் குழுத்தினருக்கான நிறுவனங்களாகவே செயற்பட்டன. ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் ஒரு சிலருக்கு தீண்ணைப்பள்ளிக்கூடங்களில் கற்பதற்கான வாய்ப்புகள் கிடைத்தனவாயினும் அவர்கள் எட்டவிருந்தே கல்வி கற்றதாக அறியக்கூடினாரது. இந்நிலைமையில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களும் தமக்கென சில தீண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களை ஆரம்பித்து நடத்தவேண்டியதாயிற்று. அடிப்படை எழுத்தறிவை வழங்குவதில் இவற்றின் பணிகள் குறித்துக் கூறப்பட வேண்டியவை.

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்காலத்தில் வடமராட்சியில் அமெரிக்கன்மிசன் மற்றும் உவெஸ்லியன்மிசன் என்பன பல பாடசாலைகளை நிறுவி இப்பிரதேசத்தின் கல்வித் தனித்துவத்திற்கு வழிகோலின. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் மிசனரிகள் உருவாக்கிய பாடசாலைகளாக பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரி (1834), உடுப்பிட்டி அமெரிக்கன் மிசன் ஆண்கள் கல்லூரி (1868) - உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிசன் பெண்கள் கல்லூரி (1868), பருத்தித்துறை மகளிர் உயர்பாடசாலை (1875) என்பன பிரசித்திபெற்ற கல்லூரிகளாகச் செயற்பட்டன. அவற்றோடு அல்லாய், கட்டவேலி, புலோலி, வதிரி ஆகிய இடங்களிலும் சிறிய பாடசாலைகள் மிசனரிகளால் நிறுவப்பட்டன. அவற்றுள் வதிரி வடக்கில் நிறுவப்பட்ட பாடசாலை மட்டுமே ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான ஆரம்பப் பாடசாலையாக செயற்பட்டு வந்தது.

கிறித்தவக் கல்வி நிறுவனங்களும் கல்வி வாய்ப்புகளை பரவலாக்குவதற்கு முயற்சித்தனவெனக் கூறப்பட்டாலும் அக்காலச் சூழலில் நிலவிய இறுக்கமான சமூகக் கட்டுப்பாடுகளை மீறிச் செயற்படமுடியாத சூழ்நிலை இருந்துள்ளது. ஹாட்லிக் கல்லூரி, உடுப்பிட்டி ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் பாடசாலை, வதிரி திரு இருதயக் கல்லூரி முதலிய பாடசாலைகள் ஒரு சிலருக்கேனும் வாய்ப்புகளை வழங்கிவந்தன. மிசனரிப் பாடசாலைகள் அரசாங்கத்தினால் கவீகரிக்கப்பட்ட பின்னர் வாய்ப்புகள் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இத்தகைய பாடசாலைகளில் சேர்ந்து கல்வி யாரினர்கள் ஆங்கிலமொழிவழிக் கல்வியைப் பெற்றுமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களை அடுத்துவந்த சந்ததியினர் ஆங்கிலக் கல்வியையும் உயர்கல்வியையும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்னும் விழிப்புணர்வைப் பெற்றனர்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் ஆறுமுகநாவலர் உருவாக்கிய தமிழ்த் தேசியம் முனைப்புப்பெற்ற வேளையில் வடமராட்சியில் சமயத்துக்கும் மொழிக்கும் விசுவாசமாக இருந்த கல்விகற்ற மற்றும் பிறரது கல்வி வளர்ச்சியில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள் பிரபல்யம் மிக்க சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலைகளை நிறுவினர். வடமராட்சி இந்து மகளிர் பாடசாலை, வேலாயுதம் மகா வித்தியாலயம், கருவெட்டி விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி, ஞானசாரியார் கல்லூரி முதலிய பாடசாலைகள் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவை. இக்கல்லூரிகள் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான கல்வி வாய்ப்புகளை வழங்கினாயினும் பெருமளவானோருக்கு அவ்வாய்ப்புகள் கிட்டவில்லை. கிறித்தவப் பாடசாலைகளில் கட்டணம் செலுத்திக் கல்விகற்க முடியாத சாதாரண வருமானமுடைய பெற்றோர்களின் கல்வி சார்ந்த எதிர்பார்ப்புகள் ஒரளவுக்கேனும் சைவ ஆங்கிலப் பாடசாலைகளால் பூர்த்தி செய்யப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலவசக் கல்வியும் கல்விசார் நகர்வும்

1943இல் C.W.W. கன்னங்கரா தலைமையிலான விசேட கல்விக்குழுவினர் இலங்கைக்கு இலவசக் கல்வியை விதந்துரைத்தனர். இனம், மொழி, சமயம், பால், சமூக பொருளாதார அந்தஸ்து வேறுபாடின்றிக் கல்வி கற்கும் ஆற்றலுள்ள அனைவருக்கும் கல்வி இலவசமாக வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது அக்குழுவினரின் விதந்துரையாகும். இலவசக் கல்வின் யான்களை எல்லோரும் நன்கு அனுபவித்தல் வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் தாய்மொழிக்கல்வி, மத்திய பாடசாலைகள் நிறுவப்படுதல், இலவச உணவு வழங்குதல், இலவச பாடநால் விநியோகம் என்பனும் படிப்படியாக அறிமுகமாயின. இலவசக் கல்வியின் அறிமுகத்தின் விளைவாக 1960களின் பின்னர் இலங்கையில், கல்வியில் பங்குபற்றியோர் தொகையில் பாரிய அதிகரிப்பு உண்டாயிற்று. இலவசக் கல்வியானது பொருளாதார வளங்குறைந்த பெற்றோரின் தாங்கும்

கல்லூரி, பருத்தித்துறை மெதுடிஸ்த பெண்கள் பாடசாலை, வடமராட்சி இந்து மகளிர் கல்லூரி, உடுப்பிட்டி ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் கல்லூரி ஆகியவற்றிலும் சேர்ந்து படித்தனர். பொருளாதார வசதிப்படைத்த பெற்றோர்கள் தமது பிள்ளைகளை யாழ்ப்பாண நகரிலுள்ள பிரபல்யமான பாடசாலைகளுக்கும், வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, சன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி முதலிய பாடசாலைகளிலும் சேர்த்துக் கொண்டனர்.

தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியைத் தவிர அல்வாய் ஸ்ரீலங்கா வித்தியாசாலை, வதிரி வடக்கு மிசன் பாடசாலை, இமையாணன் அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை, கரவெட்டி ஸ்ரீ நாரதா வித்தியாசாலை, போன்றவையும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கான பாடசாலைகளாகச் செயற்பட்டன. பாடசாலைகளில் சேர்வதற்கான வாய்ப்புகள் விரிவடைந்த பின்னர் மேலேகறிய சமூகப் பாடசாலைகளில் மட்டுமன்றி வடமராட்சியிலுள்ள பெரும்பாலான பாடசாலைகளில் பிள்ளைகள் சேர்ந்து கற்கின்றுமை கல்விசார் நகர்வுக்கு வழிகோலியுள்ளன. தற்பொழுது கல்வியடைவு மட்டத்தில் கணிசமான அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

கல்வியும் தொழில்சார் நகர்வும்.

கல்வியடைவு மட்டத்தில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றங்கள் நீண்டகாலமாக பெற்றுமுடியாதல் தடுக்கப்பட்டிருந்த அரசு தொழில் வாய்ப்புகளை பெற்றுக்கொள்ள உதவின. ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் கல்விகற்ற பலர் முதலில் ஆசிரியர் தொழிலில் சேர்ந்துகொள்ளக் கிடைத்த வாய்ப்புகள் அடிப்படைச் சமூக மாற்றுத்துக்கு வழிகோலின. சமூகப் பாடசாலைகளில் தோன்றிய ஆசிரியர் தேவையை நிறைவேசய்வதற்கு ஆட்சேர்ப்புச் செய்யவேண்டிய வேளையில் பலருக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. கல்வித் தகைமைகள் பெரிதும் கவனிக்கப்படாத நிலையில் பலர் ஆசிரியராக வந்தனராயினும் சேவையில் சேர்ந்துகொண்ட பின்னர் பயிற்சிகளைப் பெற்றுத் தொழிற்தகைமை கொண்டோராக மாறினர். முதலாவது ஆசிரியர் பரம்பரையினரின் சமூக உணர்வும் ஈடுபாடும் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைகளில் சேர்த்தல் பெற்றோர் மத்தியில் கல்விபற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல் கல்விச் செயற்பாடுகளில் பங்குகொள்ள ஊக்குவித்தல் உதவி நன்கொடைகளை வழங்குவித்தல் முதலிய செயற்பாடுகள் மூலம் கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. இவற்றின் விளைவே இன்று நாம் காண்கின்ற கற்கும் சமூகமாகும். முதல் தலைமுறை ஆசிரியர்களின் வழிகாட்டலில் இன்னும் பலர் ஆசிரியர்களாக வந்தனர். அந்த ஆசிரியர்கள் தமது பிள்ளைகளை வெவ்வேறுதுறைசார் கல்வியில் ஈடுபடுத்தலாயினர். அடுத்த தலைமுறையில் வந்தோர் கலைத்துறை, விஞ்ஞானம், வணிகம் முதலிய துறைகளில் ஈடுபாடுகாட்டினர். இன்று சகல கிராமங்களிலும் ஆசிரியர்கள் பலரும், மருத்துவம், பொறியியல், கணக்கியல், வங்கித்துறை, எழுதுவினைஞர்கள் மற்றும் ஏனைய அரசாங்கத் தொழில்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.

பல்கலைக் கழகங்களில் கலை, விஞ்ஞானம், பொறியியல், மருத்துவம், கணக்கியல், நுண்கலை முதலிய துறைகளில் சேர்ந்து பயிலும் மாணவர் தொகையிலும் கணிசமான அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. கலை மற்றும் இலக்கியத் துறைகளில் புகழ்பெற்றவர்கள் பலர் உருவாகியுள்ளனர்.

1980களிலிருந்து நாட்டில் ஏற்பட்ட குழந்தையால் வெளிநாடு நோக்கிய குடிப்பெயர்வுகள் நிகழ்ந்து வந்துள்ளன. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைப் பொறுத்தவரையில் வெளிநாட்டுக்கான குடிப்பெயர்வு மறுவடிவதற்கில் வந்த நன்மையாகவே கருதப்படுதல் வேண்டும். ஆரம்பத்தில் தொழில்தேடி இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, சவிட்சர்லாந்து, பிரான்ஸ், கனடா, டென்மார்க் போன்ற ஜிரோப்பிய நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தமை பொருளாதார முன்னேற்றங்களுக்கு உதவியுள்ளதுடன் அவ்வாறு புலம்பெயர்ந்தவர்களின் பிள்ளைகள் தற்பொழுது தாம் வழும் நாடுகளில் புதிய கல்விசார் வசதிகளைப் பயன்படுத்தி வளர்ச்சிகண்டு வருகின்றனர்.

இருபத்தியேராம் நூற்றாண்டில் கற்கும் சமூகம் தொடர்பான புதிய வலியுறுத்தல்கள் உள்ளன. அறிவுப்பொருளாதாரம் நோக்கி உலகம் நகரும் இக்காலகட்டத்தில் கல்வியின் முக்கியத்துவம் மேலும் உணர்ப்பட்டு வருவதுடன் மாறிவரும் தொழில் அமைப்புகளின்படி புதிய தொழில்களைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கடந்த காலங்களைப் போலன்றி, சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்வுற்ற நிலையில் திறந்த போட்டிச் சமூகங்கள் உருவாகும்போது அதனை எதிர்கொள்ளத் தகுந்தவகையில் கல்வியில் ஈடுபாடு காட்டவேண்டிய அவசியம் இங்கு மேலும் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

பருவக்கற்று

- கொற்றை பி. கிருஷ்ணனந்தன் -

அந்த அகதி முகாம் இடம்பெயர்ந்த மக்களால் நிரம்பி வழிந்தது. அதுபோலவே முகங்களிலும் சோகம் நிரம்பி வழிந்துகொண்டிருந்தது. கூடவே அச்சமும் குடிகொண்டிருந்து.

வன்னி யுத்தம் தந்த பரிசாக, குறைந்தது ஒருவரையாவது குடும்பத்தில் பறிகொடுத்து வந்தவர்கள்தான் இங்கே அதிகமாக இருந்தனர்.

“ஒட்டு மொத்தமாக ஒருவர்க்கூட மிஞ்சாமல் முழுக் குடும்பமாகவே செத்துப் போனவர்களுக்கு ஒரு பிரச்சினையுமில்லை. அங்கேயும் அனுபவித்துவிட்டு, தப்பி வந்த நாங்கள்தான் தொடர்ந்து துண்பங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கு”

இப்படித்தான் பலரும் பேசிக்கொண்டார்கள்.

இன்று இவர்களுக்குக் கூடாரம் முதற்கொண்டு, சமையற பாத்திரங்கள் வரை வழங்குவதற்கான பதிவுகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பாளரின் உதவியுடன் பெரும்பான்மை இன அதிகாரி ஒருவர் விசாரணை செய்து, விபரங்களை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார். அந்த அதிகாரி மக்களை அனுகூகிற முறைகளையும், செய்கின்ற உதவிகளையும் பார்க்கின்றபோதே, எந்தவித இனக்துவேசமுமற்ற ஒரு மனிதாபிமானமுள்ள அதிகாரி என்பதை அங்குள்ளவர்கள் புரிந்துகொண்டுவிட்டனர்.

ஒவ்வொருவருடைய அடிப்படைத் தேவைகளையும் விளங்கிக்கொண்டு, உதவி வழங்குவதில் அவர் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் இருந்தார்.

இப்பொழுது வரிசையொழுங்கின்படி அந்த இளைஞர்தாம் யுவதினதும் முறை வந்தது.

“நீங்கள் இருவரும் யார் யார்? ”

“அண்ணனும் தங்கையும்...”

“கூடிப்பிறந்த அண்ணன் தங்கையா? ”

“இல்லை, ஒன்றுவிட்ட சகோதரங்கள். இவவின்றை அம்மாவும் என்றை அம்மாவும் கூடிப்பிறந்த சகோதரங்கள்”

“வயது...? ”

“எனக்கு இருபத்தி நாலு. இவவுக்குப் பதினெட்டு”

இளைஞர்தான் பதிலளித்தான். அந்த யுவதியின் கணங்களில் கண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

தொடர்ந்து விசாரித்ததில் அவர்கள் இருவரும் உண்மையில் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்கள்தான் என்பது தெளிவாகியது. கூடவே கள்ளங் கபடமற்றவர்கள் என்பதையும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது.

அவள் தனது குடும்பத்தில் ஒரேயொரு உறவுனர் தாயைப் பறிகொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறான். அவள் தனது தாய்தந்தை, அண்ணன்மார் இருவர், தங்கை ஒருத்தி யாவரையும் பலிகொடுத்துவிட்டு வந்திருக்கிறான்.

பரிதாபத்துக்குரியவர்கள்!

இப்பொதைக்கு அவனுக்கு அவளும், அவளுக்கு அவனும்தான் ஆறுதல், துணை எல்லாமே!

அவர்கள் இருவரும் ஒரு கூடாரத்தில் இருப்பதற்கு, கீழ்நிலை அதிகாரியினால் பரிந்துரைக்கப்பட்டிருந்தது. இவர் சற்று யோசித்தார். நாடியைத் தடவினார். பட்டியலில் திருத்தம் செய்தார். அவனை ஒரு வயதான குடும்பத்துடன் சேர்த்தார். அவனையும் பிள்ளைகளில்லாத ஒரு வயதான தம்பதியினருடன் தங்குவதற்குப் பட்டியலிட்டார்.

“சேர்..... என்னை அண்ணாவோடை தங்க விடுங்கோ சேர்....”

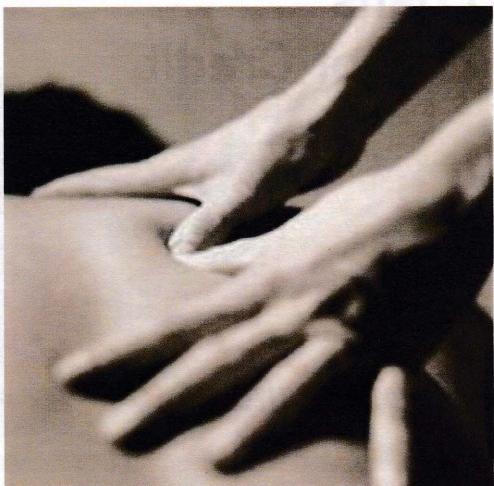
அவள் அழுதாள்.

“இல்லையம்மா.... இன்னும் ஆறு மாசமோ ஒரு வருசமோ இங்கிருக்கும்வரை இந்த அன்றியோடையும் அங்கிலோடையும் இருங்கோ. யாழ்ப்பானம் போகிறபோது அண்ணாவோடை சேர்ந்து போகலாம்.”

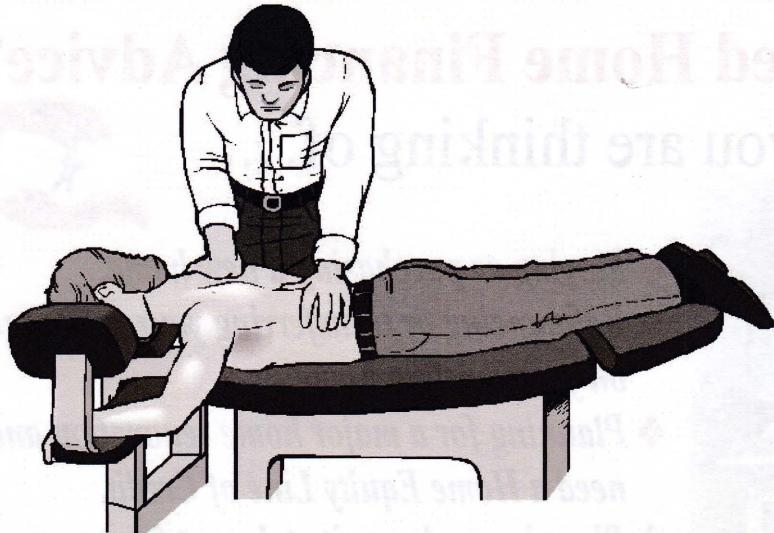
அதிகாரி அடுத்தவர்களை விசாரிக்கத் தொடங்கினார்.

ELINA REHAB CENTRE LTD.

- **Chiropractic**
- **Physiotherapy**
- **Kinesiology**
- **Orthopaedic**
- **Acupuncture**
- **Massage Therapy**

T. Krish

Cell: 647-297-7165

Tel: 416 913 3465

Fax: 416 916 6387

2582 Birchmount Rd. Toronto, ON. M1T 2M5

email: elinarehabcentre@hotmail.com

KT Financial Group

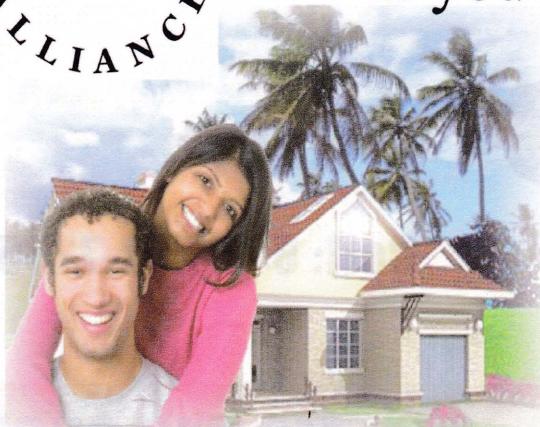
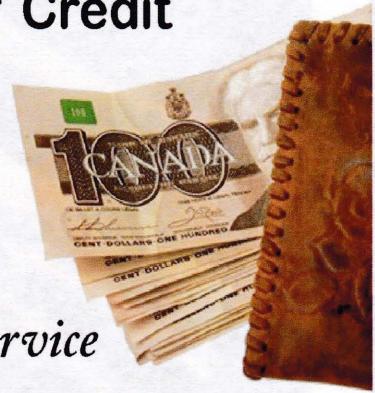
Reliable Source for Accounting and Income Tax Services

- ◆ Accounting & Bookkeeping
- ◆ Personal & Business Tax
- ◆ Financial Advices
- ◆ Equity Line of Credit
- ◆ Debt Consolidating
- ◆ Loans
- ◆ Line of Credit

Arul Chelliah

**Tel: 416-269-7117
Cell: 416-788-3528**

*A Friendly
Income Tax Service*

Need Home Financing Advice?
If you are thinking of....

- ◆ Moving or purchasing a new home.
- ◆ Refinancing or transferring your mortgage on your existing home.
- ◆ Planning for a major home renovation and need a Home Equity Line of Credit.
- ◆ Planning to do equity take out from your existing home for other financing needs.

Arul Chelliah
Mortgage Agent
LIC NO.: M08001849

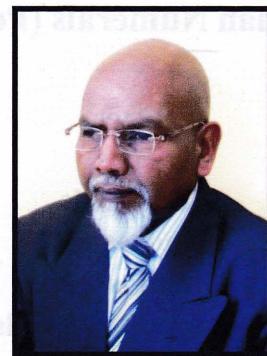
416-788-3528

3216A Eglinton Ave East, Unit #4

Just East of Markham Rd. (upper level)-Markham & Eglinton

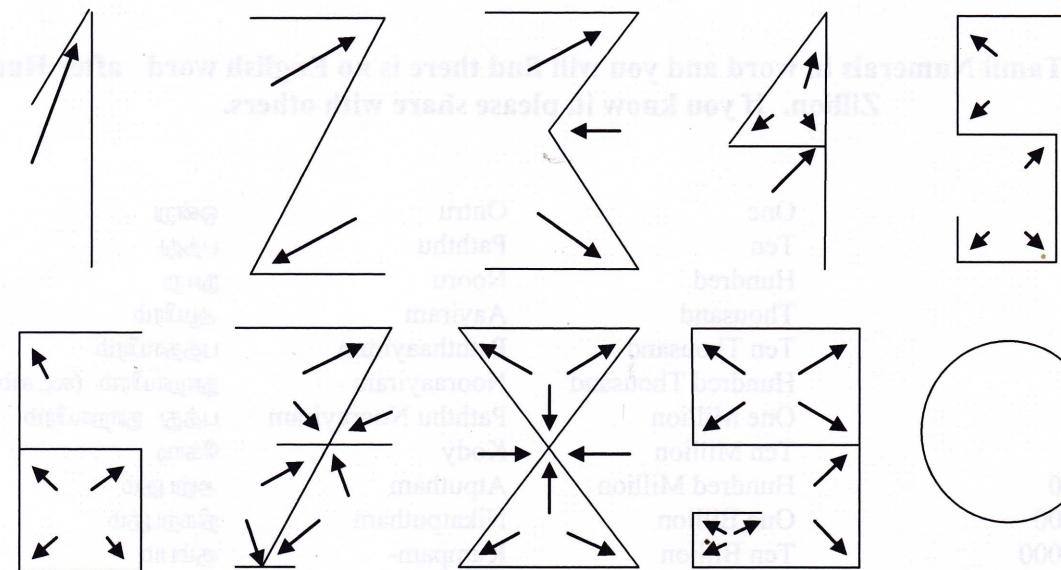
The Story of Numbers

- Murugesu Packiyanathan -

- The numbers that we write are made up of algorithm (1, 2, 3, 4, etc.) called Arabic Algorithm to distinguish from the Roman Algorithm (I, II, III, IV, V etc.)
- Arabs popularize these Algorithms but their origin goes back to Phoenecian merchants who used them to count and to do their commercial countability
- Have you ever ask the question why 1 is One, 2 is Two, 3 is Three and so on...?
- What is the logic that exists in the Arabic Algorithm?
- Easy, it is very easy! It is simply made with angles.

Look at these wringing in their primitive form!

And the most interesting and intelligent of all is zero angles for zero.
Moral of the story: It is never late to learn. Share it with your friends.

Roman Numerals (Period)

	$\times 1$	$\times 2$	$\times 3$	$\times 4$	$\times 5$	$\times 6$	$\times 7$	$\times 8$	$\times 9$
Ones	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX
Tens	X	XX	XXX	XL	L	LX	LXX	LXXX	XC
Hundreds	C	CC	CCC	CD	D	DC	DCC	DCCC	CM
Thousands	M	MM	MMM	IV	V	VI	VII	VIII	IX
Ten thousands	X	XX	XXX	XL	L	LX	LXX	LXXX	XC
Hundred thousands	C	CC	CCC	CD	D	DC	DCC	DCCC	CM

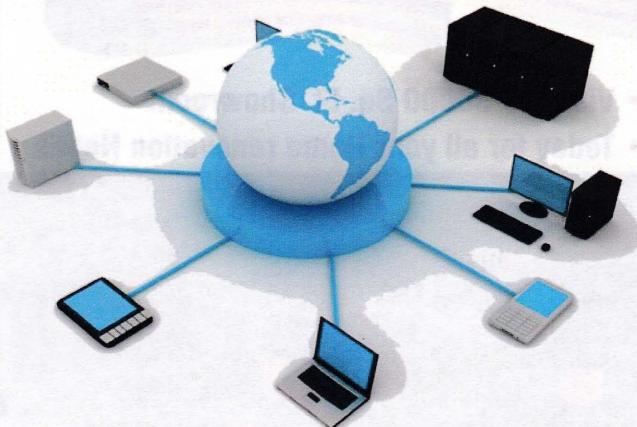
Ancient and modern numerals

European	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Arabic-Indic	.	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
Eastern Arabic-Indic (Persian and Urdu)	.	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
Devanagari (Hindi)	०	१	२	३	४	५	६	७	८	९
Tamil		க	ஒ	ஒ	ஒ	ஒ	ஒ	ஒ	ஒ	ஒ

Ancient Tamil Numerals in word and you will find there is no English word after Hundred Zillion. If you know it, please share with others.

1	One	Ontru	ஒன்று
10	Ten	Paththu	பத்து
100	Hundred	Nooru	நூறு
1000	Thousand	Aayiram	ஆயிரம்
10000	Ten Thousand	Paththaayiram	பத்தாயிரம்
100000	Hundred Thousand	Nooraayiram	நூறாயிரம் (லட்சம்)
1000000	One Million	Paththu Noorayiram	பத்து நூறாயிரம்
10000000	Ten Million	Kody	கோடி
100000000	Hundred Million	Atputham	அற்புதம்
1000000000	One Billion	Nikatputham	நிகந்புதம்
10000000000	Ten Billion	Kumpam-	கும்பம்
100000000000	Hundred Billion	Kanam	கணம்
1000000000000	One Trillion	Katpam	கற்பம்
10000000000000	Ten Trillion	Nikatpam	நிகந்பம்
100000000000000	Hundred Trillion	Pathumam	பதுமம்
1000000000000000	One Zillion	Sankam	சங்கம்
10000000000000000	Ten Zillion-	VeLLam	வெள்ளம்
100000000000000000	Hundred Zillion	Aniyam	அந்நியம்
1000000000000000000	?????????????	Atram	அற்றம்
10000000000000000000	?????????????	Paratam	பற்டம்
100000000000000000000	?????????????	Pooriyam	பூறியம்
1000000000000000000000	?????????????	Mukkody	முக்கோடி

SECURE PLUS

Nicholos Julian

CCNA, CWNA

1911 Victoria Park Ave.

Tel: 416.443.6687

Cell: 647.338.2687

email: info@secureplus.ca

Joy Dream Works

Nicholos Julian

Justin Julian

1911 Victoria Park Ave.

Tel: 416.443.6687

Cell: 647.338.2687

email: dreamworks@ttunez.com

www.joydreamworks.com

Luxury Kitchen Bath, Granite & Flooring Centre

- Free kitchen/Bath Design Estimate
- Shop at home with Expert Consultation

- Visit our 50000 Sq. Ft. Showroom
- Today for all your Home renovation Needs

Kitchen Cabinets

Custom Medallions

Floor Tiles

Granite Countertops

from \$39.99/sq. ft.
installed

Vanities & Fireplace
Surrounds

Granite Tiles
from \$3.99/sq. ft.

Hardwood Floors
\$3.99/sq. ft.

Backsplash Tiles and Custom Medallions

Kitchen Cabinets \$89/L/ft.

Custom Kitchen, bath & Granite Countertop Manufacturers

All Flooring & Home Renovations

Complete Kitchen and Bath Remodelling at amazing prices

905-670-7701
MISSISSAUGA

416-913-0286
SCARBOROUGH

**7025 Tomken Road, Unit 20,21, Mississauga, Ontario.
1600 Midland Avenue, Scarborough, Ontario.**

கனவுகளைச் சுமந்தோம்

- வெற்றிவேல் துஷ்யந்தன் -

எதைக்கொண்டும்
நிரப்பமுடியாத
வாழ்வின் கணங்களை
எதிர்பார்க்கைகள் நிறைந்த
கனவுகளால் நிரப்பியே
வாழ்ந்து வந்தோம்.
கடந்து வந்த காலங்களை போல
எம் கனவுகள் வெறும்
கானல் நீராகத்தான்.

தமிழ் கலாசாரத்தின்
தாய் வீடு என்றும்
தமிழ் கலாசாரத்தின்
சின்னம் என்றும்
எம் மண்ணை நாமே
பிதற்றிக்கொண்டோம்.

இன்று உதட்டு வழி வார்த்தைகளில்
மட்டும் தான் கலாசாரம்
பேசி நிக்கின்றோம்.
திட்டமிடப்பட்ட தினிப்புகளுக்குள்
நின்று கொண்டு

கனவுகளைத்தானே சுமந்தோம்
இப்படி எம் கனவுகள்
குலைந்த மாயம் தான் என்னவோ?

காலப்பெருவெளியில்

நாம் சுமந்த

காட்டாற்றுத் துயர அலைகளின்

ஒசைகள்

இன்னும் எம் செவிகளில்.

கால்கள் போன திசையில்

காடு மேடல்லாம்

நாம் நடந்தோம்.

துயரச் சிலுவைகளை சுமந்தோம்.

இருப்பினும் நம்பிக்கைச் சுவர்கள்

இன்னும் எம்முள் பலமாகவே.

ஆஹாத் ரணங்களின் வலிகளினால்

நடைப்பினங்களானோம்.

இப்போது எந்தன் நகரத்தில்

எங்களின் காலடித்தடங்களும்

சிதைவுற்ற குடில்களும் தான்

கண்காட்சிகளாகிப் போயின.

கனவுகளைத் தான் சுமந்தோம்

இந்த அவலங்களுடனான வாழ்வு

எழுச்சி பெறும்வரை

கனவுகளையே சுமப்போம்

கனவுகளில் வாழ்வோம்.

மீண்டும் துளிர்ப்போம்

- க. பரணீதரன் -

இருண்டு கிடக்கும் எங்கள் வாழ்வில், நீண்ட நாட்களின் பின் அம்மாவின் உள்ளத்தில் மலர்ச்சியும் முகத்தில் மகிழ்ச்சியையும் கண்டபோது எங்கள் உள்ளத்திலும் ஆனந்தம் துளிர்க்கிறது.

இரண்டு வருட முகாம் வாழ்வு முடிவுக்கு வரப் போகிறது. ஆனால் அண்ணா... அப்பா! இருவரையும் எண்ணியதும் மனம் ஏங்குகிறது. ‘பூசாவுக்குக் கொண்டு போன அண்ணா அங்கே எப்படி இருக்கிறாரோ? அப்பா என்ன ஆனார்?’ வேதனை எங்களை எப்போதும் அரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது.

கிளிநொச்சி மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்த அண்ணா அப்போது வீட்டில் தான் நின்றார். போர் உக்கிரம் அடைந்தவேளை. “வீட்டுக்கு ஒருவர் வந்து போராட வேண்டும்” என வலுக்கட்டாயமாக வந்து இழுத்தார்கள். அண்ணாவை விட்டுவிடுமாறு கேட்டு அம்மா மன்றாடினா... கண்ணீர் விட்டு அழுதா... அவர்கள் காலில் விழுந்து கும்பிட்டா... எதற்குமே அவர்கள் இரங்கவில்லை.

இப்போது அண்ணாவைப் போல் எத்தனையோ பேரை பூசாவுக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அண்ணா விடுதலை பெற்று என்றைக்கோ ஒரு நாள் வீட்டுக்கு வருவார். அந்த நம்பிக்கையோடு தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். ஆனால், அப்பா...? தமிப் இடையிடையே அம்மாவிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான்:

“அம்மா... அப்பா எங்கே...? அம்மா... அப்பா எங்கே...?”

கண்ணீரைத் தவிர வேறு என்ன பதில் அம்மாவால் சொல்ல முடியும்?

துணிமணிகளை எல்லாம் உரப்பை ஒன்றில் கட்டிக்கொண்டிருக்க, ‘சுறுக்கா வாங்க, உங்க எத்துக்குப் போக பஸ் ரெட்’ என்று பாதுகாப்பு அதிகாரி குரல் எழுகிறது. நாங்கள் துரிதமாக வாரிச் சுருட்டிக் கொண்டு ஓடுகிறோம்.

சாவகச்சேரி முகாமில் தஞ்சம் புகுந்து இரண்டு வருட காலம் பட்ட அவலங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி. இருளிலும் சின்ன ஒளிப்புள்ளி

தோன்றுவது போல எண்ணி எல்லாருக்கும் தான் சிறிய ஆறுதல்.

நாங்களும் இன்னும் இருபத்தியாறு குடும்பங்களுமாக மூல்லைத்தீவு நோக்கிப் பஸ்ஸில் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்.

போரின் வடுக்களாகத் தலையில்லாத முண்டங்கள் போல பணகளும் தென்னைகளும் பசுமை போர்த்திக் கிடந்த வயல் வெளிகள் எல்லாம் பற்றையும் பள்ளமுமாக காடாகிக் கிடக்கின்றன.

எங்கள் மண்ணைப் பார்க்கப் பார்க்க கண்கள் கலங்கி வழிகின்றன.

வீதி நெடுக தொடர்ந்து காவலரண்கள்.

எங்கும் கைகளில் துப்பாக்கி ஏந்திய பாதுகாப்பு படையினர்.

பாதையில் இடையிடையே தடைகள், அவர்களது விசாரணைகள் எல்லாம் தாண்டி, மூல்லைத்தீவு வந்து சேருகின்றோம்.

பஸ்வண்டி விட்டு இறங்குகின்றோம், எங்கள் மண்ணில் காலடி எடுத்து வைக்கும்போது உடல் சிலிருக்கிறது. அம்மாவை நியிரந்து பார்க்கிறேன். அம்மாவின் முகத்தில் ஒர் ஒளி. சொந்த வீட்டுக்குப் போகப் போகிறோம் என்ற திருப்தி.

முவரும் எமது வீடு இருந்த வளவை நோக்கிப் புறப்படுகின்றோம். இந்தச் சமயம் அப்பாவும் ... அண்ணாவும்... இப்பொழுது எங்களுடன் இருந்திருந்தால்... எல்லாரது மனங்களிலும் அவர்களுடைய நினைவுகளே நிறைந்திருக்க வேண்டும். ஒருவர் முகத்தை ஒருவர் பார்ப்பதற்குத் தெம்பில்லாது மௌனமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறோம்.

அப்பா, அம்மாவை காதலித்து, பெற்றேர் சம்மதத்துடன் கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டவர். அம்மாவின் சொந்த இடம் இரண்ணமடு. அப்பாவை திருமணம் செய்து கொண்டதோடு, அம்மாவின் உறவுகளுடனான தொடர்பும் அதிகம் இல்லாமற் போனது.

அப்பாவின் உறவுகளும் அம்மாவை மனம் விரும்பி வரவேற்கவில்லை. சந்தர்ப்பம் வாய்த்த போதிலெல்லாம் சுடு சொற்களால் அம்மா மனதைக் குத்தி வேதனைப் படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

'உவையளை வீட்டுத் தாவாரத்திலை தான் இருக்க விடோனும்' அகங்காரமான பெரியம்மாவின் வயிற்றெரிச்சல். 'சீதனம் இல்லாமல் கட்டிக் கொண்டு வந்திட்டாரே' என்ற மாமிமாரின் குத்தல் பேச்சு.

இவைகள் எல்லாம் அம்மாவை நோகடிக்கத் தான் செய்தன. ஆனால் அப்பாவின் முழு அன்பும் ஆதரவும் அம்மாவுக்கு கிடைத்தது. அம்மா மகிழ்ச்சியாகவே வாழ்ந்தா...

ஆனால் இருவரும் சேர்ந்து வாழ்வதற்கு ஒரு சொந்த வீடில்லை. என்ன செய்வது! அப்பா பிறந்த வீடு இப்போது அவர் அக்காவுக்கு.

அந்த வீட்டைத்தவிர வேறு எங்கே போய்த் தஞ்சமடைவது! மாமி வீட்டில் தான் அம்மாவும் அப்பாவும் தங்கள் வாழ்க்கையை தொடங்கினார்கள். அங்கு தான் நாங்கள் மூவரும் பிறந்தோம். மாமிக்கு அப்பாவில் பாசம் அதிகம் தான். ஆனால் மாமிக்கும் வெளியில் சொல்லிக் கொள்ள இயலாத நெருக்குவாரம். அதனால் பல சந்தர்ப்பங்களில் அம்மாவையும் எங்களையும் மாமி பிறத்தியார் போல நடத்துவதாக தோன்றும்... இதை நினைத்து நினைத்து அம்மா வேதனைப்படுவா... 'எலி வணையானாலும் தனி வளை வேண்டும்' என அடிக்கடி கூறிக் கொள்வா.

"தம்பி, ஒரு அறையோடை எண்டாலும் ஒரு வீட்டைக்

கட்டிக் கொண்டு போவன்டா" என்று இரகசியமாக மாமி அப்பாவை நச்சரிப்பா.

பாவம், அப்பா! ஆசிரியத் தொழில் பார்த்து வாங்கும் சம்பளத்தில் மூன்று பிள்ளைகளையும் பார்த்தெடுத்து, படிப்பித்து குடும்பம் நடத்த என்ன செய்வார்! இதற்குள்ளே ஒரு வீடு கட்டி முடிப்பதென்பது இலகுவான காரியமா!

மாமி வீட்டில் ஒரு அறையிலேயே எங்களது இருபது வருட வாழ்வு கழிந்து போனது. அப்பா தன் இயலாமையினால் குடு, சுரணை அற்றவர் போல தானும் தன் பாடுமாக இருந்து கொள்வார். தேவையில்லாமல் அதிகம் கதைக்காத சபாவமுடையவர் அவர். ஆனால் குடும்பத்துக்கு தேவையான வீடொன்றைப் பற்றி அவர் கனவு கண்டு கொண்டிருந்தார் என்பது யாருக்கும் வெளியே தெரியாது.

குடும்பச் செலவுகள் ஒரு புறம்; சின்ன மாமிக்கு கட்டிக் கொடுத்த சீதன வீடு போக, தனது சம்பளத்தில் இருபது வருட காலம் சேமித்த தொகையை வங்கியில் போட்டு வைத்தார். பத்து இலட்சத்துக்கு வங்கிக் கடனும் பெற்றுக்கொண்டு ஒரு வீட்டைக் கட்டத் தொடங்கினார்.

அத்திவாரம் வெட்டுவது தொடக்கம் சீமெந்து, கல் அரிவது வரையுள்ள அனைத்து வேலைகளிலும் அப்பாவின் வியர்வையும் அம்மாவின் கூட்டுமுயற்சியும் கலந்திருந்தது.

வீட்டுக்கு போடப்பட்ட அத்திபாரத்தைப் பார்த்து விட்டு, ஊரும் உறவும் ஆலோசனைகள் ஆரம்பித்தார்கள்.

'மூன்றும் பெடியங்கள் தானே, ரண்டு அறையும் விழாந்தையும் போதுந்தானே... ஏன் பெரிய எடுப்பெல்லாம்...' அப்பா பலர் பேச்கக்கு காது கொடுக்கவில்லை. ஆறு மாதத்திலேயே ஜந்து அறைகள் கொண்ட பெரிய ஒரு வீடு நிமிர்ந்து

நின்றது. எல்லோரும் வாய் பிளந்து நின்றார்கள்.

பலர் தங்களுக்குள் இரகசியமாகப் பேசிக் கொண்டார்கள்.

‘உவன் வாத்தி பேய் வாத்தியில்லை, கெட்டிக்காரன் தான்... அதிலும் உவன்ரை மனுசி உப்பிடி ஒரு பெரிய வீட்டைக் கட்டுவிச்சுப் போட்டாள்’

நல்ல மனங்கள் தங்களுக்குள் சொல்லிச் சொல்லி வாழுறின்.

எங்கள் வீட்டில் ஓவ்வொரு பொருளிலும் அப்பாவின் வியர்வைத் துளிகளும் அம்மாவின் கண்ணிர்த் துளிகளும் கரைந்து கலந்திருந்தன.

புதிய வீட்டுக்குக் குடிபுகுந்த அன்று இருவ விறாந்தையில் வெறும் சீமேந்து நிலத்தில் படுத்துக் கொண்டு அம்மா சொன்னா, “இன்டைக்குத் தான்டா நான் நிம்மதியாகக் கால் நீட்டிப் படுக்கிறன். இனி எனக்குச் சா வந்தாலும் நான் கவலைப்பட மாட்டன்டா... உங்களை இனிமேல் யாரும் நொட்டை பண்ண முடியாததா...”

மாமி வீட்டில் ஓரறையில் அடைப்பட்டுக் கிடந்த விடலைகளான எங்கள் ஓவ்வொருவருக்கும் தனித் தனியறை. சாப்பாட்டு அறை, விருந்தினர் அறை, சமையலறை என எங்கள் வீடு விசாலித்து இருந்தது. அப்பாவின் விசாலமான உள்ளத்துக்கு ஆண்டவன் கொடுத்த கொடை அது.

வீடு கட்டி முடித்து மூன்று வருடங்களில் போர் உக்கிரமடைந்தது. எநிகணைகள், விமானக் குண்டுத் தாக்குதல்கள் எங்களை நிலை குலையச் செய்தன.

இனியும் தாங்க முடியாதென்ற நிலையில் வீட்டை விட்டு, ஊரை விட்டு எல்லோரும் இடம்பெயர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

வீட்டை விட்டு வெளியேற எங்கள் ஒருவருக்கும் விருப்பமில்லை. வலுக்கட்டாயமாக பயிற்சிக்கென அழைத்துச் சென்றிருந்த அண்ணைப் பற்றியும் ஒன்றும் தெரியவில்லை. இரண்டுமே எங்கள் எல்லோருக்கும் கவலையை தந்தது. அப்பா தான் எங்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டினார். ‘இப்போதைக்கு சனத்தோடை சனமாக மாறிப் போய்விட்டு போர் ஓய்திரும்பி வந்து விடலாம். அண்ணாவுக்கு ஒன்றும் நேராது’ என்று எங்களுக்கு தெம்புட்டிக் கொண்டிருந்தார்.

எங்கள் மனங்களில் நம்பிக்கையை உண்டினாரே ஒழிய, அப்பாவின் யோசனை முழுவதும்

அண்ணையும் வீட்டையும் சுற்றித்தான். எங்களுக்குத் தெரியாமல் அண்ணாவுக்காக தனிமையில் கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டிருந்தார்.

ஒரு நாள் காலையில் ‘ஒருக்கா வீட்டைப் பாத்திட்டு வாறன்’ என்று போனவர் தான் அப்பா... நாங்கள் தங்கியிருந்த முகாமுக்கு திரும்பி வரவேயில்லை.

எங்கள் வீட்டை நெருங்க நெருங்க எங்கள் நடையின் வேகம் அதிகரித்தது. அம்மாவின் விழிகளில் ஆவலோடு கண்ணீர் துளிகள் நிறைந்திருந்தன. அம்மா அப்பாவையும் அண்ணாவையும் நினைத்துப் பார்க்கிறா என்பதை நான் உணருகின்றேன்.

நாங்கள் சிறிது தூரம் நடந்து அந்தச் சந்திக்கு வருகின்றோம். சந்தியில் இருந்து இன்னும் சுமார் நாறு மீற்றா தூரம் சென்றால் எங்கள் வீடு வரும்.

உரைப்பைகளைத் தோளிலும் தலையிலும் சற்றுத் தூரம் வருகின்றோம்.

இப்போது எங்கள் வீடு கண்ணுக்குத் தெரியும் தூரத்தில் தோன்றுகிறது.

அம்மா தலையில் அடித்துக் குழந்தைகள்...

“ஜேயோ.. ஜேயோ... வீடு... வீடு...”

எங்கள் வீட்டின் கூரையையே காணவில்லை. முன்விறாந்தைச் சுவர் நிலத்தில் சரிந்து விழுந்து கிடக்கிறது.

அம்மாவைச் சமாதானப்படுத்திக் கொண்டு ஒருவாறு வீடு வந்து சேருகின்றோம்.

வீடு எங்கும் குப்பை களாங்கள் நிறைந்து, கறையான் புற்றெடுத்திருக்கிறது. அம்மா தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டு இரண்டொரு காலடி எடுத்து வைக்கிறா. காலில் ஏதோ தட்டுப்படுகிறது. குனிந்து எடுத்துப் பார்க்கிறா.

செல்லரித்துப் போன எங்கள் குடும்பப்படம்!

தலையிலடித்துக்கொண்டு அம்மா கதறி அழுகிறா. அம்மாவைக் கட்டிப்பிடித்துக்கொண்டு தம்பியும் அழுகிறான். என்னைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. கண்களில் இருந்து ஆறாகப் பெருகிறது.

அம்மா அந்தப் படத்தை நெஞ்சோடு அணைத்துக் கொண்டு குலுங்கிக் குலுங்கி அழுகிறா.

அம்மாவின் கதறலைப் பார்த்து என்னால் சகிக்க முடியவில்லை. எனது கண்ணீரைத் துடைத்து விட்டுக் கொண்டு, மெல்ல அவவின் கையிலிருந்த படத்தை வாங்கி விட்டு அம்மாவின் கண்ணீரைத் துடைத்து விடுகிறேன்.

அம்மா தன் இரு கைகளாலும் எங்களை வாரி அணைத்துக் கொள்கிறா. நான் இப்போது இந்தக் குடும்பத்தில் என் பொறுப்பை உணர்கிறேன். அம்மாவின் கைகளிலிருந்து என்னை விடுவித்துக் கொண்டே அம்மாவிடம் சொல்கிறேன்.

“அம்மா, ஒன்றுக்கும் யோசியாதையனை..

எங்கடை சனங்கள் எத்தனை பேர் எத்தனை உயிர்களைப் பலி கொடுத்திட்டினம். எத்தனை பேருடைய வீடுகள் தரைமட்டமாப் போச்சு... அப்பான்றை புண்ணியத்திலை இந்த வீடு இந்தளவாவது காப்பாற்றுப்பட்டிருக்கு... நாங்கள் கூடிய கெதியிலை இதைத் திருத்தி முந்தின மாதிரி ஆக்குவமனை... அண்ணனும் வந்திடுவார்... அப்பாவும் வரத்தான் போறார்...”

அம்மா தன் கையினால் என் நெஞ்சை மெதுவாகத் தடவிக் கொடுக்கிறா. எனக்கு சுகமாக இருக்கிறது!

**M. Sasi B.Sc.
designer**
(India, Canada certified Photographer)
Ph-9052308783

**Digital photo
Photo Editing
Album Designing
Album making
Video Editing**

**Thaby
Graphic's.**

**Cell-647 401 7274, 647 990 7274.
E.Mail-thabygraphics@hotmail.com.**

உங்கள் வீருப்பத்திற்கேற்ப குறைந்த செலவில் சிறந்த முறையில் செய்து தரப்படும்,

CHRISTMAS SALE

கீரிச்மஸ் மலிவுவிற்பனை

கிறிஸ்மஸ் கால மாபெரும் மலிவு விற்பனை, இங்குள்ள அனைத்து தளபாடங்களும் நேரடிப் பார்வைக்கு காட்சியறையில் உள்ளன. புதிய தளபாடங்கள் வரவால் அனைத்தும் மிக மலிவு விலையில் உள்ளன.

**EVERYTHING
IN SHOWROOM
IS CLEARANCE
BUY MORE PAY LESS**

\$2199

\$2299

7Pc Solid Wood Bedroom Set

7Pc Solid Wood Bedroom Set

\$1199

\$999

\$1049

7Pc Bedroom Set

3Pc Sofa Set

3Pc Sofa Set

\$2199

\$1999

\$399

9Pc solid wood Dinning Set

9Pc Solid Wood Dinning Set

5Pc Dinning Set

\$849

\$549

\$749

7Pc Dinning Set

7Pc Dinning Set

7Pc Dinning Set

FACTORY DIRECT SHOW ROOM-CLEARANCE NOW

NESAN FURNITURE

நேசன் பேணிச்சர்

416-750-0101

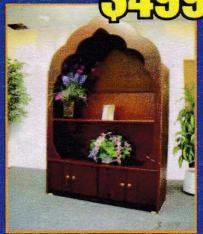
1492 Midland Ave, Scarborough, ON.

Lawrence & Midland

Verity of Divine Homes
in Various Designs

\$499

Divine Home

அந்த ஒரு நிமிடம்

- மங்கை சிவபாலசிங்கம் -

உயிரின் பெறுமதி தெரிந்த நிமிடம்
உறவின் பெருமை அறிந்த நிமிடம்

பண்த்தை மறந்து போன நிமிடம்
பாசத்தை அருகே தேடிய நிமிடம்

வேற்றுமையை மறந்து போன நிமிடம்
ஒற்றுமையை ஒருங்கே பார்த்த நிமிடம்

குலம் கோத்திரம் மறந்த நிமிடம்
குணத்தில் தங்கம் பார்த்த நிமிடம்

இறைவன் ஒருவன் தானென அறிந்த நிமிடம்
இதயத் தூடிப்பின் வேகம் அளந்த நிமிடம்

அசைவுகளை நனுக்கமாக பார்த்த நிமிடம்
ஆசைகளை யெல்லாம் அறுத்த நிமிடம்

மொழியை இழந்து தவித்த நிமிடம்
மொழியின்றி பேசிய அந்த நிமிடம்

உயிரைக் கையில் பிடித்த நிமிடம்
துயரைக் கண்டு துவண்ட நிமிடம்

வியந்து விழிபிதுங்கி விம்மிய நிமிடம்
பயந்து பரிதவித்து பறந்த நிமிடம்

கூச்சல் போட்டு கத்திய நிமிடம்
காய்ச்சல் நொடியில் வந்த நிமிடம்

விண்ணின் அழகை வெறுத்த நிமிடம்
மண்ணின் அருமை புரிந்த நிமிடம்

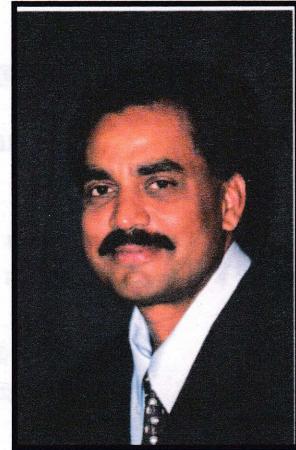
கடவுளை பைலட்டாய் பார்த்த நிமிடம்
கடவாளம் பிளேனுக்கு போட்ட நிமிடம்

மனத்திடம் கேட்கின்றேன் அது எந்த நிமிடம்
மரணம் அருகே வந்த நிமிடம்.

(ஆகாயப் பயணத்தில் விமானம் குலுங்கிச் சரிந்த போது எழுந்த கவிதை இது.)

இருண்ட வெளிச்சங்கள்

- கே. பி. விங்கம்

அமைதியைக் கிழித்துக்கொண்டு பீரங்கிக் கப்பல் ஓடும் சத்தம் மாத்திரம் கேட்கிறது.

சில நிமிடங்கள் அந்தச் சத்தமும் நின்றுவிட்டது.

தரையை நோக்கிப் பீரங்கிக் குண்டுகள் பாய்கின்றன! பின் அலுத்தது போலப் பீரங்கி மௌனமாகியது.

இயந்திரப் படகு ஒன்று கரையை நோக்கி வருகிறது. கரையை அது நெருங்கிக் கொண்டிருக்கையில்

யாரும் எதிர்பார்க்காத சடுதியில் கடற்கரைத் தென்னெ மரவேர்கள் சடுவதுபோல படகில் வந்த பலர் கூடுபட்டுக் கடலுக்குள் சரிய, இருவர் மட்டும் உயிரைக் காப்பாற்றும் வெறியுடன் படகை, கப்பலை நோக்கிச் செலுத்துகிறார்கள்.

கப்பல் மீண்டும் கரையை நோக்கி பீரங்கிக் குண்டுகளைக் கக்கிக்கொண்டிருக்கின்றது.

மக்கள் கையில் அகப்பட்டதோடு சிதறி ஒடுக்கிறார்கள்.

“பருத்துறைப் பக்கத்தாலை ‘ட்ரக்’ வண்டிகள் வாற சத்தம் கேட்குது. ஒருதரும் இங்கை நிக்காதையுங்கோ..... வதிரிப் பக்கமாக ஓடிப் போங்கோ...” எல்லாச் சத்தங்களுக்கும் மேலாக ஒரு குரல் கட்டளையிடும் ராங்கியில் ஒலிக்கின்றது.

ராணுவ வண்டியில் இருந்த துப்பாக்கிகள் அல்லறபட்டு ஓடும் மனிதக் குருவிகளைச் சுடுகின்றன!

வேட்டுச் சத்தங்களுடன் கடற்கரைப் பகுதியில் தீ ஜாவாலைகளும் எழலாயின.

ஓர் இனம் சங்காரத்திற்கு உட்படுத்தப்படும் நிதர்சனம் காட்சியாய் விரிகின்றது!

பலரும் அந்தப் பனங்கூடலைத் தாண்டிவிட்டார்கள். ஓட்டம் நடையாகவும், தரிப்பாகவும் தயங்க பார்வைகள் கடற்கரைத் திசையிலே திரும்புகின்றன. புகையுடன் கலந்த தீ ஜாவாலைகள்!

‘இந்த சிங்கள ஆழிக்கு நாங்கள் என்ன செய்தனாங்கள்...’

‘என்றை பேர்ப்பிள்ளை முந்தா நாள்தான் கலியாணம் முடிச்சது.... எல்லாம் அந்தந்த இடத்திலை விட்டிட்டு வந்திட்டம்..... எல்லாத்தையும் ஏரிச்சுச் சாம்பலாக்கிறாங்கள்’

‘நாங்கள் அப்பிடியும் இப்பிடியும் தண்ணியிலை உழைச்சது நெருப்போடை போகுது’

‘ஜேயோ ...’

‘என்றை கந்தவனத்தானே ... உனக்கு கண்ணில்லையோ ...’

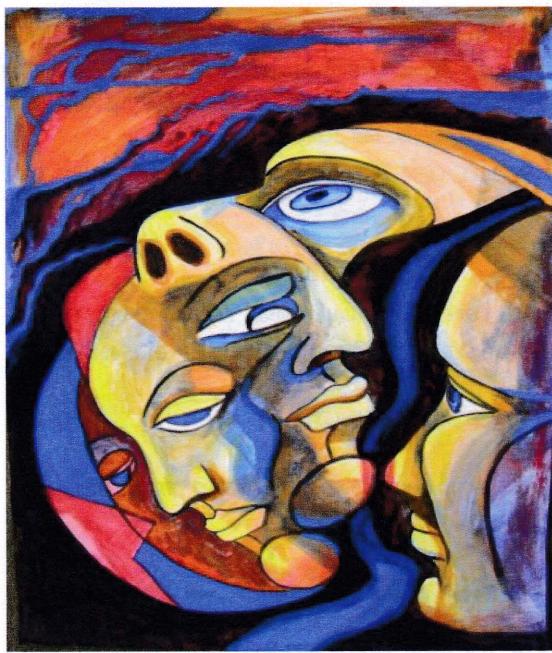
மக்களுடைய ஒங்காரத் துணுக்குகள்!

“இன்னும் சனங்கள் பனங்கூடல்களை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்குதுகள்”

பனங்கூடல்களை நோக்கி இளைஞர்கள் இருவர் சைக்கிள்களில் மிக வேகமாக வந்தார்கள்.

“கடலிலிருந்து ‘ஷெல்’ அடிச்ச எங்களின்றை இடத்திலை ரண்டுபேர் சரி. இஞ்சை ஒருத்தரும் நில்லாமல் உந்த வைரவர் கோயிலடிக்குப் போங்கோ. எல்லாத்துக்கும் வசதி. ஆழியள் வந்தாலும் வேறு இடத்துக்கு ஓடித்தப்பலாம்” என்று சைக்கிளில் இருந்தவாயே சொன்னார்கள். சொல்லி முடிப்பதற்குள் பலர் ஓடத் தொடங்கினர்.

சிலர் இழுபறி, தயக்கம். இழுபறி கோஷ்டியில் காந்தன் மாஸ்ரரும் ஒருவர். ஊர் சம்மாட்டியாரின் மகளைச் சீதனத்துக்காகத் திருமணம் செய்த பட்டதாரி ஆசிரியர். யாழ்ப்பாண ஆசாரங்களுடன் பழையின் பாந்தத்துடன் ஓட்டிக்கொண்டவர். இளைஞர்கள் கூறியது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. நின்ற கூட்டத்தைக் காந்தன் ஒருதடவை பார்த்து நிதானித்தார்.

“இஞ்சை பாருங்கோ, நாங்கள் அவங்களின்றை கோயிலிடப் பக்கம் போறது அவ்வளவு வடிவில்லை. கையைக் கழுவி, வாயை நனைக்கப் போனால் வெக்கக்கேடு. ஒருநாள் கஷ்டத்துக்காக நரகஸை மிதிக்கலாமே? நாங்கள் எதுக்கும் உடையார் வளவுப் பக்கம் போறதுதான் நல்லது...” என்று பல தழுக்குகளும் அழுத்தங்களும் வைத்துச் சொன்னார். இளைஞர்களுக்கு ஒரு வகை மலைப்பு!

தூரத்தில் ஒரு பெண் கைக்குழந்தையுடன் சிரமப்பட்டு வருவது தெரியது. அவள் மயங்கி விழுவதற்கிடையில் இளைஞர்களுள் ஒருவன் விரைந்து சென்று தாங்கிக்கொண்டான். ஒரு கையில் கைக்குழந்தையை ஏந்திக்கொண்டு சிரமப்படுவது கண்டு மற்றவன் உதவிக்கு விரைந்தான்.

“மச்சான், பெட்டை பச்சைப் புள்ளைக்காரி, ஓடி வந்திருக்கு ... அதுதான் ரத்தம்

“எனக்கெண்டால் ஒன்டும் தெரியல்லை ... எதுக்கும் கோயிலிடிக்கு கொண்டுபோறதுதான் புத்தி”

அவளையும் கைக் குழந்தையையும் கோயிலிடிக்குக் கொண்டுவந்து சேர்ந்தனர்.

“இந்தப் பெட்டை ஆர் எண்டும் தெரியுதில்லை. ஆரும் சொந்தக்காரர் இருந்தால் சொல்லுங்கோ ... பாவம், மயங்கிக் கிடக்குது” என்று குழந்து நின்ற ஒருத்தி தொலுக்கு வைத்தாள்.

“இவள் பெட்டை ‘ரீவீக்காரத்’ தருமன்றை பெண்டில். பிள்ளை பிறந்து நேத்துத்தான் ஆஸ்பத்திரியிலை இருந்து வந்தவள்.

பாவம், பச்சைப் புண். கொஞ்சம் சுடு கோப்பி குடுத்தால் பொடிச்சிக்கு ஆறுதலாய் இருக்கும்.” வள்ளிநாயகி அக்கா அநுபவத்துடன் பேசினாள்.

இங்கே சிகிச்சை நடந்துகொண்டிருந்தபோது, ஒருவன் ஒரு பெட்டியைத் தூக்க முடியாமல் தூக்கிக்கொண்டு வருவது தெரியது. அவன் கிட்ட வந்ததும், சிலருக்கு மகா ஆச்சரியம்! வந்து சேர்ந்தவன் ‘ரீவீக்காரத்’ தருமன்தான்! ரீவீயையும் டெக்கையும்தான் அவன் பெட்டியிலை காவிக்கொண்டு வந்திருக்கிறான்.

“இவன் அறுவானுக்கு ஆர் செத்தாலும் சரி, ஊர் அழிஞ்சாலும் சரி, படம் ஓடினால் போதும். சனங்கள் உயிர் தப்பினால் போதும் என்டு உயிரைக் கையில் பிடிச்சுக்கொண்டு ஓடி ஓளிச்சுத் திரியுதுகள். இவன் பாவி, பிள்ளைப் பெத்தவளுக்கு மாறிக்கட்ட ஒரு துணிக்கடக் கொண்டுவராமல், என்னத்தைக் காவிக்கொண்டு வந்திருக்கிறான் என்டு பாருங்கோவன் ...” என்று குலசிங்கத்தார் பொரிந்து தள்ளினார்.

காந்தன் மாஸ்ரரும் ஒரு கும்பலும் உடையார் வளவிலுள்ள வீட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள். பழைய நாற்சார் வீடு. தென்னையும் கழுகும் மல்லிகைப் பந்தல்களும் பழமைச் செழுமைக்குச் சான்று பகர்ந்தன. உடையாரின் மருமகன் சோமசுந்தரக் கமக்காரன் சாய்மனைக் கட்டிலில் சாய்ந்து கிடந்தவாறே வந்தவர்களை நோட்டமிட்டார்.

“எட தம்பிமாரே, ஏன் பதறியடிச்சுக்கொண்டு வாறியள்? எனக்கும் விளங்கச் சொல்லுங்கோவன்” என்று கேட்டுக்கொண்டே மடியில் நெருப்புப் பெட்டி தேடினார்.

“அது பாருங்கோ.....” என்று வந்தவர்களுடைய குரலாக காந்தன் மாஸ்ரர் நடந்த வர்த்தமானத்தினைச் சொல்லி முடித்தார்.

“உயிர்ச் சேதம் இல்லையோ?” என்று இழுத்தபடி சோமசுந்தரத்தார் சிகரெட்டைப் பற்ற வைத்தார்.

“தூவக்கு வெடியள் கேட்ட உடனேயே நாங்கள் ஓடியந்திட்டம் ... அவங்கள் போனாத்தான் ஆரார் செத்ததெண்டு தெரியும்”

“இனி என்ன செய்யிறது? அவங்களோடை சேட்டை விட்டால் விடுவாங்களே? அவங்கள் ஐம்பத்தெட்டிலை செய்தது எனக்கு நேத்தெண்டாப்போலை கிடக்கு ...” என்று புகையை இழுத்து அசைபோட்ட சோமசுந்தரம், “நீங்கள் ஓடிக் களைச்சுப் போனியள். முதலிலை தேத்தன்னிப் பாட்டைப் பாப்பம். பேந்து ஒரு சாப்பாடும் ஒழுங்குபண்ணத்தான் வேணும். ஒமோம் ... இராப்பட்டால் திண்ணையிலும் கோடிப் பக்கமும்

படுக்கலாம். ஒரு அந்தரத்துக்கு உதவாமல்?

ஆமிக்காரங்கள் இந்த ஒழுங்கைப் பக்கத்தாலே வரமாட்டாங்கள்.....” எனத் தாராளமாக அபயமளித்தார்.

வெயில் படவில்லை, தணியது. வந்தவர்களுடைய பத்டம் இலேசாக வடிகிறது. பசியின் கிள்ளலும் விறாண்டலும்.

சிலரது கண்கள் உடையாரின் குசினிப் பக்கம் ஆர்வப் பார்வையை நீட்டுகின்றன. உடையாரின் பேத்தி உள்ளேயிருந்து சோடாப் போத்தல்கள் சிலவற்றுடன் வருதல் காட்சியாகிறது. போத்தல்களின் விநியோகம் தொடங்கியது.

மீண்டும் சோடாப் போத்தல்களின் வருகையும் விநியோகமும். காந்தன் மாஸ்ரருக்கும் ஒரு போத்தல் கிட்டியது.

சோமகந்தரத்தார் குசினிப் பக்கமாகப் போனார்.

போத்தல்களின் அரைவாசிக்குத் தேநீர். ஒரு மிடறு விழுங்கித் தொண்டை நனைத்தவர்களும் உண்டு.

ஒருவன் போத்தலை உடைப்பதுபோல் நிலத்திலே போட்டான்.

“காந்தன் மாஸ்ரரின்றை பேச்சைக் கேட்டு இந்தப் பக்கம் வந்தது பேய்த்தனமாப் போய்ச்சு எனிய சாதியஞ்சுக்குக் குடுக்கிறதுபோலை, போத்திலிலை தேத்தண்ணி!..! உடையாரின்றை பெருமை கொடுக்கடிப் பறக்குது!.....”

“தமிழனுக்குத் தமிழன் உப்பிடிச் செய்தால், சிங்களவன் செய்யிறது என்ன பிழை? உடையாரின்றை கோடியிக்கை படுக்கிறதை விட, ஆமிக்காறங்களிட்டை சூடு வாங்கிச் சாகலாம்”

யாரோ முன்முனுத்தான்.

“வாறனீங்கள் வாங்கோ..... நாங்கள் வைரவர் கோயிலடிக்குப் போறும்”

ஓரிரண்டு தேநீர் போத்தல்கள் உடைந்தன.

காந்தன் மாஸ்ரர் மெளனமாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

கடற்கரைப் பக்கமாக இப்பொழுது வெடிச் சத்தம் கேட்கவில்லை!

The Indispensable Man

Sometime when you are feeling important,
Sometime when your ego's in bloom,
Sometime when you take it for granted,
You're the best qualified in the room.

Take a bucket and fill it with water,
Put your hand in it up to the wrist,
Pull it out and the whole that's remaining,
Is the measure of how you'll be missed.

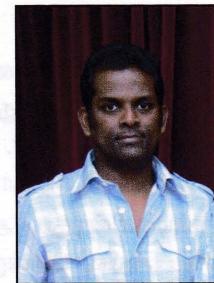
The Least Important Word

The six most important words: I admit I made a mistake
The five most important words: You did a good job!
The four most important words: What is your opinion?
The three most important words: If you please....
The two most important words: Thank you!
The one most important word: We
The one least important word: I

அறிவால் மட்டும்தான் உணரமுடிகிறது.

என் அப்பாவை!

- திரவியம் சர்வேசன் -

எனது அப்பாவை உங்கள் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும். அவர்தான் எனது முதல் ஹீரோ. சிலநேரம் உங்கள் ஹீரோக்களில் அவரும் ஒருவராக இருந்திருக்கலாம். எனக்கு இரண்டாவது ஹீரோவும் இருப்பது வேறு விடயம்!

க. பொ. த. உயர்தரம் படிக்கும்போது, இரண்டு வருடங்கள் வீட்டைவிட்டு யாழிப்பாணத்தில். அது முடிய, கொழும்பில் நான்கு வருடங்கள் படிப்பு. அதன்பின் கொழும்பில் வேலை. இதற்கெல்லாம் பின்னர் கண்டா. இப்படியே வீட்டைவிட்டு, வீடுக்காரர்களின் முகங்களைவிட்டுப் பிரிந்திருக்கப் பழகியாச்சு. இப்படிப் பழகினாலும் சில நேரங்களில் வீட்டையும் வீட்டுக்காரர்களின் முகங்களையும் நினைக்கும் போது கண் கலங்குவதையும், நெஞ்சுக்குள் ஒரு மாதிரியாய் இருப்பதையும் தவிர்க்க முடியவில்லை. கிட்டத்தட்ட இருபது வருடங்கள் ஆகவிட்டன, வீட்டைவிட்டு வெளியிடங்களில் வாழுத்தொடங்கி. இச்சூழ்நிலையில் வீட்டாருடன் இடைக்கிடைத் தொலைபேசியில் பேசிக்கொள்வதும், எப்போதாவது அவர்களைச் சந்திப்பதுமாக காலம் கரைந்தது. அதுவும் தொலைபேசி கிடைத்த இடங்களிலும் காலங்களிலும் மாத்திரமே அவர்களுடன் பேசுவது சாத்தியமாகவிருந்தது. ‘எல்லோரும் சுகமாக இருப்பார்கள் அல்லது இருக்கிறார்கள்’ என மனதுக்குள் ஒரு தேற்றும். இத்தேற்றத்துடன் தேகம் இயந்திரமாய் இயங்கிக்கொண்டே இருக்கிறது.

ஒவ்வொரு டிசம்பர் மாதமும் நாம் இங்கு சரியான மும்முரம். கிறிஸ்மஸ் நேரம், ஒரே விருந்துகள், வேடுக்கைகள், கேளிக்கைகள், சுற்றுலாக்கள்! 2008 டிசம்பரும் அப்படித்தான். அந்நேரம்தான் அப்பாவின் இறுதிச் சேதியும் வந்தது! எல்லா விசயங்களும் சடுதியாய் நிறுத்தப்பட்டன. வீட்டுக்குள் முடக்கம். மனக்குடைச்சலுடன் சரியான வேதனையாக இருந்தது. ஏதோ என்னை கட்டிப்போட்ட மாதிரி! உண்மையில் என்ன செய்வது என்று தெரியவே இல்லை. என்ன முடிவு எடுப்பது என்று கூடத் தெரியவில்லை. இவற்றுக்கெல்லாம் இரண்டு காரணங்கள் மட்டும்தான் இருந்ததாகத் எனக்குத் தெரிகிறது. ஒன்று, அப்போதிருந்த எமது நாட்டு நிலைமை. மற்றது எமது பொருளாதார நிலைமை. இரண்டுமே கடுமையாக எமது வாழ்க்கையில் விளையாடிக்கொண்டிருந்தன. கடைசி ஆறு வருடங்களாக அப்பாவைப் பார்க்கவில்லையே என்றும், இனிமேல் பார்க்கவே முடியாது என்றும் கவலை மனசைப் பாரமாக அழுத்தியபடி!

எப்ப தொலைபேசியில் பேசினாலும் அவர் எனக்கு இரண்டு விசயங்கள் சொல்வார். “இங்கு பிரயாணங்கள் கவனம். மற்றது கொஞ்சம் உழைத்துக்கொண்டு இங்கே திரும்பி வா.” இப்ப என்னை அப்படிச் சின்னப் பிள்ளையாக நினைத்துப் புத்தி சொல்லுவதற்கு யாரும் இல்லையே என்று மனம் அழுகிறது!

கடைசியாக நான் அவருடன் தொலைபேசியில் பேசியது எப்பவென்றால், அவர் கொழும்பிலிருந்து ஊருக்குப் போகுமுன். நான் சொன்னேன் “அப்பா இப்ப நீங்கள் ஊருக்குப் போகவேண்டாம். ஏனென்றால் அவசரத்துக்கு நான் வரமுடியாது.” இது எனது சுயநலம் என்றுதான் நினைக்கிறேன். அதற்கு அவர் சொன்னார் “நீ என்ன சொல்ல வாறாய் ஏன்று எனக்கு விளங்குது. நீ அதுக் கெல்லாம் வரவேண்டாம். அதையிட்டு நீ கவலைப்படாதே.” அவர் ஊர் போகும் முடிவில் பிடிவாதமாக இருந்தார், கடைசியில் எங்கள் பேச்சு சற்று இறுகிவிட்டது. இறுதியாக அவர் எனக்குச் சொன்னார், “எனது அலுவல் எனக்குத் தெரியும். எனது கடைசிக் காலம் ஊரில்தான்.” திரும்பவும் சொன்னார், “நீ அதையிட்டுக் கவலைப்படாதே.”

இது சொல்லி, சிறிது காலத்துக்குள் எல்லாம் முடிந்து விட்டது!

அப்பாவின் கடைசிச் ‘சம்பவத்தை’ நான் காணவில்லை. அது எனக்கு ஒரு செய்தியாக வந்தது. எனது அறிவுக்கு மட்டும் விளங்குகிறது, அப்பா இல்லை என்று. அறிவு தவிர்ந்த எல்லாமே அப்பா இருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றன. இது ஒரு வகையில் வசதியாகவும் உள்ளது. முன்னரும் அப்படித்தானே, எப்போதாவது இருந்துவிட்டுத்தான் வீட்டுக்காரரைச் சந்திப்பது. இப்பவும் அப்படியேதான் எனது மனம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றது, ‘ஆமாம் ... வீட்டுக்காரர்கள் எல்லாரும் நன்றாக இருக்கிறார்கள்’ என்று. ஆனால் சிலவேளைகளில் அறிவு வென்றுவிடுகிறது. அவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் மனசு மிகவும் துன்பபடுகின்றது. அறிவைத் தோற்கடித்தால் நான் சந்தோசமாக இருக்கலாம் என்ற ஒரு அங்கலாய்ப்பு!

போனவருடம் நான் கொழும்பு போய்வந்தேன். அந்த நேரம் “அப்பாவின் கடைசி நிகழ்வின் ஒளிநாடப் பதிவு இருக்கிறது. பார்க்கப் போகிறாயா?” என்று அம்மா கேட்டா. நான் அதனைக் காதில் வாங்கிக் கொள்ளாதது மாதிரி இருந்துவிட்டேன். அம்மாவும் அதனைத் திரும்பக் கேட்கவில்லை. நான் ஏன் அதைப் பார்க்கவில்லை? பார்ப்பது எனது அறிவுக்குப் பக்கபலமாகிவிடும், அப்பா எம்முடன் இல்லை என்பதை எனக்கு அடித்து சொல்வதற்கு. எனது நோக்கமே அறிவைத் தோற்கடிப்பதுதானே! அந்த ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்டது எமக்காகத்தான். அது எனக்கு நல்லாகத் தெரியும். ஆனால் அறிவு என்னைத் தீண்டாத நேரங்களில் அப்பா இன்னமும் இருப்பதாகத்தான் உணர்வு சொல்கிறது. அதனையே நானும் விரும்புகிறேன். திரும்பவும் சொல்கிறேன், அது எனது சுயநலத்துக்காக இருக்கலாம்.

‘எனது முதலாவது ஹீரோ இன்னமும் இருக்கிறார்’ என்ற தந்காலிக சந்தோசத்துடன் காலம் கரையட்டும். ஒருவரும் அதைக் குழப்பவேண்டாம் தயவு செய்து!

உங்கள் ஒவ்வொருவரின் வாழ்விலும் இப்படி ஒவ்வொரு நிகழ்வு இருக்கக்கூடும்!

ஆனாலும் சந்தோசமாக இருக்க முயல்வோம்!

Don't Wait...

Don't wait to be loved to love

Don't wait for a smile to be nice

Don't wait to have a lot to share a bit

Don't wait to fall to remember the advice .

Don't wait to have time to be able to serve

Don't wait for the best job to start working

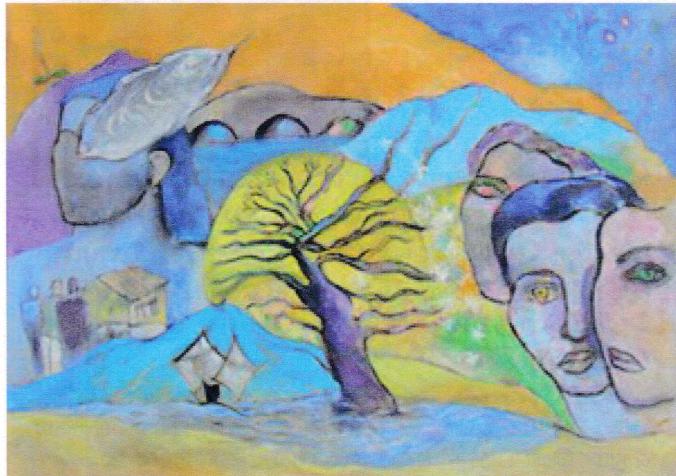
Don't wait for anybody's pain to ask for an apology

Don't wait too long to recognize the value of a true friend

Don't waitbecause you don't know how long it will take.

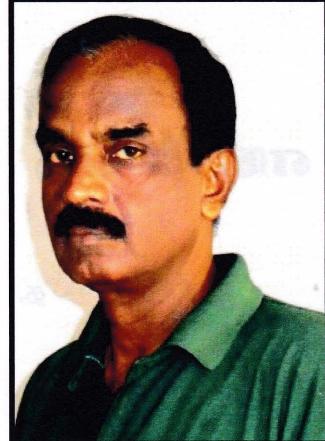
மனத்திரைக்குள்...

- வதிரி சி. ரவீந்திரன் -

மனத்திரைக்குள்
மறைந்திருக்கும் நீ!

சின்னஞ்சிறு பருவத்தில்
சேர்ந்து நாம் இருந்தோம்.
என்னம் போல் விளையாடி
எங்கும் தீரிந்தோம்.
யுத்தமெனும் கொடுமையால்
நாங்கள் ஒவ்வொருவராக
இடம் பெயர்ந்து சென்றோம்.
ஆண்டுகள் பலவாக எங்கள்
முகங்கள் மறந்து போனோம்
எமக்கேற்றவாறு தகுதிகளை
வளர்த்துக் கொண்டோம்.

அன்கள் உறவுகள் சிகிட்டி
நடவடிக்கைகளை மாற்றியிருப்பதைக் காரணமாக நான் நினைவு செய்து வருகிறேன் என்று நினைவுக்கு நீங்களைக் கீழ்க்கண்ட பார்ப்புப்பாட்டுக்கூட்டுத் திட்டத்தில் பார்க்கவேண்டும்.

மனத்திரைக்குள் நீங்களைக் கீழ்க்கண்ட பார்ப்புப்பாட்டுக்கூட்டுத் திட்டத்தில் பார்க்கவேண்டும்.

எங்கள் உறவுகள்
பிரிந்த இடைவெளிகள்
விரிந்து விரிந்து போனாலும்
நீ மனத்திரையுள்
மங்காது வாழுகின்றாய்!
எங்கள் அன்பை
எவருக்கும் புரியப்படுத்தாமல்
மனத்திரையுள் முடி வைத்தோம்.

திரை இன்றும் முடித்தான்
இருக்கிறது.
யாருக்கும் தெரிவதில்லை
எம் இருங்வரைவிட.....

மனத்திரை இப்பொழுதில் இருப்பதை நினைவு செய்திருக்க வேண்டும். நினைவுக்கு நீங்களைக் கீழ்க்கண்ட பார்ப்புப்பாட்டுக்கூட்டுத் திட்டத்தில் பார்க்கவேண்டும். நினைவுக்கு நீங்களைக் கீழ்க்கண்ட பார்ப்புப்பாட்டுக்கூட்டுத் திட்டத்தில் பார்க்கவேண்டும். நினைவுக்கு நீங்களைக் கீழ்க்கண்ட பார்ப்புப்பாட்டுக்கூட்டுத் திட்டத்தில் பார்க்கவேண்டும்.

எங்கெங்கு கரணியூம் . . .

- த. கலாமணி -

இரண்டு கிழமைகளாக அவளைக் காணாததில் நான் பெரிதாகக் கவலையடைந்தேன் என்று சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் அவளின் ‘கொம்பனி’ இல்லாததில் என் வேலையில் ஒரு மந்தம் காணப்படுவது உண்மை தான்.

என் வேலையில் மந்தநிலையை அவதானித்தார்களோ என்னவோ காந்தனும் சங்கரநாராயணனும் என்னிடம் வாய்விட்டே கேட்டுவிட்டார்கள்.

“என்னன்னை, கொம்பனி இல்லாமல் வேலை ஒடுதில்லையோ...”

முதலில் வெறும் சீண்டலுக்காகத் தான் அவர்கள் அப்படிக் கேட்கிறார்கள் என்று நினைத்தேன். ஆனால் முடிவுப் பொருட்களின் கணக்கைப் பார்த்துத் தான் அவர்கள் அப்படிக் கேட்டிருக்கவேண்டும். அப்படியானால் உண்மையில் அவளின் ‘கொம்பனி’ இல்லாமல் நான் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டோ?

அவளின் கொம்பனி இல்லாமல் நான் பாதிக்கப்படுகின்றேன் என்றால் எனக்கும் அவளுக்கும் உள்ள உறவு தான் என்ன? என்னை நானே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

‘அது தான் ‘கொம்பனி’ என்கிறார்களே’ என் ஆழ்மனத்திலிருந்து ஒரு குரல் ஓலித்தது.

‘சீ! கொம்பனியா?... அவனுடனா?’

- என் சுயம் விழிப்புக் கொண்டு கொம்பனி என்ற சொல்லின் அர்த்தத்தை உணர்த்தி உடனே என்னை ஏச்சரித்தது.

சாதாரண வழக்கில் ‘கொம்பனி’ என்பதைத் ‘தோழமை’ என்று சொல்லலாம் தான். ஆனால் இந்த நாட்டில் அதற்கு அர்த்தமே வேறு.

காந்தன் ஒருமுறை என்னிடம் அர்த்தபுஷ்டியோடு சொன்னான்.

“அண்ணை, நீங்கள் இந்த நாட்டுக்குப் புதிச் உங்களுக்கு கொம்பனி வேணுமென்டால் ‘கோப்பி குடிக்கப் போகலாமா?’ என்று தான் கேட்க வேணும்... கேட்டுப் பாருங்கோவன், உங்களுக்குக் கனியும் போலையிருக்கு”

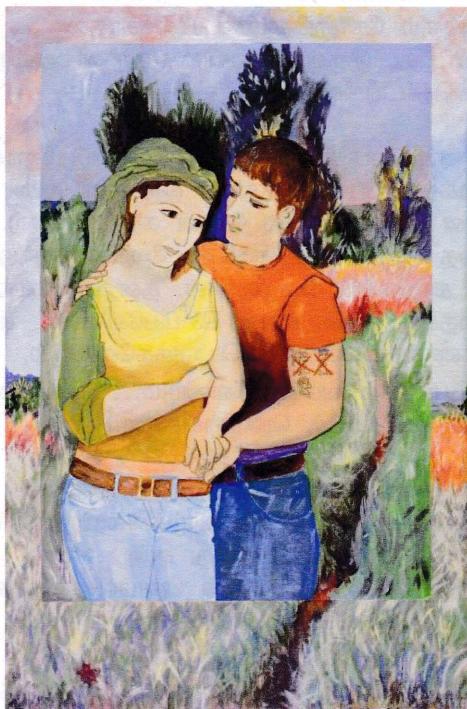
ஆரம்பத்தில் காந்தனின் பேச்சில் உள்ளார்த்தம் ஏதும் இருப்பதாக எனக்குப் பிடிபடவே இல்லை. ‘கனியும் போலையிருக்கு’ என்று விழுங்கிக்கொண்டே அவன் முடிக்கையில் தான் ‘கொம்பனி’க்கும் ‘கோப்பி’க்கும் கொச்சையான அர்த்தம் இருக்கவேண்டும் என்று என்னிக்கொண்டேன்.

காந்தனுக்கு மிஞ்சிப்போனால் முப்பது வயதுக்கு மேல் இருக்காது. இருபது வயதிலேயே இங்கு வந்துவிட்டானாம். அப்படியானால் பத்து வருட கால அனுபவம் அவனுக்கு இந்நாட்டு நடப்புகளை எல்லாம் கற்றுத் தந்திருக்கும் என்பதில் ஆச்சரியப்பட ஒன்றுமில்லை.

கொச்சைப் பாலையில் ‘அவற்றுக்கு’ அர்த்தம் என்ன என்று கேட்டுவிடலாமா என்று எண்ணிய போதிலும், காந்தனுக்கும் எனக்குமிடையிலான வயது வித்தியாசத்தைக் கணக்குப் பார்த்து மனம் என்னைத் தடுத்தது.

காந்தன் சுழியன். என் மனத் தடாகத்தைக் கலக்கிவிட்டு, அவனே விளக்கமும் சொன்னான். அப்பாவித்தனமான ஒரு புன்சிரிப்பினுள் என்னைப் புதைத்துக்கொண்டு அந்த விவகாரத்தை அப்போதைக்கு முடித்துக்கொண்டேன்.

கேரன் என்னோடு பக்கமாக நின்று வேலை செய்யவள். அவள் பகுதியாக முடித்துத் தரும் வேலையைத்தான் நான் தொடரவேண்டும். ‘எனவெயர்’ என்பது அவஸ்திரேலியாவிலேயே பிரபல்யமான கொம்பனி. மருத்துவமனைகளுக்கும் பாடசாலைகளுக்கும் வீடுகளுக்கும் மற்றும் பல நிறுவனங்களும் வழங்கப்படும் குடிநீர்க்குழாய் வகைகள் எல்லாம் இந்தக் கொம்பனியிலிருந்து

அனுப்பப்பட்டு வருகின்றன. நானும் கேரனும் இன்னும் பலரும் ‘எனவெயர்’ என்கின்ற ஒரே குடையின் கீழான தொழிலாளர்கள்.

இன்று என் வேலை ஓடவில்லைத் தான். கேரன் பகுதியாக முடித்து வைத்திருந்த குழாய்களை நேற்றே ஓட்டி முடித்திருந்ததனால், கேரனின் வேலையையும் சேர்த்து இன்று நானே செய்யவேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

‘கேரன் இன்று வருவானோ?’

- என் உள்மன ஆழத்திலிருந்து தான் இது எழுந்தது.

‘நான் கேரனுக்காக ஏங்குகிறேனா’

‘சேச்சே, அவள் ஒரு...’

நினைத்ததை முடிக்கவிடாமல் என் சிந்தனை ஓட்டத்துக்குத் தடையாக மனச்சாட்சி குறுக்கே நின்றது.

‘அவளைப் பற்றி நான் என்ன சொல்ல வந்தேன். உண்மையில் அவளை அப்படிச் சொல்லலாமா...’

கேரன் இந்தக் கொம்பனிக்கு வேலைக்கு வந்து ஆறு மாதம் தான் இருக்கும். ஆனால் வந்த புதித்திலேயே எல்லோரையும் கவர்ந்தாள் என்று தான் சொல்லவேண்டும். அவள் நடந்து செல்லும்போது ஒவ்வொருவரும் ஒருமுறை திரும்பிப் பார்க்கத் தான் செய்தனர். அப்படியான ஒர் அழகி அவள்.

சண்டினால் சிவந்து விடும் ஞோல் நிறும்.

மதாளிப்பான உடம்பு.

நாறு வாற் மின்குமிழ்களைப் பொருத்தியது போன்ற கணகள்.

நேர்வகிடெடுத்து சீவி முடித்த தலையின் பின்னால் ‘குதிரை வால்’ கொண்டை.

மொத்தத்தில், ஆரம்ப துள்ளற் பாய்ச்சலைக் கற்றுக்கொள்ளும் ஒரு குதிரைக்குட்டி போல அவள் உலா வந்தாள்.

அவளுடைய ‘கொம்பனி’க்காக என் சக தொழிலாளிகளிடம் ஏக்கம் தெரிந்தது என்பது உண்மை.

‘கனியுமா’ என்ற ஆசையோடு அனுகியவர்களிடம் நோகாமல் ‘நீயும் ஒரு ஆம்பிளையோ’ என்ற அர்த்தம் தொனிக்க அவள் சிரிப்பொன்றை உதிர்த்ததாகவும் ‘கபினில்’ தேநீர் அருந்தும் வேலைகளில் சிலர் முனுமுனுக்தனர்.

ஆரம்பத்தில் எனக்கும் கூட, ‘இவள் என்ன எல்லோரையும் உதாசீனம் செய்வது?’ என்ற ஏரிசல் தான் இவள் மீது வந்தது.

ஆனால், இவளோடு இணைந்து வேலை செய்யத் தொடங்கியின் என் அழிமனம் இவளுக்காக இரங்கியது.

இவளும் நானும் பக்கத்துப் பக்கத்து மேசைகளில் நின்று வேலை செய்யத் தொடங்கி இரண்டு மாசம் தான் இருக்கும். மேசைகளுக்கிடையே அதிக வெளி கூட இல்லை. ஒருவரோடொருவர் கதைத்துக் கொண்டிருந்தால் மற்றவர்களுக்குக் கேட்காது. என்னிடத்தில் அப்படி என்ன ஈர்ப்போ, தன்னைப் பற்றி ஒராயிரம் கதைகள் சொன்னாள்.

எனக்கு என்னைப் பற்றியே ஆச்சரியமாக இருந்தது. இளமைக் காலத்தில் கூட என்னுடைய நன்பர்கள் தங்களுடைய காதல் பற்றி எல்லாம் என்னிடத்தில் தான் சொல்லிக் கொண்டார்கள். என்னிடத்தில் சில விடயங்களில் அபிப்பிராயம் கேட்டார்கள். இளமைப் பருவம் கடந்து வளர்ந்த பருவத்தின் நடுப்பகுதிக்கு வந்துவிட்ட என்னிடம் இவள் தன் கதைகளை எல்லாம் சொல்வதென்றால், அப்படி என்னிடம் என்ன இருக்கிறது?

இவளே ஒரு சமயத்தில் என் உள்மனக் கேள்விக்குப் பதிலும் தந்தாள்.

“நீ, யார் எது சொன்னாலும் அதனை ஏற்றுக்கொள்கிற ‘ரிசெப்ரிப் ரைப்’ சாம், அது தான் உன்னை எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது...”

கேரன் என்னை ‘சாம்’ என்று பெயர் சொல்லி அழைக்கும்போது, கிஞகிஞப்பாகத் தான் இருக்கும்.

அவள் எவரையும் ‘நீ’ என்று சொல்லித் தான் விளிப்பாள். என்னை மட்டும் தான் பெயர் சொல்லி அழைத்தாள். ஒவ்வொரு கதையையும் சொல்லி முடிப்பதற்குள், தொடக்கத்திலும் நடுவிலும் முடிவிலும் என இணைப்புச் சொல்லாக என் பெயரைத் தான் அவள் பயன்படுத்துவாள்.

‘ஞானசம்பந்தர்’ என்று எனக்கு நாமகரணம் செய்து எனது பெற்றோர் என்ன புண்ணியம் தேடிக்கொண்டார்களோ தெரியவில்லை. ஆனால் அவஸ்திரேலியாவில் என் பெயரை ‘சாம்’ என்று சுருக்கி அழைக்க அதில் இடம் இருந்திருக்கின்றதே என நான் அதிசயித்ததுண்டு.

ஏனையோரை ‘ஹே, யூ’ என்று விளித்தவள் ‘சாம்’ என்று என்னைப் பெயர் சொல்லி அழைத்தமையைக் காந்தனும் கவனித்திருந்தான்.

“அண்ணை, உங்களை மட்டும் தான் கேரன் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிடுநாள். கவனிச்சியளோ. விட்டிடுடோதேங்கோ, பிடிச்சுக் கொள்ளுங்கோ...”

காந்தன் என்னிடத்தில் ‘நக்கலாகக்’ கூறினாலும் ‘கேரன்’ என்ற பெயரை ‘உவிந்து’ கொண்டே சொல்லும்போது அவள் மீதான தன் ஆசையைத் தான் வெளிப்படுத்துவான். நல்ல வேளை! அவன் வேறு பிரிவில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபடியால் வேலை செய்யும்போதே கேரன் என்னிடம் கதை கதையாகச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கும் சந்தர்ப்பம் அவனுக்கில்லை.

கேரன் கதை கதையாக தன்னைப் பற்றி எல்லாம் சொன்னாள்.

தன் குடும்பப் பின்னணி, தான் வாழ்ந்த குழல், தனது பள்ளிப்பருவ அநுபவங்கள், தன் இளமைக்கால விருப்பங்கள்..., என்று விபரமாகச் சொன்னாள்.

நான் பொறுமையாகக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பேன். சிலவேளைகளில், ஒருசில வார்த்தைகளை மட்டும் கூறி அவளை ஊக்குவிப்பேன். இந்த ஊக்குவிப்பினால் தானோ என்னவோ தன் அந்தரங்கத்தையும் என்னிடம் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

உயர் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே

ஜோனுக்கும் கேரனுக்குமிடையில் காதல் வந்துவிட்டது. இருவரும் ஒன்றாகத் தனி அறையில் வழுத் தொடங்கினர்.

படிப்பை இடைநிறுத்திக்கொண்டு ஜோன் வேலைக்கும் போய் வந்தான். ஒரு தனி அறையிலான வாழ்க்கையில் கேரன் கர்ப்பாமானாள். தன் குழந்தை பற்றிய கற்பனையில் ஜோன் மீது அளவு கடந்த காதலைப் பொழிந்தாள். தன் எதிர்காலக் குழந்தைக்கு என் என்ன செய்யவேண்டும், என்ன என்ன எல்லாம் வாங்கிக் கொடுக்கவேண்டும், எப்படியெல்லாம் வளர்க்கவேண்டும்... என்றெல்லாம் கோட்டையே கட்டத் தொடங்கினாள்.

கதையின் இடையே அவள் கண்ணீர் சிந்தியபோது தான் இவள் வாழ்க்கையிலும் ஏதோ கொடுமை நிகழ்ந்திருக்கின்றது என்று நான் உணர்ந்தேன். அவள் அந்தக் கொடுரைக் கதையை விம்மலோடு சொன்னாள்.

“சாம்! ஜோனுக்கு ஒரு நண்பன் இருந்தான். அவனும் இவனும் சேர்ந்து ஒன்றாகக் குடிப்பார்கள். அந்த நாட்களில் எங்களுடனேயே இரவில் அவன் தங்கிச் செல்வான்... அன்றும் அப்படித் தான்...”

கேரன் தயங்கினாள். நான் ‘உம்’ கொட்டினேன். தயங்கிவிட்டு, முகத்தில் கடுகடுப்பை வரவழைத்துக் கொண்டு சொன்னாள்.

“சாம்! ஜோனை நம்பித் தான் அவனோடு ஒன்றாக வாழ்ந்தேன். அவன் என் குழந்தைக்கு பொறுப்பான தந்தையாக இருப்பான் என்று தான் நம்பினேன். ஆனால் அவன்... தன் காதலியை இன்னொருவன் மானபங்கப்படுத்த முனைந்ததைக் கண்டும் ஒன்றும் பேசாமலிருந்தான்... நான் கொநித்து ஜோனிடமே நியாயம் கேட்டு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தேன். நான் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவே என் வயிற்றில் உதைந்துவிட்டு, நான் போட்ட கூச்சலில் ஓடிவிட்டான்...”

கேரன் குலுங்கி அழுதாள்.

“அந்தக் கணமே என் கர்ப்பம் கலைந்துவிட்டது. என் கணவுகள் பொடிப்பொடியாகி விட்டன. நான் அழுதுகொண்டே எங்கும் அலைந்தேன்...”

தங்களுக்கு குரலில் தன் கதையைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தவள் திடீரென இறுக்கமானாள்.

“சாம்! ஒரு சில வருடங்கள் தான் நான் அலைந்தேன். ஆனால், அதன்பின் என்னிடத்திலிருந்த பயம் எல்லாம் போய்விட்டது. அந்த ஆழ்பிளையளை

எல்லாம் பழிவாங்கவேண்டும் என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன்...”

இவள் என்ன செய்திருப்பாள் என்று என்னை என் மனத்திரயில் தமிழ்த் திரைப்படம் ஒன்று விரிந்தது. என் நினைப்பை உடைத்துக்கொண்டு, அவளின் குரல் ஒலித்தது.

“நான் என்னையே மாற்றிக்கொண்டேன், சாம். என் இஷ்டத்துக்கு நான் ஆம்பிளையளோடு அலைந்தேன், சாம்...”

எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவள்திரேவியப் பத்திரிகைகள் சிலவற்றில் தமது கட்டுல்களைக் காட்டி வெளியிட்டிருந்த விளம்பரங்கள் நினைவுக்கு வந்தன.

இவளின் வக்கிரம் எனக்குப் புரிந்தது. இருந்தது. ஜானின் நடத்தையால் ஏற்பட்ட கொடுரை இவளில் ஆழமான வடுவை ஏற்படுத்திவிட்டது. அதனால் தான் ஆண்களை எல்லாம் இவள் உதாசீனம் செய்கிறாள்...

நினைவுகளின் சமிப்பில் அமிழ்ந்து போயிருந்த என்னை ‘சாம்’ என்ற கேரளின் அழைப்பு மீட்டு வந்தது. கேரன் சிரித்துக்கொண்டு நின்றாள்.

எனக்குள் ஒரு மலர்ச்சி. அதனை முகத்தில் வரவழைத்துக் கொண்டு கேட்டேன்.

“ஹாய்! எங்கே போயிருந்தாய் இவ்வளவு நாளும்..?”

கேரன் வேலையைத் தொடங்கிக்கொண்டே கதையாகச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

“சாம், நானும் பெண் தானே... எனக்கும் ஆசியப் பெண்களைப் போலத்தான் ஆசைகள் எல்லாம் உண்டு. எனக்கும் குடும்ப வாழ்க்கை கிடைக்காதா என்று ஏங்கிக் கொண்டு தான் இருந்தேன்... அண்மையில் தான் ‘ஸ்ரீவ்’ சந்தித்தான். நான் உன்னிடமும் சொல்லவில்லை... நான் இப்போது அவனுடன் தான் ஒன்றாக இருக்கிறேன்...”

திகைப்பில் எனக்குள் பூச்சிகள் பறந்தன. கேரன் தொடர்ந்தாள்.

“ஸ்ரீவ் நல்லவன், சாம். அதனை உறுதிப்படுத்தும் வரை தான் உன்னிடத்திற் கூட சொல்லாமல் இருந்தேன்...”

நான் இடைமறித்தேன்.

“அதெல்லாம் சரி, அதற்காக இரண்டு கிழமைகளாக நீ என் வேலைக்கு வராமல் இருக்கவேண்டும்...?”

அவள் முகம் குங்குமப் பூ நிறத்தில் சிவந்தது. நானைத்தை முதன்முதலில் அவளிடத்தில் தரிசித்தேன்.

“சாம், என் தவறான நடத்தைகளால் நான் தடைமருந்துகள் எல்லாம் உபயோகித்தவள் ... ஸ்ரீவடன் இப்போ ஒன்றாக வாழுத்தொடங்கியபின் இவணிடத்தில் எனக்கு குழந்தை உண்டாகாதா என்ற ஏக்கம் வந்துவிட்டது. ஆனால்...”

திடீரென்று நிறுத்திக்கொண்டு அவள் என்னை நிமிரந்து நோக்கினாள். அக்கண்களின் ஒளியைக் கண்டு நான் என்னுள் ஊகித்துக் கொண்டேன். என் ஊகம் சரியானது தான் என அவள் வார்த்தைகளால் ஆமோதித்தாள்.

“சாம், எனக்கு இரண்டு கிழமைகளாக சத்தி... டொக்ரிடம் போய் நான் கர்ப்பமானதையும் உறுதி செய்துகொண்டு வந்துவிட்டோம்... நான் மிகுந்த சந்தோஷமாக இருக்கிறேன்...”

‘அதை நீ சொல்லித் தான் தெரியவேண்டுமா’ எனக் கூறிவிட்டு அவளுடன் சேர்ந்து நானும் கலகலப்பாகச் சிரித்துக் கொள்கிறேன்.

அவள் ‘செல்போன்’ அழைக்கிறது.

செல்போனில் கதைத்துக் கொண்டிருந்தவள் முகமலர்ந்து பரபரத்தாள். விபரம் அறியாமல் ‘என்னி?’ என்பது போல அவளை விளித்து நோக்கினேன்.

“சாம், எனக்கு சத்தி என்பதால் உணவில் வெறுப்புத் தானே... என் அன்றி, அது தான் ஸ்ரீவின் அம்மா எனக்காக ‘சூப்’ தயாரித்துக்கொண்டு வந்து வாசலில் காரில் காத்திருக்கிறாள்...”

கதையைச் சொல்லி முடிக்குமுன்பே அவள் துள்ளிப் பறந்தாள். நானைத்தால் சிவந்த அவள் முகத்தில் காதலை விட தாய்மையின் சாயல் கூடுதலாகப் படிந்திருப்பதை நான் உணர்கிறேன்.

கண்ணியர்கள் வாசிக்கும் திறன் உள்ளவர்கள் தான். ஆனால் அவர்கள் வாசிப்பதில்லை. அவர்களிடம் உள்ளதெல்லாம் 3 Hard cover books மட்டுமே! ஒன்று Bible இரண்டாவது Collection of Shakespeare மூன்றாவது Fitzgerald மொழிபெயர்த்த ஓமர் கயாமின் கவிதைத் தொகுதி - Margret Atwood

முச்சுக்காற்றும் உயரப்பறப்பும்

- சின்னராஜா விமலன் -

தறப்பாளோ

கட்டிடமாய்...கூரையாய்

வேயப்பட்ட

வெள்ளத்தில் மிதந்திருந்த
எந்தன் இருப்பிடத்தில்

பலுான் ஒன்று

மாளிகையில் இருந்து

காற்றில் பறந்து வந்து

வீழ்ந்தது ஒருநாள்

நெடுமுச்செறிந்து

ஆதங்கத்தில் அதனை

அபகரிக்க முயன்ற

எம் கூடாரச் சிறார்களின்

கைகளுக்கு அது

அகப்படாமல் போனாலும்

நலம் விசாரிக்க வந்ததே

என்று ஆறுதல் அடைகையிலே

மறுதலித்து

நன்றி சொல்ல வந்ததாய்

உரைத்தது.

முச்சுக்காற்றும் உயரப்பறப்பும்
நெடுமுச்செறிந்து அதனை
காற்றில் பறந்து வந்து
வீழ்ந்தது ஒருநாள்

பலுான் ஒன்று முயன்ற
மாளிகையில் இருந்து வந்து
காற்றில் பறந்து வந்து
வீழ்ந்தது ஒருநாள்

வாய்க்கால் கரரயோரம்

பறித்துக்கொண்ட

முச்சுக்காற்றே

இந்நிலைக்கு

காரணமென்பதை

தான் மறக்கவில்லையென

மார்த்திப் பேசியது.

இப்போது

அந்த பலுான்

மறுபடி உயரத்தில்

பறந்து கொண்டிருக்கிறது...

நடைப்பினங்களாய்

மாறிய மனிதர்களின்

வாழ்வை

ஊதித்தள்ளியபாடி.

வாழ்வதற்காக்குத்தான்

- தெணியான் -

கடந்த நான்கு நாட்களாக ஊரில் எந்த ஒரு வீட்டிலும் அடுப்புப் புகையலில்லை.

அவன் வீட்டிலுந்தான்!

ஆனால் அவனுக்கு மாத்திரம் வயிறு புகைகிறது. அவன் குடும்பத்துக்கும்...!

அவன் படுத்துக்கிடந்த குடிசைக்குள் இருந்து எழுந்து வந்து, அதன் வாசல் தாழ்வாரத்துக்குக் கீழே குந்தி இருக்கின்றான். வெஸிப் படலையை வெறித்து வெறித்துப் பார்த்த வண்ணம் காதுகளை அகலத்திற்ந்து வைத்துக் கொண்டு நீண்ட நேரம் அதில் கொஞ்காகக் கொடும் தவமியற்றுகின்றான்.

அங்கு வந்து குந்தும்போதே அவனுக்கு உள்ளூர் நம்பிக்கை இருக்கவில்லை.

அவனைத் தேவைப்படுகின்றவர்கள் முதல்நாளே வீடுவரை தேடிக் கொண்டுவந்து குரல்கொடுத்துவிட்டுப் போவார்கள். அல்லது வழிதெரிவில் சந்திக்கும் போதும் சொல்லி வைப்பார்கள்.

“நல்லான் தோட்டத்திலை வேலை கிடக்கு, வெள்ளாப்பிலை வாவன்”

“விற்கு கொத்தக் கிடக்கு... ஏழ மணிக்கு முன்னம் வாவன்”

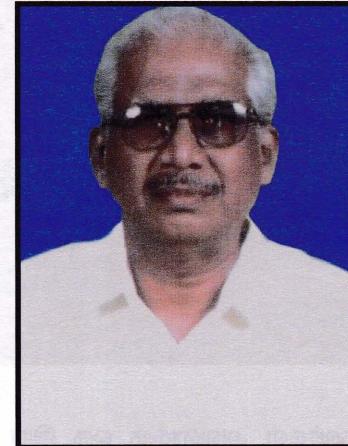
“நல்லான் பத்துப்பனையிலை ஒலை வெட்ட வேணும், எப்ப வரப்போகிறாய்! நாளைக்கு வா”

“நல்லதம்பி தென்னம்பிள்ளைக்குக் கிடங்கு வெட்டக்கிடக்கு”

“தம்பி அவசரம்காக்க கக்கூக்குழி வெட்டவேணும்”

“வேலி அடைக்கவேணும் வெய்யிலேறமுன்னம் முடிச்சுப் போடவேணும் நீ வந்தால் போதும். துணைக்கு நான் நிக்கிறேன்”

இன்னவேலை என்றில்லை. என்ன வேலையாக இருந்தாலும் அதை அவன் மனம் வைத்துச் செய்வான். அதனால் அவனை

வேலைக்கு அமர்த்துகிறவர்கள் தேடிக்கொண்டு வந்து விடுவார்கள். சிலசமயங்களில் பலர் வந்து நிற்பார்கள். முதலில் யாருடைய வேலையைச் செய்து கொடுப்பதெனக் குழம்பிப்போவான். எல்லாக் காலங்களிலும் இப்படி நெருக்கடி இருப்பதில்லை. மழைபெய்தால் வேலைகள் அதிகம் வந்து சேரும். அன்றாடம் வேலை செய்தால்தான் மனைவி, பிள்ளைகளின் கால்வயிறாவது நன்றாயும். ஒருநாள் வேலை கிடைக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் நாவும் நன்றாயாது.

நேற்றைய தினம் அவனைத் தேடிக்கொண்டு யாரும் வரவில்லை. நேற்று முன்தினம் அதற்கு முதன்நாள்.... நான்கு நாட்கள் ஆகின்றன.

இன்றும் அவனுக்கு வேலை இல்லை வீட்டில் அடுப்பு எரியப் போவதில்லை வயிறுகள்தான் எரிந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஓன்றா, இரண்டா! அவன், மனைவி, ஆறுபிள்ளைகளின் வயிறுகள்.

ஜந்து பெண் பிறந்தால் அரசனும் ஆண்டியாவன் என்று சொல்லி இருக்கின்றார்கள். ஆறுபெண்களைப் பெற்று விட்ட அவன் என்னாவான்? ஒருவேளை அரசனாவானோ?

ஆறில் மூன்று வயதுக்கு வந்துவிட்ட சூர்யகள்.

அவனுக்குத் திருமணம் நடந்தேறியது உலக அதிசயங்களில் ஒன்று.

அவன் வயது ஒத்தவர்கள் திருமணமாகி குழந்தைகள் பெற்ற பிறகும் ஊரில் அவனை ஒரு மாப்பிள்ளையாக யாரும் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை. உரிய பருவம் தப்பி முற்ற ஆறும்பிக்கும் வயதில் இரண்டு ஊர்தாண்டி அவனை மாப்பிள்ளை கேட்டுவந்தார்கள்.

பிறகென்ன! அவனுக்கு இராஜ்யோகம்தான்!

ஆனால் வந்தவர்கள் அவனுக்கு ஒரு இராஜகுமாரியைக் கொண்டு வரவில்லை. குசேலபுத்தரியை மனைவியாகக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார்கள்.

வாராமல் வந்த இராஜகுமாரிக்கு மாலைகுடி அவன் இராச்சியத்துக்கு அவன் இராஜாவாக வந்து சேர்ந்தான்.

குசேல செல்வங்கள் வரிசையாக அவன் பெற்றுக் கொடுத்தாள். அதற்குமேல் இராச்சிய பாரம் தாங்காது என்று எண்ணிடத்

அந்தக் குசேலபுரியின் மன்னான் அவனுக்கு பொன்னும் பொருளும் அள்ளிக் கொடுக்க பாலிய பருவ நன்பன் கண்ணாக யாருமில்லை.

பகலவன் துருதுருவென்று வானத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றான் நேரம் பத்துமணி கடந்திருக்கும். வெயில் எங்கும் சள்ளூன்று அடிக்கிறது.

அவன் இருந்த இடம் விட்டு எழுந்திருக்க இயலவில்லை சில மணி நேரமாகக்குந்திக் கொண்டிருக்கின்றான். மனைவியைப் பார்க்கின்றான். அவன் வீட்டுக்கு வெளியே போவதும் வருவதுமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றான். யார் யாரிடம் கைநீடிக் கடன் கேட்டு அலைகின்றானோ! பிஸ்ளைகள் வீட்டுக்கு வெளியே போய் பொதுக்கிணற்றில் குளித்து முழுகிக்கொண்டு ஒவ்வொரு வராகத் திரும்பிவந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். கொண்டாட்டமொன்றுக்குப் போவதற்குத் தயாராகப் புறப்பட்டுக்கொண்டிருப்பவர்கள் போல்லல்வா தோன்றுகின்றார்கள்! தண்ணீரை அள்ளி உடலில் ஊற்றினால் உள்ள களைப்பு நீங்கி விடும். பசிக்களையும் பறந்துவிடும் என்று அறிந்து வேத்திருக்கிறார்கள். குளித்து சுத்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் தாய் எப்பொழுதும் அக்கறையாக இருப்பாள். மதியம் தானும் குளிக்க வேண்டுமென அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

சீனி இல்லாத சாயம் விட்ட தேநீரைக் காலையில் மனைவி தந்தாள். தொண்டைக்குழிக்குக் கீழே இறக்க முடியவில்லை. குமட்டிக் கொண்டு வந்தது. வேறு வழி இல்லாமல் உள்ளே இறக்கி விட்டான். இப்போது வயிறு காந்துகிறது. பற்றி எரிகிறது.

பிஸ்ளைகள் முகத்தை அவனால் நிமிர்ந்து பார்ப்பதற்கு முடியவில்லை. வயிற்றுக்கு இல்லாத பிஸ்ளைகள். உடுப்பதற்கு ஆன துணிமணிக்கு எங்கே போவது?

அடிவயிற்றில் கணலும் நெருப்பு எரிந்து புகைந்து கொண்டு நெஞ்சுவரை மேலெந்து குடலைப் புரட்டிக் கொண்டுவருகிறது. கண்கள் இருட்டுகின்றன. தலையில் மெல்லிய ஒரு கிறுக்கம் சரிந்து நிலத்தில் படுக்க வேண்டும் போலத் தோன்றுகின்றது.

பசிக்கும் சமயங்களில் எல்லாம் நிலத்தில் விழுந்து படுத்துக் கொண்டுவிட்டால் பசி தீந்தாபோகும்?

பிஸ்ளைகளை நினைத்து அவன் கண்கள் கலங்குகின்றன. மனம்வருந்திக்கொண்டு இப்படியே இருந்து காணப்போவது என்ன!

முதுகை வளைத்து கைகள் இரண்டையும் நிலத்தில் ஊன்றி மெல்ல எழுந்து கூரைமரத்தை ஒரு கையால்பிடித்தவாறு சில நிமிடங்கள் அசைவற்று அப்படிநின்று தன்னை நிதானமாக நிலைப்படுத்திய பிறகு, குடிசைக்குள்ளே திரும்பி வெட்டுக் கத்தியை கையில் எடுத்துக் கொண்டு குனிந்து முற்றத்துக்கு வருகின்றான்.

அடுக்களைக் கொட்டிலுக்குள் இருந்து வெளியே வந்து நிற்கும் மனைவி முகத்தை நிமிர்ந்து பார்க்க முடியவில்லை. அவளைக் கண்டுகொண்டதாகக் காட்டிக்கொள்ளாது தனது சக்தியை எல்லாம் ஏன்று கூட்டி தலைகுனிந்த வண்ணம் மெல்ல நடந்து படலையைத் தாண்டி வெளியே வருகின்றான்.

இப்போது தெருவுக்கு வந்தாயிற்று. இனி, எங்கே போவது! சட்டென்று ஒரு முடிவுக்கு வருவதற்கு அவனால் முடியவில்லை. பிட்டுக்கு மன்சமக்கச் சென்ற சிவனாரைப்போல “கூலிக்கு ஆள் வேணுமா?” எனத் தெருத்தெருவாக அவன் கூவிக் கொண்டு செல்ல முடியுமா? அப்படித்தான் கூவினாலும் அவனை அழைத்து வேலை கொடுக்க எந்தச் செம்மனச் செல்வி காத்திருக்கின்றான்?

“ஊரைச் சுற்றி வந்தால் இரண்டு தென்னம்பிஸ்லைகளில் ஏறித் தேங்காய் பறிக்கக் கிடைச்சால், நாலு தேங்காய். ஆனால், நாங்கள் தேங்காய் விற்கப் போனால் தவிச்ச முயல் அடிக்கப் பாக்குதுகள் குறைஞ்சது இருபது ரூபாவாப்படி என்பது ரூபாக்காக. பிஸ்ளைகளுக்கு ஒரு

துண்டுபாணாவது வாயிலே வைக்கக்கிடைக்கும். குற்பனை பண்ணிக் கொண்டு கால்போன திக்கில் நடக்கின்றான்.

“பக்த அடியார்களே..! எல்லாம் வல்ல முருகப்பெருமான் திருவருளால் நாலாம் உபயகாரின் மகேஸ்வரபூசை அதாவது அன்னதானம் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் ஆரம்பமாக இருப்பதால் அனைத்து அடியார்களும் ஆலயத்துக்கு வருகை தந்து....”

அவன் வீட்டுக்கு அண்மையில் அமைந்திருக்கும் ஆலயத்தில் இருந்து ஒலிபெருக்கியில் அறிவிக்கப் பெறும் தகவல், காற்றலைகளில் மிதந்து வந்து செவிகளில் விழுகிறது.

அவன் வாய்விட்டு அலட்சியமாக ஒருதடவை சிரித்துக் கொண்டு முழுந்தாள்களைப் பெரிதாக மடிக்காது கால்களைத் தாக்கித் தாக்கிப் போட்டு இயல்பான தன் நடையை விரைவுபடுத்துகின்றான்.

கிராமத்தில் அவன் வாழும் வரண்ட மேட்டு நிலப்பகுதியை விட்டு நீங்கி தென்னெ, மா, பலா, செறிந்து வளர்ந்து பயனும் குளிர்நிழலும் கொடுக்கும் செழிப்பான பகுதிக்குள் நுழைந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றான்.

குடிசனங்கள் நெருக்கமாக வாழும் தெருக்களில் எல்லாம் சுற்றிச் சுற்றி வருகின்றான். கால்கள் உடை வெடுக்கின்றன வீதி ஓரத்து மரனிழலில் சுற்று நேரம் தரித்திருந்து நின்று களைப்பாறுகின்றான்.

அவனுக்குச் சுகமாக இருக்கிறது. உடலில் வடிந்து கொண்டிருக்கும் வியாவையை இருகரங்களினாலும் துடைத்து விட்டுக் கொண்டு ஆழமாக முச்சை இழுத்து விடுகின்றான்.

நிழலில் அமர்ந்து அந்தச் சுகத்தை வாழ்வில் அனுபவிப்பதற்கும் கொடுத்து வைத்திருக்கவேண்டும் என நெடுமுச்செறிந்த வண்ணம் நிமிர்ந்து மேலே பார்க்கின்றான். பொழுது உச்சியை நெருங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. ‘இதிலே குந்திக்கொண்டிருந்தால் ஒண்டும் நடக்காது’ என நினைத்து கைகளை நிலத்தில் ஊன்றி மெல்ல எழுந்து கொடுங்கை நிமிர்த்திக் கொண்டு மெல்ல அடி எடுத்து வைக்கின்றான்.

இனி, என்ன செய்வது! அவன் இன்னும் புகுந்து வராத தெருக்கள் சில உண்டு. அந்தப் பாதையில் சென்று வீட்டுக்குப் போகலாம். மனதில் தீர்மானித்துக் கொண்டு தளர்ந்து ஆடி ஆடி நடக்கின்றான்.

வெய்யோனின் பயங்கர வெப்பம் அவன் உடலைச் சுடுகிறது. பசியின் கொடிய வெப்பம்

அவன் உடலைச் சுடுகிறது. பசியின் கொடிய வெப்பம் குடலைச் சுடுகிறது. அவனுக்குக் களை. பசிக்களை, நடைக்களை, வெயிற் சுட்டகளை. நாவரண்டு கொண்டு வருகிறது. எதனையாவது உடனே பருகவேண்டும் போலத் தோன்றுகிறது என் பருகலாம்! தண்ணீர் தவிர. வெறும் வயிற்றில் தண்ணீர் பருகினால் வயிற்றைக் குமட்டிக் கொண்டு வரும்.

கையில் தூக்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கும் கத்தி இப்போது பெரும் பாரமாகக் கனக்கிறது.

பாரமாக இருக்கின்றன என்பதனால் அவற்றை எல்லாம் தூக்கி தூர வீசிவிடமுடியுமா?

கத்தியைத் தூக்கிச் சுமந்த வண்ணம் தாக்தை அடக்கியவாறு முகம் வாடி வியர்க்க வியர்க்க மௌலில் நடக்கின்றான்.

வீடு போய் தாக்ததுக்கு எதனையாவது குடிக்க வேணும் அங்கேயும் அப்படி என்னதான் கிடைக்கப்போகிறது? வெறும் தண்ணீரைத் தவிர!

இனி என்ன செய்வது! வீட்டுக்குப் போக வேண்டியதுதான்.

அவன் ஏமாற்றத்துடன் திரும்பி வீடு நோக்கி நடக்கின்றான். வீட்டில் இருந்து புறப்பட்டு வந்த வழியைத் தவிர்த்து வேறு பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கின்றான்.

எதிரில் பரமசிவம் ஆசிரியரின் அரச மாளிகை போன்ற வீடு. அந்த வீட்டைச் சுற்றி தென்னெ, பலா, மா, தோடை, தேசி, கொய்யா.... என எல்லாம் காக காய்க்கும் மரங்களால் குழந்த சோலை. இவற்றோடு தோட்டந்துரவு. பென்சென், வெளிநாடுகளில் இருந்து இலட்சம் இலட்சமாகப் பிள்ளைகள் அனுப்பும் பணம், இத்தனையும் இருந்தும் வாத்தியாரை அவர் சொந்தப் பெயர் சுட்டிச்சொன்னால் யாருக்கும் தெரியவராது ‘கஞ்சன்’ என்றோ, ‘கஞ்சன் பரமர்’ என்றோ அல்லது ‘கஞ்சன் வாத்தி’ என்றோ சொன்னால்தான் அவரை இனங்கண்டு கொள்வார்கள்.

அவரிடம் வசமாக மாட்டிக் கொண்டுவிட்டால் போதும். அங்பக்கலி கொடுத்து ஆயிரம் வேலைகள் செய்விக்காது ஆளைவிடமாட்டார்.

வெறுங்கையுடன் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தாலும் இப்போது அவர் கண்களில் மரத்திரம் பட்டுவிடக்கூடாது.

வாத்தியார் வீடு தாண்டிவிட வேணும் என்னும் என்னத்துடன் சுக்தியைக் கூட்டி வேகமாக நடக்க முயற்சிக்கின்றான்.

வாத்தியார் வீட்டுப் பெரிய ‘கேந்’ரைக்

கடக்கும் சமயம் அந்தக் 'கேற்' திறந்து கொள்ளுகிறது.

"நல்லான்... என்னா அப்பா... உன்னைத்தானே தேடிக் கொண்டிருக்கிறன்"

திரும்பிப் பார்க்கின்றான். வாத்தியார் நெங்றியில் தடித்த திருநீறு, சந்தனப் பொட்டு, உடலில் ஆங்காங்கே திரிபுண்டறப் பூச்சுடன் சைவப் பழமாக நின்று கொண்டிருக்கின்றார்.

எப்பொழுதும் 'அடா' உடன் முன்னே ஒரு 'என்ன' பின்னே ஒரு 'அப்பா' போட்டு வெகு தந்திரமாகவே அவனை அழைப்பது அவர் வழக்கம். 'உன்னைத் தேடிக் கொண்டிருக்கிறன்' என சந்திக்கும் சமயங்களில் எல்லாம் அவர் பசப்பாமல் இருக்கமாட்டார்.

அவன் திடுக்கிட்டுப்போனான். இந்தக் கஞ்சனிடம் அகப்பட்டுக் கொண்டேனே என்ற பதகளிப்புடன் "ஏன் ஜயா?" எங்கிறான் மெல்லத் தரித்து நின்று.

"என்னா அப்பா... அவசரப்படுகிறாய் போல கிடக்கு! எனக்கும் அவசரந்தான் ஒரு சின்னவேலை"

'என்னவேலை... சொல்லுங்கோ!"

"என்னா அப்பா... கிணத்துப் படியிலை பிள்ளையைக் கிடத்துப் போட்டு வந்தவன்போல அந்தரப்படுகிறாய்! கிணத்தடித் தென்னங்கண்டிலே தேங்காய் பழுத்துக்கிடக்கு. பிள்ளை குட்டியள் பிழங்கிற இடம் தலையிலை கிலையிலை விழுந்து போனால்..."

"இரண்டு தேங்காய் கூலி குடுக்க மனமல்லாமல் கொக்கை கட்டி நிலத்தில் நின்று படுங்கிற கஞ்சன்றை கொக்கைத் தடி இப்ப நீளம் போதாமல் கிடக்குது போலை. அவன் மனதில் நினைத்துக் கொள்ளுகின்றான்.

கஞ்சன் வாத்தியார் திரும்பி உள்ளே போகின்றார் முகத்தைச் சுழித்துக் கொண்டு அவன் பின்னால் தொடருகின்றான்.

அவர் காட்டிய தென்னையில் தவழ்ந்து தவழ்ந்து ஏறி தேங்காய்களை ஓவ்வொன்றாகப் பறித்து கீழே போடுகின்றான்.

"நல்லான்" நல்ல முத்தல்களாகப் பாத்துப் படுங்கு, வாத்தியார் கீழே இருந்து குரல் கொடுக்கிறார்.

"இளக் புட்டுக்கு நல்லது ஜயா!"

"என்ன பேய்க்கதை உது! இளக் கறிக்கு உதவாது எண்ட படியால்தான் உப்பிடி ஒரு சமாதானம் சொல்லுறவை" வாத்தியார் வாயில் இருந்து எரிச்சலோடு வர்த்ததைகள் வெளிவருகின்றன.

அவன் மெளனமாகி விடுகின்றான்.

காரியம் சாதிக்க, சமாதானம் உருவாக மெளனம் ஏற்றுதொரு உடல்மொழி. மூன் ஞோசா போலச்சற்றுச் சிவந்து குலை குலையாகத் தொங்கும் இளைஞர்கள் அவனைப் பார்த்துக் கண்சிமிட்டுகின்றன. தாகம் பல மடங்காகி அவனைப் போட்டு வாட்டுகிறது. ஒரு இளைஞரப் பிடுங்கி கொத்திக் கெடித்தாலென்ன என ஒரு கணம் நினைக்கின்றான். கூலியாகக் கிடைக்கும் இரண்டு தேங்காய்களில் ஒன்று குறையும். நிமிர்ந்து மேலே கழுகுக் கண்களால் கஞ்சன் வாத்தியார் கவனித்துக் கொண்டு நிற்கிறார்.

அந்த எண்ணைத்தை அவன் கைவிட்டுவிட்டு முற்றிய தேங்காய்களைப் பார்த்துப் பார்த்து பிடுங்கிக் கீழே போடுகின்றான். பின்னர் மெல்ல சறுக்கிச் சறுக்கி இறங்கி வந்து நிலத்தில் கால்களை ஊன்றுகின்றான். அந்த நேரம்பார்த்து வாத்தியார் வீட்டுப் பக்கம் திரும்பி "என் சொல்லுரீ... சரி..." என மனைவி சொல்லும் செய்திக்குத் தான் உடன் மறுமொழி சொல்வது போலப் பாசாங்கு பண்ணிவிட்டு, அவனைப் பார்த்து 'ஆச்சி இண்டைக்குக் கறிக்குத் தேங்காய் இல்லை என்று சொல்லுகிறா. கையோடை இரண்டு தேங்காய் உரிச்சுத் தந்துட்டுப்போ' என்கிறார்.

அவனுக்குத் தெரியும், இன்று தான் மாட்டிக் கொண்டு விட்டது. மெல்ல நிலத்தில் குந்தி தேங்காய் ஒன்றை எடுத்து கத்தியால் வெட்டி உரிக்க ஆரம்பிக்கின்றான். கஞ்சன் வாத்தியார். அங்குமிங்குமாகப் பரவிக்கிடக்கும் தேங்காய்களைத் தாக்கிவந்து அவன் முன் போட்டுக் கொண்டு அவன் கவனித்தைத் திசை திரும்பும் நோக்கத்துடன் நெருக்கமாகக் கதைகொடுக்கின்றார்.

'நல்லான் உங்கடை கோயிலிலே திருவிழா நடக்குது போலை..."

"இண்டைக்கு அஞ்சாந் திருவிழா"

"அதுதான் சரி. எங்கடை கோயிலுக்குள் வல்லடி வளக்காக வரப்போகிறமென்று நில்லாமல் நீங்கள் உங்களுக்கெண்டு கோயில்களைக் கட்டிக் கும்பிடுகிறது சரி. உங்கடை ஆக்களுக்கு இப்ப வெளிநாட்டுக் காசுவருகுது. அந்தக் காசை அவமாக்காமல் நல்ல பெரியபெரிய கோயில்களை கட்டி கும்பாவிசேகம் செய்கிறதெல்லாம் மிச்சம்

வாகன விபத்தா? அழையுங்கள்

MR. P. SINGARAJ

MICHAEL TAYLOR
A PROFESSIONAL CORPORATION

NO COMMISSION FOR HOUSEKEEPING!
NO COMMISSION FOR CARE GIVER!
NO COMMISSION FOR ATTENDANT CARE!
NO COMMISSION FOR INCOME REPLACEMENT!

வாகன விபத்தால் உங்களுக்கு ஏற்படும் இழப்புகளை
தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் உரையாடி சரியான
முறையில் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமானால் நீங்கள்
அழைக்கப்பட வேண்டியவர் Mr. P. சிங்கராஜ்.
இவர் உங்களின் நண்பன்.

HONEST AND FRIENDLY SERVICE
CALL: MR. P. SINGARAJ

**416-993-8443
905-471-3058**

Sun Flower Furniture

துளபாடங்களின் தங்க சுரங்கம்

Bed Room
Living Room
Dining Sets &
All Furniture

இருமுறை வாருங்கள்! உண்மைதானா பாருங்கள்!

Sun Flower Furniture
3024 Kennedy Road, (Kennedy & Finch)
416 - 609 8556

நல்ல காரியம்”

நல்லதம்பி அலட்டிக் கொள்ளாமல் மௌனமாகத் தேங்காய்களை உரித்துப்போட்டுக் கொண்டிருக்கின்றான்.

“என்னடாப்பா... நான் உங்களுக்கு நல்லதைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். நீ பேசாமல் இருக்கிறாய்!”

“இதுக்கு நான் என்ன சொல்லுகிறது!” நிமிர்ந்து அவர் முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லி விட்டு, பழையபடி குனிந்திருந்து தேங்காய்களை உரிக்கின்றான்.

இப்பொழுதுதான் அவன் முகத்தை அவதானித்தவர் போல நடித்து “என்னடாப்பா... உனக்கு முகம் நல்ல வாடிப்போச்சு. உங்கடை கோயிலிலே திருவிழாத் துங்கின் நாள் தொடக்கம் அன்னதானம் குடுக்கிறான்கள் என்னு கேள்வி. அது நல்ல காரியந்தானே! தின்னாமல் குடியாமல் கிடக்கிற சனம் பத்து நாளும் வயிறு முட்டத் தின்னலாம். அதை விட்டிட்டு வீண் ஆடம்பரங்கள் என்னத்துக்கு! உன்றை பாடும் அப்ப பிழையில்லை”

“நாங்கள் போறதில்லை”

“ஏன் கோயில் காரன்களோடை ஏதும் கோபதாபமே!”

“இல்லை”

“அப்ப...?”

“நாங்கள் வேதம்”

“என்ன...?”

“நாங்கள் வேதம். சுவாமி சைவக் கோயிலுக்குப் போகக் கூடாதெண்டவர்.

“நல்லான்! என்ன கதை கதைக்கிறாய்? என்ன வந்தாலும் எங்கடை சமயத்தை விற்று பிழைக்கக்கூடாது. என்ன காரியம் செய்தனி நீ! எப்பும் உன்றை வாயிலை முருகா முருகா.. ஆற்றங்கரையானே... என்னுதானே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற நீ! மரத்திலே ஏறும் போதும் முருகா என்னு சொல்லிப் போட்டுதான் முதல் காலெடுத்து வைப்பாய். சீ... இப்பிடிப் பிழையான வழிலே போய்விட்டியே! நீ வேதத்துக்குப் போய் எவ்வளவு காலம்?” வாத்தியார் சற்றுச் சூடாக உரத்துப் பேசுகின்றார். சிறிது நேரம் தாமதித்து பின்னர் கேட்கின்றார்.

“எப்ப வேதத்திக்கு மாறினநீ?”

“ஒரு வரியமாகது” நல்லதம்பி பொறுமையாகப் பதில் கூறுகின்றான்.

“நீ ஒரு விளங்காத ஆள். உன்றை பெண்டில்... பொன்னன்றைமேன். அவள் படிச்ச பெட்டை... மதம்மாறுச் சம்மதிச்சிருக்க மாட்டாளே!”

“அவவும் பிள்ளையளுந்தான் முதல் வேதத்துக்கு மாறினவை”

“ஓ..கோ..! என்ன தந்து ஏமாத்திறான்கள்?”

“இரண்டு கிழமைக்கொருக்கால் அரிசி... மா... சீனி...”

“எவ்வளவு நாளைக்குப் போதும்?”

“ஒரு நாலைஞ்சு நாள்...”

“நாலைஞ்சு நாள் தின்னத் தீன் தாறான்கள் எண்டதுக்காக மதம் மாறிவிட்டியள்... என்ன! இப்ப நீ உண்மைக் கிறிஸ்தவனாகி விட்டால்... என்ன! எங்கே ஒரு தோத்திரம் சொல்லு பாப்பம்!”

அவர் முகத்தைப் பார்த்தவண்ணம் அவன் வாய் திறக்காமல் இருக்கின்றான்.

“பாடன்ரா அப்பா...! சும்மா வாயை முடிக்கொண்டிருக்கிறாய்!”

அவன் தொண்டையை மெல்லக் கணைத்துக் கொண்டு தலைகுனிந்து நிலத்தை நோக்கிய வண்ணம் அடித் தொண்டையினால் பாடுகின்றான்.

“தேவனைத் துதியுங்கள் எப்பொழுதும் தேவனைத் துதியுங்கள்... ஆ...ஆ”

அவன் தொடர்ந்து பாடுவதற்கு அறியாது ஆ...ஆ... என்று இழுத்துக் கொண்டிருக்கின்றான்.

“என்ன நல்லான் மேலே பாடன்டா அப்பா!”

“மறந்து போச்சு ஜயா”

“நான்பாடுகிறேன் கேள்டு...”

“அவர் வல்லமை விளங்கும் ஆகாய விரிவை பார்த்துத் துதித்திடுங்கள் - எப்பொழுதும் தேவனைத் துதியுங்கள்...!”

அவர் தொடர்ந்து பாடி முடிக்கின்றார். அவன் உள்ளத்தில் ஏழந்த அதிசயத்தை அடக்கமுடியாமல் விழிகளை அகலத் திறந்தவண்ணம், “ஜயாவுக்கு கிறித்து தோத்திரம் எப்பிடித் தெரியும்?” என வினவுகின்றான்.

“எல்லாச் சமயங்களைப் பற்றியும் நான் படித்து வைச்சிருக்கிறேன்.” பெருமையாகச் சொல்லிக்

கொண்டு “சரி... வேறே என்ன உதவி செய்கிறான்கள்?” சொல்லு

‘பிள்ளையள் படிக்க உதவி செய்யினம்’

‘நல்லான்.. என் சொன்னாலும் வயிற்றுத் தீநுக்காக மதம் மாறக்கூடாது. அதுசரி... அன்னதானத்துக்கு நீங்கள் ஏன் போகிறதில்லை?’

“அஞ்ஞானிகளின்றை கோயிலுக்குப் போகக்கூடா தெண்டு எங்கடை வேதச்சாமியார் கட்டாயமாகச் சொன்னவர்”

“எடே நல்லான்... என்னா சொன்னாந்... என்னா சொன்னாந்... நாங்கள் எல்லாம் அஞ்ஞானியள், நீ வேதத்துக்கமாறி இப்ப மெய்ஞ்ஞானி ஆகிவிட்டாய். அப்பிடித்தானே! கதைக்கிறது ஆனை அறிஞ்சு கதைக்க வேணும். போடா போ... நீயும் உன்றை வேதமும்...”

கதையோடு கதையாகக் கஞ்சன் வாத்தியார் விட்டுத் தேங்காய்கள் இருபதும் உரித்து குவிந்துவிட்டன. நல்லதம்பி தனக்குரிய கூலி இரண்டு தேங்காய்களையும் எடுத்துப் பிணைத்துக் கொண்டு அவைகள் ஒரு கையிலும் மறுகையில் கத்தியமாக “வாறுன்” எனச் சுருக்கமாகச் சொல்லி விட்டு நெஞ்சில் சுமையுடன் வீடு நோக்கி நடக்கின்றான்.

வீடுவந்து சேர்ந்ததும் குடிசையின் தாழ்வாரத்தில் தேங்காய்களைத் தொப்பென்று போடுகின்றான். கத்தியையும் அங்கு வைத்த பின்னர் வீட்டை நோட்டமிடுகின்றான். யாரும் அங்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

“பக்த அடியார்களே! அன்னதான நிகழ்வு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அடியார்கள் அனைவரும்...” ஒலிபெருக்கியில் அறிவித்தல் வந்து கொண்டிருக்கின்றது.

“இஞ்சார்... எங்கே இருக்கிறாய்...” அவன் குரல் கொடுக்கின்றான்.

“நான் இஞ்சை இருக்கிறஞ்” அடுக்களைக்குள்ளே சேர்ந்து படுத்துக்கிடக்கும் அவளின் குரல் கீழொன்று.

அவன் அடுக்களைக்குள் நுழைந்து அவள் அருகில் அமர்ந்த வண்ணம் அவசரமாகக் கேட்கின்றான்.

“இஞ்சார்... நாங்கள் செய்தது சரியே!”

“என்னத்தைக் கேட்கிறியன்!”

“நான் வேண்டாம் வேண்டாமென்டு சொல்ல நீதான் அவசரமாகப் பிள்ளையோடை வேதத்துக்கு மாறினாநீ!”

“அதுக்கு இப்பென்ன வந்தது?”

“வாத்தியார் சொல்லுகிறார், வயித்துப் பாட்டுக்காக எங்கடை சமயத்தை விட்டுப்போட்டு வேதத்துக்குப் போனது பிழையாம்”

“எந்த வாத்தியார்”

“கஞ்சன் வாத்தியார்”

“அவரோ... ஹா...ஹா...”

“என்னப்பா சும்மா சிரிக்கிறாய்!”

“வயித்துப்பாட்டுக்காக எங்களுக்கு முந்தி வேதத்துக்கு மாறினவர் அவர்தான்”

“உதெண்னகதை! அவர் நல்ல சைவம்!

“இப்ப எல்லோ..! அந்தக் காலத்திலே நல்லார் ஆசிரிய கலாசாலையிலை ஆசிரிய பயிற்சி பெறுகிறதுக்காக வேதத்துக்கு மாறினவர். பயிற்சி முடிஞ்சு ஆசிரியராகப் பதவியும் பெற்று தன்றை வயிறு வளர்த்தவர். பிறகுதான் திரும்பவும் திருநீறு பூசிக் கொண்டவர். இப்பவும் அந்தப் பென்ஸன் எடுக்கிறார். அவற்றை வேதப்பேர் என்ன தெரியுமே!”

“எனக் கெண்ணடியாத்தை தெரியும்”

“செபஸ்தியாம் பிள்ளை”

“செபஸ்தியாம்பிள்ளையோ... செபஸ்தியானோ!

“குறைஞ்ச சாதிக்காரன் வேதத்துக்கு மாறினால் தான் செபஸ்தியான்.. வேதக்காரன் எண்டாலும் பெரிய சாதிக்காரன் எண்டு பிரிச்கக் காட்டுகிறதுக்காகத்தான் அந்தப் “பிள்ளை”யும் சேர்க்கிறது.

“எல்லாம் சரி நாங்கள் வேதத்துக்கு மாறினது சரியே...! எனக்கு இப்ப குழப்பமாகக் கிடக்கு”

“உங்கை பெரிய பெரிய ஆக்கள் எண்டு இருக்கிறவை கனபேர் பட்டம் பதவிக்காக வேதத்துக்கு மாறினவைதான். அவை செய்தால் சரி நாங்கள் செய்தால் பிழையே!”

“வேதத்துக்கு மாறித்தான் இப்ப நீ பட்டினி... நானும் பட்டினி. இல்லையென்டால் உந்த அன்னதானத்திலை நாலு நாளும் சாப்பிட்டிருக்கலாம். பிள்ளையள் எங்கே போய்விட்டதுகள்”

“.....”

“என்ன பேசாமல் இருக்கிறாய்!”

“அன்னதானத்துக்கு....”

“என்ன....? என்ன காரியம் பாத்தனீ? சுவாமி அறிஞர்சால்....” அவனுக்குச் சினம் பொங்கிக் கொண்டு வருகிறது.

“சும்மா கோபிக்காதையுங்கோ... எங்கடை சமயம் சரி இல்லை எண்டா நாங்கள் வேதத்துக்கு மாறினம்! வயிற்றுக்கு இல்லை எண்டாலே...”

“சும்மா கோபிக்காதையுங்கோ... எங்கடை சமயம் சரி இல்லை எண்டா நாங்கள் வேதத்துக்கு மாறினம்! வயிற்றுக்கு இல்லை எண்டாலே... வயுமையாலைதானே! சுவாமியார் என்ன சொல்லுகிறது? பசிக்கிற வயிற்றுக்குச் சோறு வேணும். கடவுள் ஒருவர்தான். மதங்களும் பெயர்களுந்தான் வேறு வேறு. இல்லாத எங்களுக்கு மதம் ஒரு பிரச்சினை அல்ல... எங்களுக்கு முதல் எங்களுடைய வயிறு தான் பிரச்சினை வயிறு நிரம்பினவன் என்னென்ன தத்துவமெல்லாமோ பேசுவான். அவன் பட்டினி கிடந்து பசியில் துடித்தாத்தான் எங்கடை நிலை விளங்கும்.”

அவன் தலை குனிந்திருந்த வண்ணம் சற்று நேரம் ஆழமாகச் சிந்திக்கின்றான். பின்னர் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவனாக அவனைப் பாத்துக் கேட்கின்றான்.

நீயேன் அன்னதானத்துக்குப் போகயில்லை!

“நீங்கள் பட்டினி கிடக்க நான் போய் எப்படிப் சாப்பிடுகிறது!”

“சரி எழும்பு இரண்டு பேரும் போவும்!”

இருவரும் இணைந்து அன்னதானம் நடைபெறும் ஆலயம் நோக்கிப் போய்க் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

ஹரான் ஹரிமுந்தோம்
ஒர்றறுப் பறைந் தோப்பிமுந்தோம்

பிர்ம் கூகம் செல்லுவதைக்கூடி அரசு
பிள்ளை கோத்துமேறி நீண்ட பாஸ் கொடுத்து கூ
க்கும் நீண்ட வேலி கொடுத்து
கூகு கூகுவதை கொடுத்து கூகு
கூகுவதை கூகுவதை கூகு
கூகுவதை கூகுவதை கூகு

யானெவன் செய்கோ?

- துவாரகன் -

அந்தகாரத்தில் ஒலித்து ஓய்ந்துபோன
அந்த ஈன் ஒலி
காற்றில் கலந்து கரைந்து போனது.

மெல்ல மெல்ல
மண்ணிலிருந்து எழுந்து
மரங்களில் தெறித்து
வானத்தில் சென்றநங்கிப் போனது.

எது சாட்சி?

ஓரு மரம்
ஓணான், காகம் குருவி
இன்னும்
நான்கு சுவர்களும் பல்லிகளும் சாட்சி.

அந்த வேப்பமர ஊஞ்சல்
அவள்
காற்றில் கூந்தல் விரித்த
கணங்களையும் இழந்து விட்டது.

சுவருக்கும் பல்லிக்கும்
மரத்துக்கும் ஓணானுக்கும்
கடவுள் பேசும் வரம் கொடுத்தால்,
கட்டுண்ட வெளியில் இருந்து
புதையுண்ட மண்ணில் இருந்து
முடுண்ட அறையுள் இருந்து
இன்னும் கதைகள் பிறக்கும்.

அன்று இசைவோடு ஏமாந்தாள்
குருகு சாட்சியாக.
இன்று அந்தகாரத்தில் அடங்கிப் போனாள்
பல்லியும் ஓணானும் சாட்சியாக.

உங்களுக்கென்றோர் இல்லம்....

வீடுகள், வியாபார நிலையங்கள்
வாங்க, விற்க

நம்பிக்கையுடன் அழையுங்கள்

துரைராஜா ராமேஷ் (B.Sc. Eng.)

(வீற்புகள் முகவர்)

**Great Investment Opportunities in
NEW LUXURY CONDOS**

* Scarborough, Markham, Mississauga, Etobicoke, North York,
Downtown Toronto, Richmond Hill.....

Invest Your Money in New Tridel Condos

Thurairajah Ramesh (B.Sc. Eng.)

Sales Representative

Direct: **416.917.9957**

Office: **416.321.6969**

HOMELIFE/GTA Realty Inc.
Independently Owned and Operated
1711 McCowan Rd., Suite 206
Toronto, ON. M1S 2T3

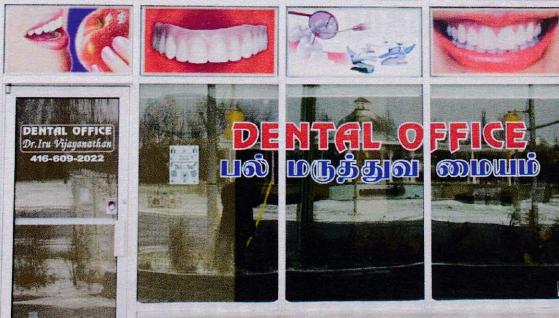
Dr. Iru Vijayanathan

DENTAL SURGEON

416-609-2022

DENTAL OFFICE

416-609-2022

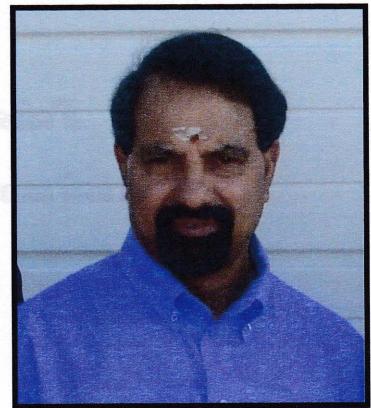
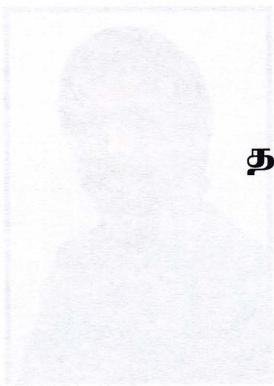
S6
Studio S6

Studio S6

T. Sarvesan
Professional Photographer

Bus: 416-633-1289
Cell: 416-990-8621
email: sarvesan@yahoo.com

தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்

- வன்கவர் சிவா -

தென் பொதிகை மலையில் தோன்றிய தேன் தமிழே
உன்னை அகத்தியனுடன் அனைத்துப் புலவர்களும் ஆராதித்தனர்
முன் தோன்றிய உன்னை முவேந்தர்களும் சங்கம் வைத்துப் போற்றினர்
பின் வந்த சிற்றரசர்களும் கம்பன்முதல் பாரதிவரை துதித்தனர்
தாயே! தமிழே! தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

உன்னால் தாங்க முடியாத அளவிற்கு அணிகலன்களை
பின்னால் வந்த பிற்நாட்டினர் போப்பையர் கால்டுவெல் போன்றோரும்
இந்நாள் இருக்கும் கலைஞர் முதல் கபிலன் வரை - உலக மொழிகளுடன்
சரியாசனத்தில் அமர்த்தி கோலோச்சச் செய்தனர்
தாயே! தமிழே! தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

வளம் கொண்ட மொழியென்பதால் இன்றும் வாழ்கிறாய்
களம் பல கண்டதனால் சங்கங்கள் வைத்து வளர்கிறாய்
வலம் வந்த நாடுகளிலும் வாணோலி வைத்து மகிழ்கின்றாய் - வெப்
தளம் அமைத்து கணினி உலகிலும் தனியிடம் வகிக்கின்றாய்
நலம் வேண்டி தொழுகின்றோம் நாற்றிசையும் நோக்கி
தாயே! தமிழே! தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

பட்டென்று என்மனதில் படர்ந்தது ஒரு சந்தேகம்
எட்டுத் திக்கும் எட்டுக் கோடியாமே எம்தமிழர் இன்று
குட்டு வாங்கி குடும்பம் நடத்தும் கீழ்நிலைக்காணோம் - மான்
சுட்டால் குற்றம் மரை சுட்டால் குற்றமின்று - ஆனால்
இன் தமிழ்மைச் சுட்டால் ஏனென்று கேட்கவும் எந்த நாடுமில்லை
தாயே! தமிழே! தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

அன்பிற்கும் அறிவிற்கும் அமைதிக்கும் பெயர்போனவள் நீ
பண்பிற்கும் பரிவிற்கும் பாசத்திற்கும் சொந்தக்காரி நீ
கண்ணெறிரில் உன்பிள்ளைகள் கலங்குவதும் நீதியோ?
மண்ணதனில் மானத்துடன் வாழ்வதுதான் வாழ்க்கை

தாயே! தமிழே! தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

கட்டுக் கோப்பாக சுட்டாக வாழாததால் இந்த இழிநிலை - எம்மை
ஆட்டிப் படைக்கும் நான் என்ற அகந்தையை ஓழிப்போம்
காட்டிக் கொடுக்காமல் கண்ணியத்துடன் வாழ்வோம் - இதுவரை
காட்டிய பொய்முகங்களைக் களைந்து மானத்துடன் வாழ்வோம் - எங்களை
வாட்டிய வகுக்கள் தீர் தமிழர்கள் அனைவரும் ஒன்று பட்டு உழைப்போம்
தாயே! தமிழே! தலை தாழ்த்தி வணங்குகிறேன்.

சின்னங் சிறுசுக்களின் எண்ணங் சிறக்கவென.....!

- க. நவம் -

“அம்மா வெளியே வாஅம்மா
அழகாய் மேலே பாரம்மா
சும்மா இருந்த சந்திரனை
துண்டாய் வொட்டிய தாரம்மா?

வட்டத் தோசை சுட்டதுபோல்
வானி லிருந்த சந்திரனை
தூட்டச் சிறுவன் யாருடைத்தான்
சொல்வாய் உண்மை தோன்றிடவே! ...”

அழகான இச்சிறுவர் பாடலைப் பாடியவர் அல்லவைக் கவிஞர் மு. சௌல்லையா அவர்கள். நான் அரிவரி படித்த காலத்தில், இதனை எனக்குச் சொல்லித் தந்தவரும் அவர்தான்! நான் வளர்ந்து, விஞ்ஞானத்தைக் கற்று, விஞ்ஞானத்தையே பாடமாகக் கற்பித்து வந்தபோதிலும், தமிழ்மீதான என் தீராத காதலுக்கும், சொற்செட்டுடன் இன்று நான் தமிழைச் சொல்லித் திரிவதற்கும் காரணமானவர்களுள் முக்கியமானவரும் அவரேதான்! சிறுவர் இலக்கியம் படைப்பதென்பது, விதை நெல்லைப் பதப்படுத்துகின்ற வித்தை! பச்சிளம் நாற்றுகளுக்கு நந்நீர் பாய்ச்சுக்கின்ற நந்பணி! மன்னுக்கு உரத்தையும் வளத்தையும் ஊட்டுகின்ற உழுவனின் உழைப்பு! இதனைத் தெளிவுறத் தெரிந்தவராய், தமது சிறுவர் கதைகளாலும் கவிதைகளாலும் நாடகங்களாலும் என்னையொத்தவர்களது மொழியாற்றலுக்கும், சிந்தனைப் பாங்குக்கும் அன்றே அத்திவாரமிட்டு, அடியெடுத்துக் கொடுத்த அல்லவைக் கவிஞர் மு. சௌல்லையா அவர்களை ஒரு கணம் நினைவுகராமல், சின்னங் சிறுசுக்களின் எண்ணங் சிறக்கவழிவகுக்கும் ‘சிறுவர் இலக்கியம்’ பற்றிச் சிந்திக்கவே முடியாது!

‘சிறுவர் இலக்கியம்’ என்பது ஓவியங்கள், படங்கள் போன்றவற்றின் உதவியுடன், ஏறக்குறைய பன்னிரண்டு வயதுக்கு மேற்படாதவர்களுக்கு உகந்தவையாக உருவாக்கப்படும் இலக்கியப் படைப்புக்களாகும். பொதுவாக வளர்ந்தவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்குமான புனைக்கதைகளும், ‘கொமிக்ஸ்’ மற்றும் ‘கார்ட்டுன்ஸ்’ என்பனவும் இதனுள் அடங்க மாட்டா எனச் சிறுவர் கல்வியியலாளர் கருதுவர்.

ஆங்கில உலகில் 17ஆம் நூற்றாண்டைவில் தோற்றம் பெற்ற இந்தச் சிறுவர் இலக்கியமானது நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கப்படும். சிறுவர்களால் படைக்கப்பட்ட இலக்கியம் என்பது அவற்றுள் முதலாவது வகை. Daisy Ashford தனது ஒன்பதாவது வயதில் எழுதிய The Young Visitors அதற்கான ஓர் உதாரணமாகும். சிறுவர்களுக்கெனப் படைக்கப்பட்ட இரண்டாவது வகையினுள் தான், பெருந்தொகையான சிறுவர் இலக்கியங்கள் அடங்குகின்றன. இவற்றுள் சில, வளர்ந்தவர்கள் மத்தியிலும் பிரபலம் அடைந்துவிடுகின்றமைக்கு J. K. Rowling எழுதிய Harry Potter ஒரு நல்ல உதாரணம். சிறுவர்களுக்கெனப் பிற்ரால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் படைப்புக்கள் மூன்றாவது வகைப்பட்டவையாகும். வாலிபத்தை நோக்கிய வளர்ச்சிப் படிகளின்போதான நல்வழிகளைப் புகட்டும் விதத்தில் அமையும் Snow White போன்றவை உதாரணங்களாகும். சிவர்களுக்கான ‘கொமிக்ஸ்’ எனப்படும் வேடிக்கை நூல்கள், ‘கார்ட்டுன்ஸ்’ எனப்படும் கேலிச் சித்திர நூல்கள் என்பவற்றுடன், இலக்குபடுத்தப்பட்ட காவியங்களையும் இதிகாசங்களையும், நல்லீ எழுத்தாளர்கள் பலரது புகழ்பெற்ற சில படைப்புக்களையும் உள்ளடக்கும் நான்காவது வகையினுள், சிறுவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் படைப்புக்கள் இடம்பெறுகின்றன. உதாரணமாக, வளர்ந்தவர்களுக்கென்று Mark Twain எழுதிய Adventures of Huckleberry Finn அமெரிக்காவில் சிறுவர்களின் மிகுந்த விருப்புக்குரியதோர் நாவலாகி, இப்போது அவர்களது பாடவிதானத்திலும் இடம்பிடித்துக்கொண்டுள்ளது.

தமிழ்களும் நல்லுலகை எடுத்துக்கொண்டால், சங்க காலம் முதற்கொண்டே சிறுவர் இலக்கியம் பற்றியதோர் சிந்தனை மரபு பேணப்பட்டு வந்தள்ளது என்பதற்குச் சங்க காலப் பாடல்களும் தொல்காப்பிய இலக்கண உரைகளும் சான்றுபகர்வதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. மேலும் தமிழில் காலா காலமாக நிலவி வந்த கதைகள், விடுகதைகள், நாடோடிக் கதைகள், துணுக்குகள் என்பனவும் சிறுவர் இலக்கியங்களின்

முன்னோடிப் படைப்புக்களாகவே கருதப்படுகின்றன. சங்கமருவிய காலத்தில் ஒளவையார், அதிவீரராம பாண்டியனார், உலகநாதன் போன்ற புலவர்களும் சிறுவர் சிந்தனைக்கான நீதிப் பாடல்களைப் பாடி, சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு வழிதிறந்துள்ளனர் என்பதற்கும் ஆதாரங்கள் உள். அன்மைக் காலங்களில் சுப்பிரமணிய பாரதியார், கவிமணி தேசியவிநாயகம்பிள்ளை முதற்கொண்டு, பாரதிதாசன் வரையிலான புலவர்கள் பலரும், சிறுவர்களுக்கான பாடல்களைப் பாடியுள்ளனர். இவர்களைத் தெடர்ந்து, சிறுவர் இலக்கியத்திற்கெனத் தமிழ்நாட்டில் கணிசமான பங்களிப்பைச் செய்தவர்களில் அழி. வள்ளியப்பா முக்கியமானவர். 1950இல் குழந்தை எழுத்தாளர் சங்கம் ஒன்றை நிறுவி, சிறுவர் அறிவை வளர்க்கும் பணிக்குத் தம்மை பூரணமாக அர்ப்பணித்தவராவார். 1977இல் 60 கவிஞர்களின் 60 குழந்தைக் கவிதைகளைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிட்டவர். ‘வளர்ந்தவரும் குழந்தை இலக்கியம்’ எனும் தலைப்பில் அவர் நிகழ்த்திய தொடர் பாடநெறி விரிவுரைகள், 1979 அக்டோபரில் மதுரை பல்கலைக் கழகத்தினால் நூலாக வெளியிடப்பட்டது. அவரது ‘மலரும் உள்ளம்’ இரு பாகங்களும் சிறுவர் மத்தியில் மிகுந்த வரவேற்றைப் பெற்றவை. இவர் போன்று, தமிழ் நாட்டிலிருந்து, சிறுவர்களுக்கெனக் கதைகளையும் நாவல்களையும் நாடகங்களையும் சாகசக் கதைகளையும் நகைச் சுவைக் கதைகளையும் பெரியசாமி தூரன், பூவண்ணன், ஆர்வி, தெய்வசிகாமணி, வை. கோவிந்தன், குழி. கதிரேசன், கல்வி. கோபாலகிருஷ்ணன், பேராசிரியர் எ. சோதி, ஏ. எஸ். பி. அய்யர், ஆலந்தூர் கோ. மோகனரங்கன், ஈழத்துப் படைப்பாளியான செ. யோகநாதன் போன்ற பலரும் எழுதியுள்ளனர். இவற்றுள் தூரனை ஆசிரியராகக் கொண்ட ‘குழந்தைகள் கலைக் களஞ்சியம்’ திரட்டின் 10 பாகங்களும் மிகுந்த பயன்மிக்க நூல்களாகப் போற்றப்படுகின்றன. அணில், ஜிங்லி, பூஞ்சோலை, ஜில்ஜில், கரும்பு, அம்புலிமாமா, கோகுலம் என வரிசையாக ஆரம்பித்து, இன்று ஏராளமான சஞ்சிகைகள், நூல்கள் மூலமாகக் குழந்தை இலக்கியத்தை வளம்படுத்தவேண்டும் தமிழ் நாட்டில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

ஆயினும் ‘சிறுவர் பற்றிய இலக்கியச் சிந்தனைக் கருத்தியலில் முதன் முதலில் உளவியல், சமூகவியல், கல்வியியல் நோக்கில் தெளிவுடன் சிந்தித்தவர்கள் ஈழத்தவர்கள்தான்’ என அன்மைக் காலச் சிறுவர் இலக்கிய வரலாறு கூறுகின்றது. ஜேரோப்பியர் வருகையின் பின்னர் இலங்கையில் இடம்பெற்ற கிறிஸ்தவமத விரிவாக்கத்தின்போது ஏற்பட்ட கல்வி மறுமலர்ச்சியின் ஒர் அங்கமாக, கிறிஸ்தவ மதத்தவர்களாலும் கிறிஸ்தவமத மறுப்பாளர்களாலும் ஒரே சமயத்தில் சிறுவர் இலக்கிய முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆறுமுக நாவலர் தனது பாலபாடம் நூல்வரிசையில் சிறுவர்களுக்கான நீதிக் கதைகளையும், அறம்சார் கட்டுரைகளையும் எளிமையான தமிழில் எழுதினார். இவரது ‘கிரிசாம்பாள் கதை’ போன்ற சுவையான சிறுவர் கதைகள், சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு முதலடி எடுத்துக் கொடுத்தன. நாவலர் சிறுவர்களுக்காக எழுதியுள்ளார் என்ற செய்தியை, கவிஞர் அம்பி அவர்கள் தமது கவிதை ஒன்றில் நாவலரே பாடுவதுபோன்று இவ்வாறு கூறுகின்றார் -

“பாலருக்கு எழுதி, எங்கள் பாமரர்க்கு எழுதி, ஞான கல்வியில் எழுதி, எல்லாச் சிந்தையும் திறந்து வைத்தேன்!”

இவ்வாறே தமிழ் மொழிவழியிலான சிறுவர் இதழியலிலும் ஈழத்தவரே முன்னோடிகளாக இருந்துள்ளனர். 1859ஆம் ஆண்டில் Rev. E. P. Hastings அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் ‘பாலியர் நேசன்’ எனும் தமிழ்ச் சிற்றிதழை சிறுவருக்கென முதன் முதலில் வெளியிட்டார். இதேகால கட்டத்தில் தென்னிந்தியாவின் நாகர்கோவில் பகுதியிலிருந்து ‘பாலபீதிகை’ மற்றும் பாளையங்கோட்டைப் பகுதியிலிருந்து ‘சிறுபிள்ளையின் நேச தோழன்’ எனும் பெயர்களுடன் கிறிஸ்தவ மிஷனரியினரால் சிறுவர் சஞ்சிகைகள் வெளியிடப்பட்டன. 1886இல் இலங்கையில் ‘பாலியர் கும்மி’ என்ற நாலைத் தம்பிமுத்துப்பிள்ளை என்பவர் எழுதி வெளியிட்டார். 1891இல் தமிழ் நாட்டில் சவாமிநாத ஜெயர் விவேகசிந்தாமணியை ஆரம்பித்து, அதில் சிறுவர்களுக்கென்று ஒரு பகுதியை ஒதுக்கியதுடன், சிறுவர் நூல்கள் சிலவற்றையும் வெளியிட்டார். 1896இல் மட்டக்களப்பில் பாலா என்பவரை ஆசிரியராகக் கொண்டு ‘மாணவன்’ என்ற சிறுவர் சிற்றிதழ் ஒன்றும் வெளிவந்திருக்கின்றது. இதேபோன்று கல்வியாளர் திரு. கே. எஸ். அருணந்தி அவர்களால் 1933இல் இலங்கையில் நடத்தப்பட்ட சிறுவர் பாடலுக்கான போட்டியில் இடம்பெற்ற 35 சிறுவர் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டு, 1935இல் ‘பிள்ளைப் பாட்டு’ என்ற பெயர்நெடன் வெளியிடப்பட்டது. சோமசுந்தரப் புலவர்

முதலாவது சிறுவர் பாடல் தொகுதியாகும். இவ்வாறான பாடல்களினால் கவரப்பட்டதே, கவிமணி தேசிகவிநாயம்பிள்ளை, அழ. வள்ளியப்பா போன்றோர் பின்னாளில் தமிழகத்தில் குழந்தைக் கவிஞர்கள் ஆகினர் என்றும், இந்த ‘பிள்ளைப் பாட்டு’ நூல் வெளிவந்து 35 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே, இன்னொரு சிறுவர் பாடல் தொகுதியான ‘முத்துக் குவியல்’ தமிழகத்தில் வெளிவந்தது என்றும் கூறப்படுகின்றது.

விஞ்ஞானமும் நவீன தொழில் நுட்பமும் அடைந்து வரும் அதீத வளர்ச்சி காரணமாக சிறுவர் சினிமா, வீடியோ, ஓடியோ எல்லாமே இந்நாட்களில் ஏராளமாக வந்து குவிந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆனாலும் பாட்டி மடியில் படுத்தபடி, கதை கேட்டுப் பெறுகின்ற சுகானுபவம் எத்தனை குழந்தைகளுக்கு இந்நாட்களில் கிடைக்கின்றது? அதேவேளை குழந்தை இலக்கியம் என்பது காக்காயுடன் தொடங்கி நரியுடன் முடிந்துவிடும் இலக்கியமல்ல. அம்மா கூட்ட தோசைகளில் யாருக்கு எத்தனை என்று கணக்குப் போடுவது மட்டும் அதன் பணியல்ல. புதிய சமுதாய வாழ்வுக்கு ஏற்ற விரிந்த மனப் பக்குவங்களை உண்டாக்குவதில் குழந்தைகளுக்கு இந்த இலக்கியம் உதவவேண்டும். குழந்தைகள் என்ற நிலையில் அவர்களின் மன ஆரோக்கியத்தை சீராக வளர்த்தெடுக்க முயலவதே குழந்தை இலக்கியத்தின் பிரதான நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். இந்த வகையில் தமிழ்க் கவிதையின் பாரம்பரியத்தையே மாற்றி அமைத்த பாவலன் பாரதி, தனது பாப்பா பாட்டில் இப்படிக் கூறுகின்றான் -

“ஒடி விளையாடு பாப்பா – நீ ஒய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா
கூடி விளையாடு பாப்பா – ஒரு குழந்தையை வையாதே பாப்பா....
கொத்தித் திரியுமந்தக் கோழி – அதைக் கூட்டி விளையாடு பாப்பா”

அனைத்து உயிர்களிடத்தும் அன்பு காட்ட வேண்டும் என்ற அறநெறியை பாரதி குழந்தைகளுக்கு தனது பாடலின் மூலமாக இங்கு விதைக்கின்றான். அன்பை விதைப்பதும், புதுப்பிப்பதும், எல்லா உயிர்களையும் நேசிப்பதும் தான், இந்த அவசர காலத்தின் அவசிய தேவை என்பதை பாரதி அன்றே உணர்ந்திருந்தான் போலும்! பாரதியின் வழித்தோன்றலான பாரதிதாசன், குழந்தைக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை, குழந்தைகள் மனதில் நன்கு பதியும்வண்ணம் தமது கவிதையொன்றில் இவ்வாறு கூறுகின்றார் -

“மலை வாழை அல்லவோ கல்வி – நீ
வாயார் உண்ணுவாய் வா என் புதல்வி
படியாத பெண்ணாய் இருந்தால் - கேலி
பண்ணுவார் என்னை இவ்வுரார் தெரிந்தால்!”

இவ்வாறே, நல்ல நல்ல நூல்களைப் பிள்ளைகள் தேடிப்படிக்க வேண்டும் என்ற செய்தியைப் பறவைகள், விலங்குகள், இயற்கைக் காட்சிகள் என்பவற்றைக் காண்பித்து, குழந்தைகள் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடிய அழகிய காட்சிப் படிமங்களுடன் அழ. வள்ளியப்பா இவ்வாறு சொல்கிறார் -

“தேனிருக்கும் இடத்தினைத்
தேடி மொய்க்கும் வண்டு போல்
சீனியுள்ள இடத்தினை
தேடி ஊரும் எழும்புபோல்
பழம் நிறைந்த சோலையைப்
பார்த்துச் செல்லும் கிளியைப்போல்
வளம் நிறைந்த நாட்டிலே
வந்து சேரும் மக்கள்போல்

பள்ளமான இடத்தினை
பார்த்துப் பாயும் வெள்ளம்போல்
நல்ல நல்ல நூல்களை
நாடி நாழும் பயிலுவோம்”

இதேபோன்று, ‘கைக்கு வருமுன்னே, நெய்க்கு விலைபேசேல்’ என்ற உண்மையை உணர்த்தும் ‘பருத்தித்துறை ஊராம் பவளக்கொடி பேராம்’ என்ற சுவை மிகுந்த பாடலையும், ‘ஆடிப்பிறப்புக்கு நாளை விடுதலை ஆனந்தம் ஆனந்தம் தோழர்களே’ என்ற இசையும் அசைவும் இணைந்த பாடலையும், ‘எலியும் சேவலும்’ என்ற குழந்தைக் கவிதை நாடகத்தையும் இன்னும் இவை போன்ற பல பாலர் படைப்புக்களையும் தந்தவரான நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் தமிழ்ச் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு ஆற்றிய சேவையோ அளப்பரியது. மேலும் தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் சுவித்துவரும் கவிஞர் அம்பி அவர்கள் கொஞ்சம் தமிழ், அம்பிப் பாடல், வேதாளம் சொன்ன கதை, அம்பி மழலை ஆகிய நூல்களை ஆக்கியளித்து, சிறுவர் இலக்கியத்திற்குப் பாரிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். இவ்வாறாக ஆறுமுகநாவலர், சோமசுந்தரப் புலவர், நல்லதம்பிப் புலவர், அல்லவைக் கவிஞர் மு. செல்லையா, பண்டிதர் க. வீரகத்தி, வேந்தனார், அம்பி, நாகரா ஜன், வித்துவான் வேந்தனார், சத்தியலீன், அமிர்தநாதன், அருள் சுப்பிரமணியம், சுபைர், சாரணா கயும், கோகதா போன்ற ஏராளமானோர் ஈழத்து சிறுவர் இலக்கியத்திற்கு உயிருடிய படைப்பாளிகள் எனப் பெரிதும் மதிக்கப்படுகின்றனர்.

ஆயினும் இந்நாட்களிலோ தமிழில் நல்ல இலக்கியங்கள் சிறுவர்களைப் போய்ச் சேர்வதில்லை என்பதுதான் உண்மை. நம் வாழ்க்கை முறைகளுக்கு எவ்விதத்திலும் தொடர்பற்ற கொமிக்ஸ் போன்றவையும் பஞ்சதந்திரக் கதைகளும் தவிர, தமிழில் குழந்தைகளுக்கென்று தரமான சஞ்சிகைகளோ, நூல்களோ கண்டா போன்ற புலம்பெயர் நாடுகளில் கிடைப்பதில்லை. இதனால் இன்றைய சிறுவர்கள் வயதுவந்தோர் படிக்கும் பத்திரிகைகளையே படிக்க நிரப்பந்திக்கப்படுகின்றனர். டயன்ஸோர்களிலும், ராட்சதர்களிலும், பூதங்களிலும், மூடநம் பிக்கைகளிலும், வன்முறைகளிலும் குழந்தைகள் நம்பிக்கை கொள்ளும்படியான கேளிக்கைப் பத்திரிகைகளிலேயே காலத்தைக் கழிக்கின்றனர். இவை குழந்தைகளையும், குழந்தை மொழியையும், குழந்தையின் மௌனமையான சிந்தனைகளையும் துவம்சம்செய்து, அவர்களைப் பிஞ்சிலேயே சிதைத்து விடுகின்றன.

பதிலாக சிறுவர்களின் மனங்களில் துணிவையும் தன்னம்பிக்கையையும் வளர்க்கவல்ல இலக்கியங்கள் வெளிவர வேண்டும். புதிய வாழிடங்களில் சிறுவர் கள் புரிந்துகொள்ளும் மொழியிலான, வழியிலான இலக்கியங்கள் வெளிவர வேண்டும். குழந்தைகளை எதிர்கால உலகுக்குத் தயார்படுத்தக் கூடிய நல்ல சிறுவர் இலக்கியங்கள் வரவேண்டும். வங்க மொழியில் குழந்தைகளுக்காக நல்ல இலக்கியத்தைப் படைத்துக் கொடுப்பவர்கள்தான் பொறுப்பான எழுத்தாளர்கள் என ஒப்புக் கொள்ளப்படுவர். சத்தியஜித்ரே போன்ற ஒரு நல்ல படைப்பாளிகட, குழந்தைகளுக்காக என்று தனியாகத் திரைப் படங்களை எடுத்திருக்கின்றார். அவரது தந்தை குழந்தை இலக்கியப் பத்திரிகை நடத்தி இருக்கின்றார். அவ்வாறான ஒரு உணர்வு எங்களிடத்தே வளரவேண்டும்.

கண்டாவைப் பொறுத்தவரையில், சிறுவர் இலக்கியத்திற்கெனப் பங்களிப்புச் செய்தவர்கள் ஏராளமானோர் இருக்கின்றனர். ஈழத்துப் பூராடனார், அதிபர் பொ. கனகசபாபதி, குரு அரவிந்தன், வி. திவ்வியராஜன், சின்னயை சிவநேசன், கோதை அமுதன், திருமதி தனலக் ஷ்மி சபாநடேசன் போன்ற பலரும் சிறுவர் களுக்கான கதைகள், கவிதைகள், நாடகங்களை எழுதியுள்ளார்கள். மேலும் வாளொலி, தொலைக்காட்சி என்பன மூலமாக சிறுவர் நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி, சிறுவர் இலக்கியங்களை ஊக்குவித்து வளர்ப்பதில் உழைத்தவர்களைச் சாந்தாக்கா, வாணியக்கா, ரூபி யோகதாசன், வாக்கி ஆகியோர் மதிக்கப்படுகின்றனர். இவர்களுள் சிறுவர் இலக்கியத்திற்கென்றே கண்டாவில் தம்மைப் பூரணமாக அர்ப்பணித்தவர் திரு. சபா அருள் சுப்பிரமணியம் அவர்களாவார். எமது குழந்தைகளுக்கெனப் புதிய வாழிட குழலுக்கேற்ப கதைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள் போன்றவற்றை ஆக்கி அளித்து வருபவர்களில் அவர்முன்னணி வகிக்கின்றார்.

“தமிழியாத் தமிழிரென்றால்
வெட்கம் இல்லையா?
தாய் மொழியில் ஊழையென்றால்
துக்கமில்லையா?”

என்று தமது சிறுவர் கவிதையொன்றில் அவர் எழுப்பும் கேள்வியானது, புலம்பெயர் குழலில் வாழும், குழந்தைகளை மட்டுமன்றி வளர்ந்தவர்களையும் நோக்கித் தொடுக்கப்பட்ட கேள்விக் கணையாகவே தென்படுகின்றது. ஒரு புலம்பெயர் சமூகத்திலிருந்து, முதலில் தொலைந்துபோகும் ஆபத்திலிருப்பது அச்சமு கத்தின் மொழியேயாகும். அத்தகைய ஆபத்தை ஒரு சிறுதளவேனும் பின்னகர்த்தவதற்கு, தமிழையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் எமது சிறார்களுக்குப் புகட்டுதல் பயன் தரும்; தரமான சிறுவர் இலக்கியங்கள் நிச்சயம் இதற்குப் பெரிதும் பயன்படும்!

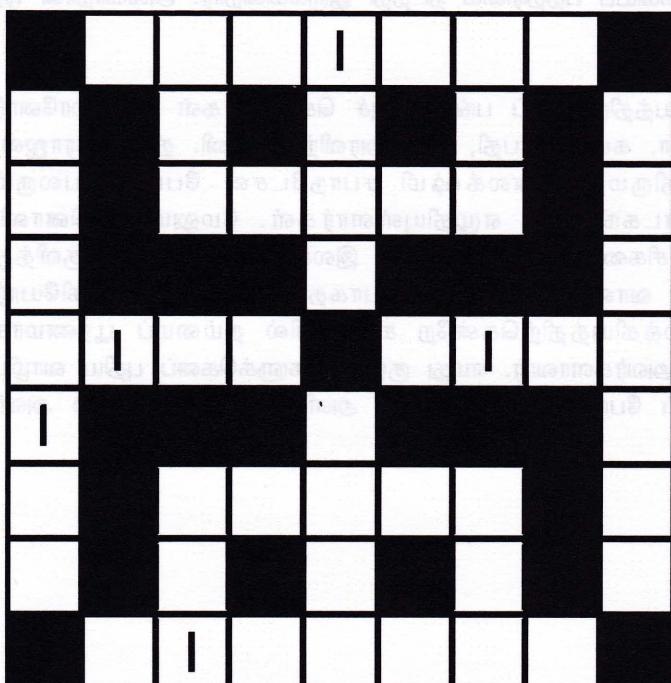
எங்கள் குழந்தைகளுக்கு விலைமதிப்பற்ற சொத்துக்களாக வேர்களையும் சிறுக்களையும் மட்டுமே எங்களால் வழங்கமுடியும். வேர்கள் வழியாக எமது ஆழமான பண்பாட்டு விழுமியங்களை அகழ்ந்தறியும் வாய்ப்பை அவர்களுக்கு எங்களால் வழங்கமுடியும். சிறுகள் வழியாக அளவிலாச் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கும் வசதியை அவர்களுக்கு எங்களால் வழங்கமுடியும். இந்த வேர்களையும் சிறுக்களையும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் வழியாக ஓரளவுக்கேனும் அவர்களுக்கு வழங்கமுடியும்!

உசாத்துணை:

1. கவிஞர் அம்பி, ‘அம்பி கவிதைகள்’, மித்ர வெளியீடு, தமிழ்நாடு, 1994
2. அநு வை. நாகராஜன், ‘மல்லிகை’, 40ஆவது ஆண்டு மலர், இலங்கை, ஜனவரி 2005
3. சபா அருள்கப்பிரமணியம், ‘பாடியாடு பாப்பா’, செஞ்சோலை - அறிவுச்சோலை, கன்டா 2006
4. குழ. கதிரேசன், ‘காகிதக் கப்பல்’, யாழ் வெளியீடு, தமிழ்நாடு, 1992
5. Amaresh Datta, ‘The Encyclopedia Of Indian Literature – 1’, Sahitya Academy Publications, India
6. Children’s Literature, ‘Wikipedia’, The Free Encyclopedia

There are no clue numbers in the grid. Use your powers of deduction to put the right words in the correct positions in the grid. All the I's have already been filled in.

Kid's Puzzle

1. One of the two horizontal 7-letter words is a large ape and the other is young cats.
2. One of the two vertical 7-letter words is before noon and the other is a fruit garden.
3. One of the 5-letter words is the opposite of back and the other is a woolly animal.
4. The 4-letter words are kind of metal; opposite of low; opposite direction of east; number between eight and ten.
5. The two 3-letter words on the left are the opposite of on and snow runner.
6. The two 3-letter words on the right are allow and writing implement.

Solutions on Page 57

திரைகடல் ஓடியும்

- குரன் ஏ. ரவிவர்மா -

பகல் வேலை முடிந்தவர்கள் சிறுவர்களைப் போல் துள்ளி ஒடி பஸ்ஸினுள் ஏறினார்கள். இரவு வேலைக்காக பஸ்ஸில் வந்தவர்கள் இறங்க மனமில்லாது இறங்கினார்கள்.

“என்ன இன்பம் இறங்க மனமில்லையோ?”

“இந்தச் சவப்பெட்டி எப்ப போகப் போகுதோ? அடியைப் பாத்தாலே வயித்தைக் கலக்குது.” தான் வேலை செய்யப்போகும் அந்தப் பிரமாண்டமான உருவத்தைப் பார்த்து வெறுப்புடன் கூறினான் இன்பம்.

“உப்பிடி எத்தினையை அனுப்பிப் போட்டம். இன்னும் எத்தினை வருமோ தெரியாது. கடிதம் வந்ததே?” சிவா.

“ஓம் மகன் நாப்பது கடிதம் வந்தது. என்ற பேருக்கு ஒண்டு கூட வரவில்லை.”

“யாழிப்பாணக் கடிதம் தான் சணக்கம் எண்டால் மட்டக்களப்புக் கடிதமும் வரேல்லையோ?”

“மட்டக்களப்பு கிடக்கட்டும் மகன். கொழும்புக் கடிதம் கூட எனக்கு வரவில்லை.”

“நெற் வேலைகாரர் எல்லாரும் பஸ்ஸால் இறங்குங்கோ” இரவுவேலைக்குப் பொறுப்பான ஜோன்சன் பஸ்ஸுக்குள் ஏறிக் கூறினான்.

“மகேந்திரன்னை காலமை வெள்ளன வந்திடுங்கோ” இரவு வேலைக்குப் போகிறவர்கள் பஸ் சாரதி மகேந்திரனிடம் கூறினார்கள்.

பஸ் பிரதான வாசலைக் கடக்கும் வரை பார்த்துக் கொண்டிருந்த இன்பம். தான் சவப்பெட்டி என வர்ணித்த அந்தப் பிரமாண்டமான கப்பலைப் பார்த்தான். சவுதி அரேபியாவின் கிழக்கு நகரமான யூபேல் துறைமுகக் கடல் அமைதியாக இருந்தது. சீனாவில் இருந்து யூரியா ஏற்றுவதற்காக வந்த

அந்தக் கப்பலை நோக்கிச் சென்றார்கள் பஸ்ஸில் வந்தவர்கள். அவர்கள் அனைவரும் இலங்கையில் இருந்து மூன்று வருட ஓப்பந்தத்தில் வேலைக்கு வந்தவர்கள். ஒருவருடம் கழிந்து விட்டது.

யூரியா ஏற்றும் வேலை மிகவும் சிரமமானது. பெல்ட்டின் மூலம் யூரியா பைகள் வேகமாக வந்து கொண்டிருக்கும். அந்த வேகத்துக்கு ஈடுகொடுத்து அவற்றை துரிதமாக அடுக்கவேண்டும். ஒரு மணித்தியாலத்துக்கு இரண்டுபேர் வேலை செய்வார்கள். ஏனையோர் ஓய்வெடுப்பார்கள். ஒரு குழுவில் பத்துப் பேர் இருப்பார்கள். ஒரே நேரத்தில் அது நான்கு குழுக்கள் கப்பலில் வேலை செய்யும்.

ஒவ்வொரு மாதமும் யூரியா ஏற்றுவதற்காக நான்கு அல்லது ஐந்து கப்பல்கள் அந்தத் துறைமுகத்துக்கு வரும். ஒவ்வொரு கப்பலும் ஐந்து நாட்கள் தரித்து நிற்கும். ஐந்து நாட்களும் ஓய்வு இல்லாது வேலை. ஏனைய நாட்களில் எண்ணேய் ஏற்றுவதற்காக வரும் கப்பல்களைக் கட்டுவதும் அவற்றை அவிழ்த்து விடுவதும் தான் அவர்களின் வேலை.

இரவு எட்டுமணியாகிவிட்டது. வேலை செய்யப்பார்களைத் தவிர ஏனையோர் ஓய்வெடுத்தனர். ஸ்ரீயும், சிவபாலனும் அணியத்தில் நின்று தூண்டி போட்டனர். அவர்கள் மீன்பிடிப்பதை வேடுக்கைபார்த்தான் நாதன். இவர்களுக்கு சற்று தூரத்திலே கடலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் ராஜலிங்கம். எப்பவும் கலகலப்பாக இருக்கும் ராஜலிங்கம் அமைதியாக இருப்பைத் அவதானித்த நாதன் அவரை நோக்கிச் சென்றான்.

“என் விங்கம் அமைதியாக இருக்கிறாய்?” எனக் கேட்டபடி ராஜலிங்கத்தின் முதுகில் தட்டினான் நாதன்.

“ஒன்றுமில்லை” எனக் கூறி சிரிக்க முயன்றான் ராஜலிங்கம். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தனர்.

“உனக்கு எத்தினை மணிக்கு வேலை?” ராஜலிங்கம் கேட்டான்.

“எனது வேலை கிடக்கட்டும். ஏன் ஒரு மாதிரி இருக்கிறாய்?”
நாதனின் கேள்விக்கு பதிலளிக்காது கடலை வெறித்தபடி பார்த்தான் ராஜலிங்கம்.

“இந்த இரவிலையும் என்ன புனுக்கம்.....” என வியர்வையைத் துடைத்தபடி மீன்பிடிப்பவர்களை நோக்கிச் சென்றான் சுந்தரம்.

“எடே சுந்தரம் இங்கைவா, இவன் ராசலிங்கன் உன்றை ரூம் தானே. உசார் இல்லாமல் இருக்கிறான் என்ன நடந்தது?” எனக் கேட்டான் நாதன்.

“குமில்லை எண்டு பகலும் சாப்பிடேல்லை. வேலைக்கு வரும்வரை படுத்திருந்தவர் வேலைக்கு வரவேண்டாம் என்டனான். சம்பளம் வெட்டிப் போடுவாங்கள் எண்டு தான் வேலைக்கு வந்தவர்” என்று கூறினான் சுந்தரம்.

“விங்கம் என்ன பிரச்சினை எண்டு சொல்லு. நீ சொன்னால் தான் எங்களாலை எதும் செய்ய முடியும். பிரச்சினையை மனச்க்கை வைச்சிராதை” என்றான் நாதன்.

நாதனின் வற்புறுத்தலின் பின்னர் கடிதம் ஒன்றைக் கொடுத்தான் ராஜலிங்கம்.

கொடிகாமம்
12.05.1990

என்றும் அன்புள்ளவருக்கு

இத்தனை நாளும் உங்களை ஏமாற்றியதற்கு மன்னிக்கவும். எனது உடல் நிலை மிகவும் மோசமாக உள்ளது. நான் கண்ணை மூடமுன் உங்களைப் பார்க்க விரும்புகிறேன். எனது நோய்க்கு இங்கு வைத்தியம் பார்க்க முடியாது. கொழும்புக்குத் தான் போக வேண்டும். கொழும்புக்குப் போகவழி இல்லை.

இப்படிக்கு
என்றும் உங்கள் மனைவி
மீனாட்சி

கடிதத்தைப் பார்த்த நாதனின் கைகள் நடுங்கின. சிறிது நேரத்தினுள் கப்பல் முழுவதும் செய்தி பரவிவிட்டது. ராஜலிங்கத்தின் மனைவி எழுதிய கடிதம் சகலரையும் கலங்கவைத்தது. ராஜலிங்கத்தை வேலை செய்யவிடவில்லை. ராஜலிங்கம் சாப்பிடவில்லை என்பதை அறிந்த நாதன் வற்புறுத்தி அழைத்துச் சென்று சாப்பிடவைத்தான்.

“என்னை நெஞ்சஞுத்தமாப்பா உனக்கு. கான்சர் கார மனுசியை தனிச்சவிட்டிட்டு வந்திருக்கிறாய். நீ ஒண்டுக்கும் யோசிக்காத கொஞ்சம் நித்திரை கொள்ளு. விடிய காம்புக்குப் போய் நல்ல முடிவு எடுப்பம்” என்று ஆறுதல் கூறினான் நாதன்

இரவு வேலை முடிந்து முகாமுக்குச் சென்றதும் நாதன், ஸ்ரீ, சிவபாலன், சுந்தரம் ஆகியோர் முகாம் பொறுப்பதிகாரியிடன் ராஜலிங்கத்தின் பிரச்சினையை பற்றிக் கதைத்தனர். பத்துமணிக்கு தலைமை அலுவலகம் சென்று உரியவர்களுடன் கதைப்போம் என்று கூறினார் பொறுப்பதிகாரி. தலைமை அலுவலகத்துக்குச் சென்ற வாகனம் வந்ததும் அனைவரும் முண்டியாடித்துக் கொண்டு ஓடினர்.

“என்னவாம்? என்ன சொன்னாங்கள்?” ஏக காலத்தில் பலர் ஒரே மாதிரிக் கேட்டனர்.

“எல்லாம் எதிர்பார்த்ததுதான். மூன்று வருடம் நிக்க வேணுமாம். என்ன பிரச்சினை எண்டாலும் போக முடியாதாம். நாங்கள் வாதாடினதாலை ராசலிங்கம் போறதுக்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள். ரிக்கெட் நாங்கள் போடவேணும். ராசலிங்கம் திரும்பி வர முடியாது. நாங்கள் எல்லாரும் காச போட்டு ராசலிங்கத்தை அனுப்பி வைப்பம். கையிலை காசில்லாட்டிலும் பரவாயில்லை. எவ்வளவு போடப் போறியள் எண்டு சொல்லுங்கோ. நான் வட்டிக்கு வேண்டுறன். சம்பளம் எடுத்துப் போட்டு காசைத் தாங்கோ” நீண்ட ஒரு பிரசங்கம் செய்தான் நாதன்.

சுறுசுறுப்பாக அலுவல்களைப் பார்த்து மூன்று நாட்களில் ராஜலிங்கத்தை அனுப்பி வைத்தார்கள். கைச் செலவுக்கு இலங்கைப் பணத்தில் 50 ஆயிரம் கொடுத்தார்கள். மனைவிக்கு சத்துணவு, பிள்ளைகளுக்கு உடுப்பு, விளையாட்டுச் சாமான்கள் என்று ராஜலிங்கத்தைக் குறைவின்றி அனுப்பி வைத்தார்கள். விமான நிலையத்தில் கண்ணீர் மல்க நன்றி கூறி விடைபெற்றான் ராஜலிங்கம்.

ராஜலிங்கம் சவுதியிலிருந்து இலங்கைக்குச் சென்று ஒரு வாரத்தின் பின்னர் ராஜலிங்கத்தின் பெயருக்கு இலங்கையிலிருந்து கடிதம் வந்தது. கடிதத்தைத் திரும்ப அனுப்ப வேண்டும் என்றனர் சிலர். உடைத்துப் பார்த்தால் மனைவியின் நிலைமையை அறியலாம் என்றனர் சிலர். நீண்ட வாதப் பிரதிவாதத்தின் பின்னர் கடிதத்தை உடைத்துப் பார்த்தவர்கள். திகைத்து விட்டனர். நாதன் அதிர்ச்சியில் உறைந்தான். கடிதத்தைப் பார்த்த மற்றவர்களும் கதி கலங்கிவிட்டனர்.

“என்ன உலகமடா இது அடக் கடவுளே இப்படியும் நடக்குமா?” என வாய்விட்டு அரங்றினான் சுந்தரம். ராஜலிங்கத்தின் மனைவி எழுதிய அந்தக் கடிதத்தின் சாராம்சம் சுந்தரத்தின் மனதைக் குடைந்தது.

சண்டை இப்போதைக்கு முடியாது. இந்த மாதம் காணி ஈடுமீளவில்லையென்டால் அறுதியாகிவிடும். காசுக்கு ஏற்பாடு செய்யுங்கோ என்ற கடிதத்தின் வரிகள் சுந்தரத்தின் மனதில் முள்ளாய்க் குத்தின.

காணியை ஈடு மீளவதற்காக இராஜலிங்கம் நடத்திய நாடகம் மனைவியின் கடிதத்தால் அம்பலமானதை நினைத்த சுந்தரம் கனத்த மனத்துடன் வேலைக்குச் செல்ல ஆயத்தமானார்.

My Native Village

- Karun Sabesan -

All our Kelir members are relatives and we all are from the same village. Nowadays our village separated as three, such as Alvai, Vathiry and Kotavaththai. Many generations of my Great-grandparents to my parent, lived in Alvai and I am proud say that Alvai is my native village.

Alvai is a beautiful white sandy village, located at northeast corner of Jaffna peninsula. One side of the Alvai is Indian ocean and my grandparents used to play and swim at this beach, when they were small.

Alvai is a Tamil Hindu traditional village. We have many small Hindu temples at under big religious trees and have a big Pillaiyar Kovil in the middle of the village. The annual Thiruvila (feast) is the biggest ceremony and all of our relatives gather from other cities and even from Canada and other countries.

The specialty of Alvai is Palmyra tree. Once upon a time, Palmyra industry and farming were the main sources of income and our people got so many benefits from the Palmyra tree.

There is a Tamil Hindu school, a big community centre, a sports club and a big playground with a stadium in the middle of the village. But our biggest problem is very deep underground water and it is sour. I love very much my village.

யாதும் 2010

கேள்வி ஓன்றியம் நிர்வாக சபை 2010/2011 உறுப்பினர்கள்

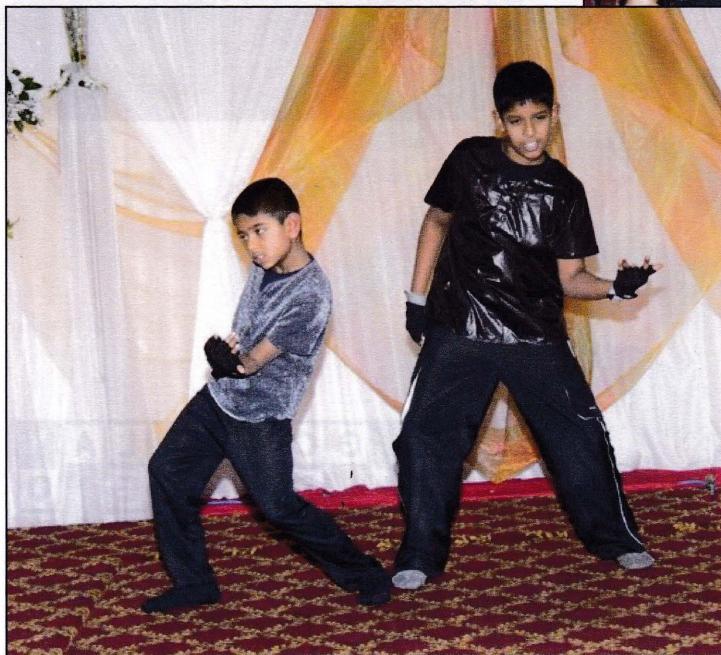

Standing: T. Sarvesan, K, Kajendran, V. Varatharajah, G. Elison, S. Aravinthan, L. Vaseekaran, T. Ramesh
Seated: Mrs. S. Anusha, S. Sivabasingham, T. Sabesan, K. Navam, M. Packiyanathan, P. Ponnarasan

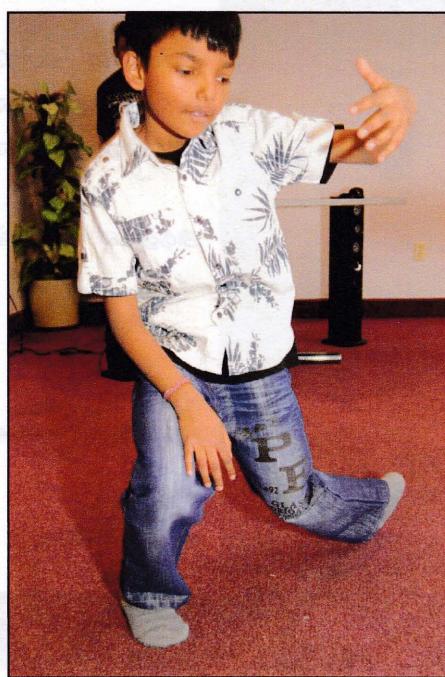
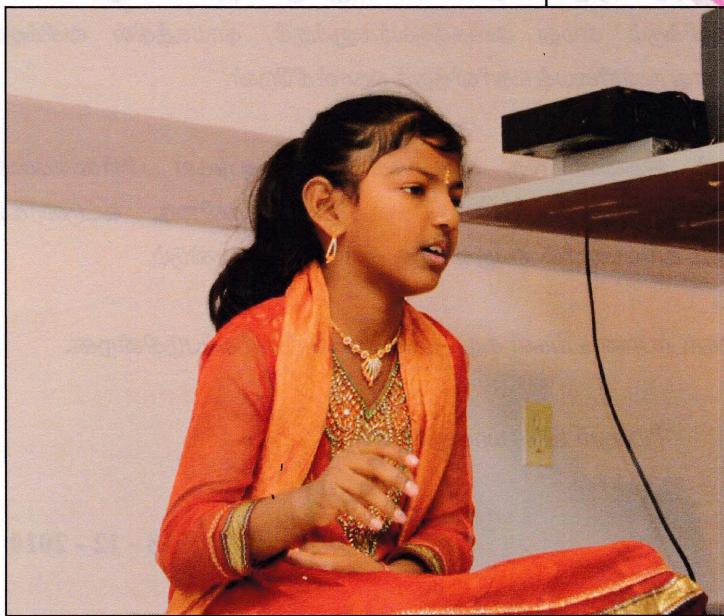
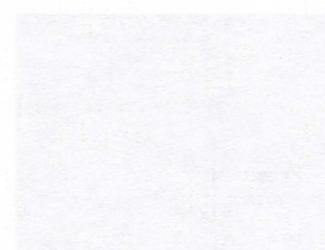
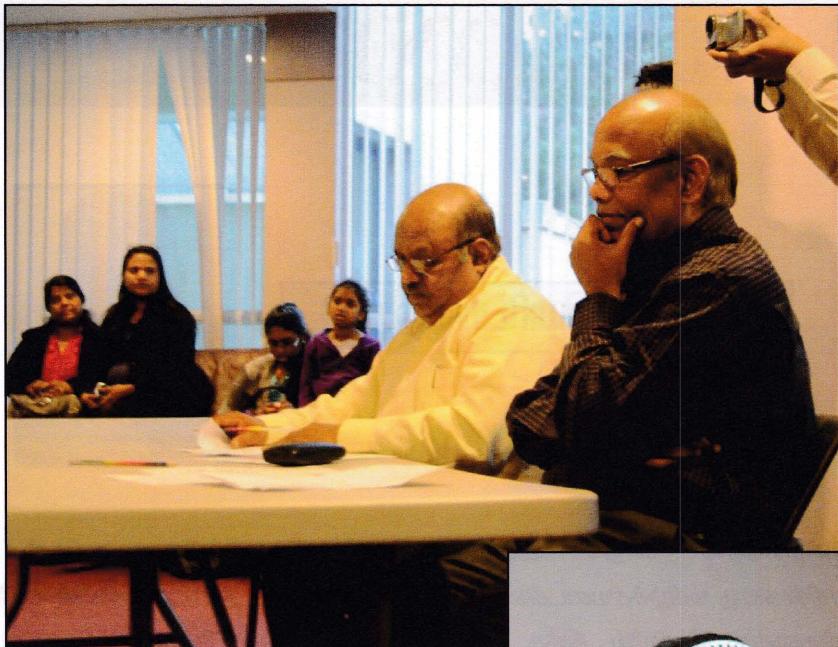
குளிர்கால ஓன்றுகூடல் - 2008 நிகழ்வில் இருந்து.....

குளிர்கால ஒன்றுகூடல் - 2008 நிகழ்வில் இருந்து.....

From the Competition 2010.....

KELIR ONRIYAM

கேளிர் ஒன்றியம்

கேளிர் ஒன்றியம்

KELIR ONRIYAM

President
K. Navam

Secretary
M. Packiyanathan

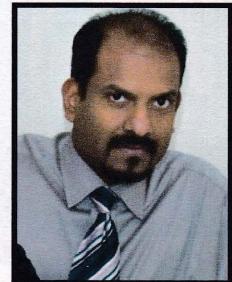
Treasurer
T. Sabesan

Auditor
T. Sarvesan

Editor
T. Ramesh

Committee Members
L. Vaseekaran
K. Kajendran
S. Aravinthan
Mrs. S. Anusha
P. Ponnarasan
G. Elison
V. Varatharajah
S. Sivabalasingham
R. Sivaratnam

இதழாசிரியரிடமிருந்து...

கேளிர் ஒன்றியத்தின் “யாதும்” இதழின் இரண்டாம் பதிப்பினை உங்கள் முன் சமர்ப்பிப்பதில் பெரு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். மன்று வருட இடைவெளியின் பின்னர், பல சீரமங்களுக்கு மத்தியில் இந்த இதழ் வெளிவருகின்ற போதிலும் பல மடங்கு தரத்தினில் உயர்ந்திருப்பதை உணர்வீர்கள்.

இம்முறை எமது அங்கத்தவர்களின் படைப்புகள் மட்டுமல்லாது, எமது ஊரவர்களின் ஆக்கங்களும் இடம்பெற்றிருப்பது சீரப்பான விடயமாகும். இதற்காக எமது கேளிர் ஒன்றியத்தின் தலைவர் திரு. க. நவம் அவர்கள் சீரம் பாராது, அங்குள்ள எமது சமூகத்தைச் சேர்ந்த படைப்பாளிகளுடன் தொடர்புகொண்டு ஆக்கங்கள் பலவற்றைப் பெற்றுத் தந்தார். இந்நேரத்தில் திரு. க. நவம் அவர்களுக்கும், தரமான ஆக்கங்களை அளித்த கண்டாவில் வசீக்கும் எமது அங்கத்தவர்களுக்கும், தாயகத்தில் வசீக்கும் படைப்பாளிகளுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இங்குள்ள வெற்றோர்கள் இதனை ஒரு தளமாகக் கருதி, உங்கள் பிள்ளைகளை ஊக்குவிக்கு அவர்களிடமிருந்து தமிழ், ஆங்கில கதை, கவிதை, கட்டுரைகள் போன்றவற்றை ஏதிர்வரும் காலங்களில் பெறுவதற்கு மயற்சிக்க வேண்டும்.

அத்துடன் ஆக்கங்கள் தொடர்பான உங்கள் கருத்துக்களும் வரவேற்கப்படுகின்றன.

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்”

துரைராஜா ரமேஷ்

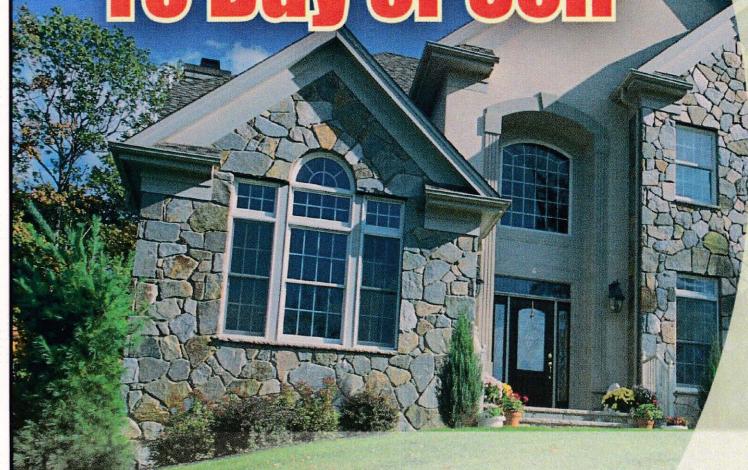
18 - 12 - 2010

Tel: 416-792-9326

29 Schmirler Terrace, Scarborough, ON. M1E 5K6

email: packs100@hotmail.com

To Buy or Sell

- Full Time Realtor
- Flexible Commission
- Buy a home with % down
- Call for free market evaluation

Senthil Varatharajah

Sales Representative

Dir: 416.846.5342, Bus: 416.321.2228, Fax:
416.321.0002

1-2210 Markham Road, Scarborough, ON M1B 5V6
Sevaratharajah@trebnet.com

Vision Realty Inc., BROKERAGE
Each Office Independently Owned and Operated

MORTGAGE REFINANCING - PURCHASE - SWITCH & TRANSFER

invis

Senthil Varatharajah

Mortgage Consultant

Dir: 416.846.5342

Bus: 416.291.9077, Fax: 416.430.0222

2929 Lawrence Ave. East, Suite 203,
Scarborough, ON M1P 2S9
Head Office: 701 Evans Ave., Suite 600, Toronto, ON M9C 1A3
Senthilvaratharajah@invis.ca

Ambika Jewellers

அம்பிகா நடைமரடம்

Finest Quality 22K Gold & Diamond Jewellery
Expert Custom Jewellery & Repairs

பல இன மக்களின் நம்பிக்கையும்
நன்மதிப்பையும் பெற்று
நடை வியாபாரத்தில் முன்னணி
வகிக்கும் ஒரே இடம்

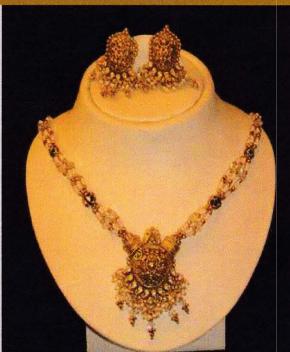
அதிர்ஸ்ட் சேமிஸ்புத்
திட்டம் அரம்பம்

Scarborough

2376 Eglinton Ave. E.,
Scarborough, ON.
M1K 2P3

Tel: 416-751-1364
416-751-4187
Fax: 416-751-2730

Mississauga

25 Agnes Street - # 1
Mississauga, ON.

Tel: 905-270-6921
Fax: 905-270-1934